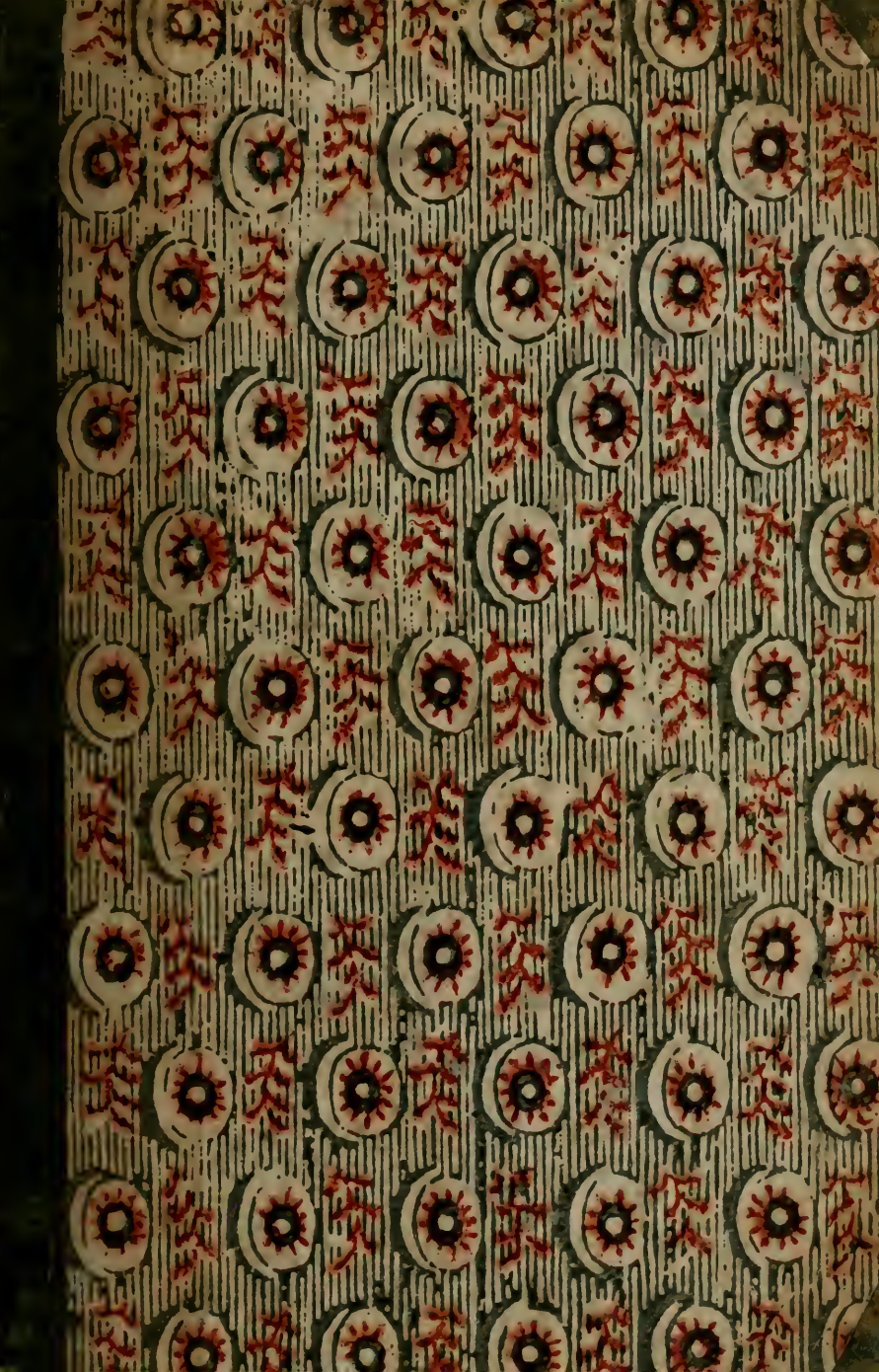
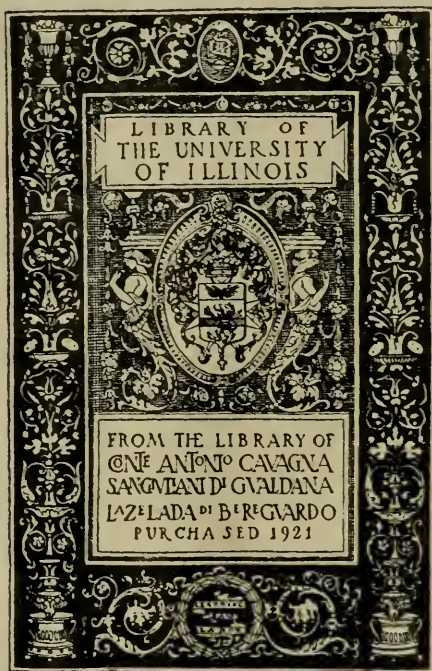

C.3-59. 10

EMBLEMS
X920.045

T59L

Rare Book & Special
Collection Library

LIBRARY
UNIVERSITY OF ILLINOIS
URBANA

IACOBI PHILIPPI

TOMASINI PATAVINI

ILLVSTRIVM VIRORVM

ELOGIA

ICONIBVS EXORNATA

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. D.D.

IO. BAPTISTÆ AGVCCHIAE

Archiepiscopo Amasiensi, & Apostolico Nuncio

Venetijs pro Santiß. D. Urbano VIII.

D.

PATAVII,

Apud Donatum Pasquardum, & Socium.

MDCXXX.

Superiorum Permissu.

Di. Luc. Bodegani 1818.

JACOB PHILLIPS

TO THE HONORABLE

MEMBERS OF THE

LEGISLATURE

OF THE STATE OF NEW YORK

IN SENATE

January 11, 1880

Presented by Mr. Phillips

of the Senate

to

the Senate

of the State of New York

for the purpose of

amending the

constitution of the State of New York

ILLVSVRISS. ET REVERENDISS.

D. IO. BAPTISTÆ

A G V C C H I Æ

Archiepiscopo Amasiensi, & Apostolico

Nuncio Venetijs pro Santissimo

D. Urbano VIII.

Iacobus Philippus Tomasius.

Illustriſs. ac Reuerendiſs. Domine.

Mplitudini tuæ Elogiorum

noſtrorum Opus consecra-

tum in lucem prodire geſtit.

Olim enim ſub feliciffimis

nominis tui auſpicijs natum,

te Iouem ſuum primo in li-

mine iure meritò conſalutat. Cui verò alio-

rum Elogia debeantur magis, quàm Tibi Elo-

giorum

giorum Ideæ, Præfulum Gloriæ, Decori Prin-
cipum, Literatorum omnium Meccænati? ex
virtutum tuarum radijs aliorum laudes ex-
cerpti: ex tuis dotibus alios didici celebrare.
Vnus enim multorum præstantiam æquas,
multorum longo superas interuallo. Eâ re
multorum instar, inter otia suauissima litera-
rum modo proprijs virtutibus Ecclesiam il-
lustraſti; modo Petri Aldobrandini, S. R. E.
Card. à Secretis, & Maiordomus, æctiuæ Vitæ
clarissimum specimen edidisti: modo Aldo-
brandino defuncto, Cardinali Ludouisio pari
cum onere, & honore æquè feliciter adfuisti:
modo GREGORIO XV. Sum. Pont. à Se-
cretis Principum, totâ Romanâ Curiâ admi-
rante, toto Terrarum orbi notissimus effulſisti.
Nihil fanè tunc temporis in arduis eius æta-
tis rebus pertractandis, vbiquè sæuiente gra-
uissimo bello, Sacer Purpuratorum Senatus
optabilius desiderare potuit Te vno, qui cun-
cta felicissimo exitu clausisti. Obis nunc sum-
mâ tuâ cum laudè Legationem Venetam, Ec-
clesiæ Romanæ nomine, câ sollicitudine, vt
in Tui vniûs diligentia, & fide VRBANVS

VIII. Pontifex conquiescat. Faxit Deus Opt. Max., vt sicuti Cardinalis vnus Nepos, alterius Frater audis, Romanâ citò purpurâ decoratus ob merita, eandem exornes, & Ecclesiæ toti colluceas in Urbis illius Orbe, quæ meritò Terrarum, ac Gentium Domina nominatur. Pignus hoc interim meæ Tibi ad dictissimæ voluntatis excipiat Humanitas tua, perenne mei ergà te cultus, & obsequij monumentum, quod Amplitudini tuæ post osculum sacrarum vestium appendo in votum. Vale, seròquè Terris intersis perpetuò felix.

Patauij Antenorij Kal. Octobris cju. ioc.

XXIX.

LECTO-

LECTORI BENEVOLO

*Abes, Humanissime Lector, VIRO-
RUM ICONES pro posse ex ipsis probis
exemplaribus excerptas, quas una cum
eorundem Elogijs euulgandas duxi.*

*His breui, genuinoque stylo insigniora illorum fa-
cinora consignavi, & ut apud Antiquitatum
Studiosos gratiam inirem aliquam, MEMORIAS,
& EPITAPHIA adieci, nec Operum, quæ bo-
no publico publicarunt, si non omnium, eorum sal-
tem, quorum ad me notitia peruenit, meminisse
piguit. In Elogijs multa prætermissa sunt, ne Hi-
storiam texerem. Visum est autem NUMISMATA
quædam adiungere, ne temporum iniuriâ penitus
interirent. In Musæolo nostro Philosophorum,
Antistitum, Oratorum, necnon & Mathematico-
rum quorundam, ut in Pauli Tomasini Fratris I.
C. & Actoris caussarum, Iuristarum aliquot mul-
tis*

*tis ab hinc annis collocata STEM MATA effecere,
ut cum tantorum Virorum Imagines ob oculos,
Opera præ manibus haberem, sua iisdem Elogia
concinnares, ut quorum oculi pictâ specie dele-
ctantur, eorundem etiam mentes recrearentur
verâ rerum præclare gestarum narratione.
Nullus ob id queri se prætermisum, vel indi-
ctum debet, non alios laudamus. Acceßere præ-
stantes aliquot Æui Nostri Viri, qui mihi fami-
liaritate vel amore coniuncti, vel de Patriâ no-
strâ benemeriti, inuoluendi silentio nequaquam
erant, ut hoc saltem officio bonis eorundem Ma-
nibus aliquid voluptatis afferrem. Quidquid id
est Operis, Humanissime Lector, libens lubens ex-
cipito, & altiora, si gratum id accidisse sensero,
expectato.*

MAGNIS
HEROIBVS
IACOBI PHIL. TOMASINI.

calamo celebratis.

FELIX OSIUS.

Illustres HEROVM Animæ, quas intulit astris
Ingenij vis dia sacri, simul empta labore
Fama ingi, Virtutis amor, fata Gloria scriptis,
Et meritis quæsitus honos, quæ causa beatas,
Quas colitis sedes, æternaque limina Divum
Linquere, & altrices præferre nitentibus astris,
Curarum indecores terras, loca septa tenebris
Visere perpetuis, post inclyta fata, coegit?
Tantus amor, tantinè animis cælestibus ignes,
Tanta sitis nostræ visendi funera gentis,
Præliaque, & toto quæ Mars ciet efferus Orco,
Semina bellorum, post otia mitis Olympi,
Ambrosiæque dapes, & pocula nectaris? Orbem
Ecce iterum reduces spectatis lumine blando,
Nec spectasse semel fatis est, iuuat usquè tueri,
Usquè, ac usquè, Poli immemores, superiq; recessus.

ILLVSTRES saluete ANIMÆ, saluete recepti
HEROES Cælo, superæ modò sydera sedis,
Sydera nunc nostræ. Viuos in imagine vultus
Cerno equidem, nec vana fides, animosquè latentes,
Et Genus, & Patriam, Numismata, Symbola, Scita,
Scriptaque mansuris æternum credita chartis,
Et Genium, cui quisquè facer, dum vita manebat,
Et Tumulum, tumulique notas, præconia laudum,
Pal-

Palladias artes, parnassia feta, Lycæi
Munia, quisquè sibi quidquid venatus honorum est,
Quidquid opum. Chi tanta VIRO permissa potestas,
Sistere Cælicolas terris, deducere cælo
Numina, vitali defunctos lumine luci
Reddere post cineres, & funera casca Nepotum ?
Hæc calamo, TOMASINE, tuo permissa potestas,
Quo potis HEROAS ad sydera tollere MAGNOS,
Et reuocare Polo, superisque accersere regnis,
Quum lubet, & nostris spectandos sistere in oris.

TV, fera quot Patauis Mors Ciuibus abstulit annos,
Restituis: Doctos, quos funere mersit iniquo.
Vis eadem, cursu volitare per ora perenni.
Cuncta facis: per TE viuunt post funera Amici,
Et quæstu Libitina suo caret ægia, doletque
Misceri Diuis, superasquè euadere ad auras.
Victores, quos ipsa suis inuoluerat umbris,
Abdideratquè Chao. Vitæ melioris honores
Per TE quisquè refert defunctus lumine vitæ,
Inque tuis annat scriptis, TOMASINE, perannat,
Æternæ per TE nactus præconia famæ,
Æternum decus, æternum per sæcula nomen.

Maacte istâ Virtute potens, Iubar orbis amicum,
Cælicolis, TOMASINE, Caput: sicutur ad astra,
Viuitur his meritis. Veniens venerabitur ætas
Ingenij monumenta tui, monumenta Leporis; (tur.
Teq; PIVM, DOCTVMQ. simul seclū omne loque-
Non omnis moriere. Paris qui millibus vnus
Extinctis vitam, viues pro millibus vnus
Spicula post Mortis, calami virtute superstes
ALME tui, Pietate tuâ, Pietate Nepotum,
Quà micat exoriens, quà deficit occiduus Sol.

VIRI ILLUSTRES

quibus Elogia integra concinnata sunt.

A

 EMILIUS CAMPOLONGUS.	204
ALBERTINUS BOTTONUS.	145
ALEXANDER MASSARIA.	166
ALEXANDER FORTECIA.	253
ALEXANDER TERENTIVS.	329
ALEXANDER BORROMÆVS.	332
ALEXANDER CARRERIVS.	363
ALOYSIVS BELLACATVS.	63
ALOYSIVS CORRADINVS.	282
ANGELVS BEOLCVS, RVZANTES.	31
ANGELVS MATTHÆACCIVS.	197
ANGELVS SAXVS.	303
ANTONIUS NIGER.	357
ANTONIUS LEO.	372
ARSENIUS MERIVS.	373

B

BARTHOLOMÆVS VLIARIVS.	26
BARTHOLOMÆVS SYLVATICVS.	210
BERNARDINVS TOMITANVS.	66
BERNARDINVS SCARDEONIVS.	129
BERNARDINVS TRIVISANVS.	133
BERNARDINVS PATERNVS.	151

CVR-

IACOBVS GALLVS.	307
IOANNES CEPHALVS.	70
IOANNES STADIVS.	113
IOANNES TAISNERIVS.	161
IO. ANTONIVS MAGINVS.	283
IOSEPHVS MOLETIVS.	108
IVLIVS CASSERIVS.	337
IVLIVS ZABARELLA.	342

L

LVDOVICVS MEDIAROTA.	13
----------------------	----

M

MARCVS ANTONIVS GENVA.	100
MARCVS ANTONIVS PEREGRINVS.	277
MARCVS MANTVA.	118
MARCVS ODDVS.	143
MARTINVS NAVARVS.	79

N

NICOLAVS SANGVINACCIVS.	304
NICOLAVS DE ODDIS.	359
NICOLAVS PASSERA.	257

O

ODDVS DE ODDIS.	47
OTTONELLVS DISCALTIVS.	216

P

PAVLVS BENIVS.	350
PAVLVS GVALDVVS.	326
PAVLVS TOMASINVS.	105
PETRVS APONENSIS.	21
PROSPER FARINACIVS.	272

RVDVL.

R	
RVDVLPHVS SFORTIA.	247
S	
C. SCHINELLA COMITIVS.	369
SPERONVS SPERONIVS.	86
T	
TIBERIVS DECIANVS.	74
TICHO BRAHE.	243
TORQVATVS TASSVS.	170
V	
VALENTINVS NAIBODA.	181

Errata sic Corrigantur.

pag.	5	lin.ultima	laudatur	laudantur
	6	13	confilio	concilio
232	7	ult.	confilio	concilio
63	16	ult.	remissit	remisit
	27	4	dignitatem	dignitatum
		ult.	amplificanda	amplificanda
87	31	21	Lombardla	lombardia
		21	Bacchanaliorum	Bacchanaliorum
87	31	21	in lingua	lingua
97	80	2	interpretando	interpretandum
	119	15	nempe IV	nempe V.
	140	6	imposita	impositi
181	142	9	accretionne	accretionne
		10	Domu	Domui
	156	22	Seren.	à Seren.
	160	11	Gugielmi	Gulielmi
	166	23	amplima	amplissima
	194	19	quam	quem
	166	5	coluit	voluit
	198	1	Montagna	Montagnana
		14	perfulsit	præfulsit
		17	dilectus	dilectum
	208	5	mirandus	mirande
	212	14	absolutissimis	absolutissimis
	216	6	nostræ. Cui	nostræ, cui
	235	16	dignos	dignis
	235	2	HIC	deleatur
	247	10	Hipotesem	Hypothesem
	257	ult.	munis	munis
	272	10	decerneretur	discerneretur
	283	14	obnuut	obtinuit
	308	5	perlectiones	prælectiones
	309		VNO in Numismate	VNI
	310	14	DAPHNIS	DAPHNIDIS
	326	17	est	est
	333	2	assidus	assiduus
	345	2	FRANCISCVS	FRANCISCVM
		4	FRANCISCVM	FRANCISCVS
	353	3	EX	ET
	354	7	Rethoricum	Rethoricorum.
			excepta	excerpta
	360	8	Opuscolorum	opusculorum
	363	14	commisso	commisso

ALBERTINVS BOTTONVS PAT.
PHILOSOPHVS, ET MEDICVS

Portrait of a man, possibly a historical figure, with a beard and mustache, wearing a suit and tie. The text below the portrait is faint and illegible.

Portrait of a man in an oval frame

Portrait of a man in an oval frame

FRANCISCVS ZABARELLA
I. C. Pat. S. R. E. Cardinalis

FRANCISCVS ZABARELLA

PRIMO in limine iure primus nostræ Ciuitatis Ciuis, & Athenæi Decus conspicitur. Is fuit FRANCISCVS ZABARELLA S. R. E. Cardinalis, Pontificio, ac Cæsareo Iure, nec non dicendi facultate adeò insignis, vt meritò inter æui sui Oratores, Iurisperitos, & Ecclesiæ Antistites principem obtinuerit locum. Hic dictis, & scriptis Orthodoxam Catholicæ Fidei doctrinam aduersus impijssima Ioannis Hus dogmata acerrimè propugnauit. Florentiam vocatus Ius Canonicum explanauit, ibiquè ob vitæ sanctimoniam, ac doctrinæ præstantiam ab illius Reip. Proceribus ad Archiepiscopatus dignitatem conelamatus est, quam progressu temporis adeptus, prouinciam sibi commissam sanctissimè rexit. Interim verò in Patrio Gymnasio primam sedem Sacròrum Canonum explicandorum obtinuit, quo in munere obeundo variâ lectione animos studentium demulcebat. Eo verò tempore, Carrariensium familiâ extinctâ, Conciues omnes miro consensu illi deferendi pa-

triæ Ciuitatis clauēs, vnàquē faciendæ deditio-
nis eius Sereniss. Reip. Venetæ, prouinciam
commisere. Mox in Cathedrali Patauina Ec-
clesiâ Archipresbyteratus honore insignitus,
pauperum incommodis mirâ subueniebat li-
beralitate. Defuncto verò tum Episcopo
Patauino, dùm Canonici cunctis votis il-
lum vnum conspiciunt, voluntati Reipub.
morem gerens, oblatam electionem defu-
git. Quâ animi integritate commotâ Re-
ipublica, opulentissimam Abbatiam S. Ma-
riæ de Prataleâ, Monachorum incuriâ ab eo-
rum Cœnobio aliò deuolutam, illi confi-
gnandam curauit; quam tamen, elapso modi-
ci temporis curriculo, iisdem Monachis pien-
tissimus Pater summâ liberalitate donauit. cu-
ius ergò apud illos in tam insignis benefitij
memotiâ, & eius sacræ Sacerdotaies vestes in
hanc vsquē diem seruantur, & extant monu-
menta, in quibus, tum in eorundem Ecclesiâ,
tum in Turri sacrâ, tum in Templo S. Urbani
propè plateam vinariam Patauinæ Ciuitatis e-
ius Stemmata conspiciuntur. Tandem Romam
vocatus à IOANNE XXII. Summo Pontefi-

ce,

ce, & Archiepiscopus Florentinus olim electus confirmatur, & postea, pro laboribus in oppugnandâ hæresum prauitate susceptis, in Sacrum Patrûm purpuratorum Senatum adsciscitur. Mittitur indè ad SIGISMUNDVM Imperatorem Legatus, acturus apud ipsum de Constantiensi Concilio, vt perniciosissima illius Seculi schismata tollerentur: vbi & res in longum diù protractas feliciter, ac prudentissimè conclusit, & Concilio conuocato Pontificis vices gessit. Vndè omnium consensu Summus Pontifex dictitatus, re quoque ipsâ designatus fuisset, nî Deus Opt. Max. ipsum in Cœlum, ibi satiùs Ecclesiæ suæ profuturum, euexisset. Constantiæ extinctus est, anno CIO. CCCC. XVII. VIII. Idus Nouembris máximo omnium mærore. Sancta Synodus pias eius inferias celebrauit: cohonestantequè SIGISMUNDO Imperatore funeris pompam, Poggius Florentinus funebri oratione eum exornauit. Propter multiplicia Opera in Iure Ciuili, & Pontificio conscripta sub CARDINALIS nomine à Iurisperitis laudatur. Eius ossa in Cathedrali Patauina, in delu-

delubro ab ipsomet D. Mariæ dicato, sublimiori in loco sita, huiuscemodi memoriâ decorantur.

FRANCISCO ZABARELLÆ

F Lorentiæ Archiepiscopo Viro Optimo, Vrbi, atquè Orbi gratissimo, Diuini, Humaniquè iuris Interpreti præstantissimo, in Cardinalium Collegium ob summam Sapiëntiam cooptato, ac eorundem animis Pontifici propè Maximo, IOANNE XXII. eius suasu abdicato antè MARTINVM Quintum, ob singularem probitatem in Constantiensi Consilio destinato.

IOANNES, IACOBI Viri Clarissimi filius, id monumenti ponendum curauit.

Vixit annos LXXVIII. Obijt Constantiæ M. cccc. xvii.

Variè, & mendosè à varijs affertur hoc Monumentum. Patauinae felicitatis auctor pro cooptato, legit coaptato: Eorum animis, pro Eorundem animis. Franciscus Syvertius in Delitijs Orbis pro eius suasu, perperam scripsit,

eius

*eius Senatu, pro Ioanne XXII. Ioanne XXIII:
Etsi Ioannes iste modo XXI. modo XXI. I.
modo XXI. fuerit appellatus, vt ex Elogijs
Panuini liquet, & ex Alphonso Ciaconio
pag. 856. Iste Ioannes XXII. dictus est
XXIII. quî Balthassar Cossa antea vocatus,
anno MDCCC. XI. XVI. Kal. Iunij successit
Alexandro V. Bononiæ vitâ functo.*

*Conciues Patauini proutanti Viri memoriâ
in magnâ Gîgantum Aulâ, propè atrium
Præfecti eiusdem EFFIGIEI monumen-
tum istud alterum, auctore Hieronymo Caua-
tio, votis concordibus erexêre.*

FRANCISCVS ZABARELLA

P*atauinus, Christianæ Reipub. Tutor, Cardi-
nalis meritò creatus, suis immortalibus
Commentarijs, quæ in manibus sunt, Iuris
Pontificij Ænigmata, nodosquè soluit. Cùm om-
ni virtute, tum vitæ integritate admirandus Re-
ligionem nostram discordijs Præsidum nutantem
Consilio Basiliensi in pristinam sedem restituit,
quò*

quò omnium consensu Pontifex destinatus , octogesium ætatis annum agens humanis excessit .

Hoc Monumentum corrigendum est , & pro BASILIENSI Concilio CONSTANTIENSI , reponendum , cum Concilium Basiliense post Constantiense , in quo obiit Cardinalis ZABARELLA noster , non nisi anno ciro. cccc. xxxi. Summi Pontifices coegerint , vt in Cronologiâ Ecclesiasticâ Onufrij Panuinij videre est : Et pro anno octogesimo ætatis suæ , legendum est , Lxxviii.

Script.

Scriptit.

Commentariorum in Decretales, & Clementinas.

Tom. VI.

Commentarios in Naturalem, & Moralem Philosophiam.

De Horis Canoniciis.

De Schismate.

Sui temporis Historiam.

De Felicitate libros III.

Consiliorum Tomum I.

In Decretum.

Varias legum Repetitiones.

In Vetus, & Nouum Testamentum.

Opuscula de Artibus Liberalibus.

De Natura rerum diuersarum.

Acta in Concilijs Pisano, & Constantiensi.

Volumen Orationum, & Epistolarum variarum.

E quibus extat apud me Oratio, quâ habitâ,
Sereniss. Reip. Venetæ cum xvi alijs Ciui-
bus Patauinis Urbis nostræ Clauis detulit,
Sceptrum, Vexillum, & Sigillum hoc carmi-
ne insignitum.

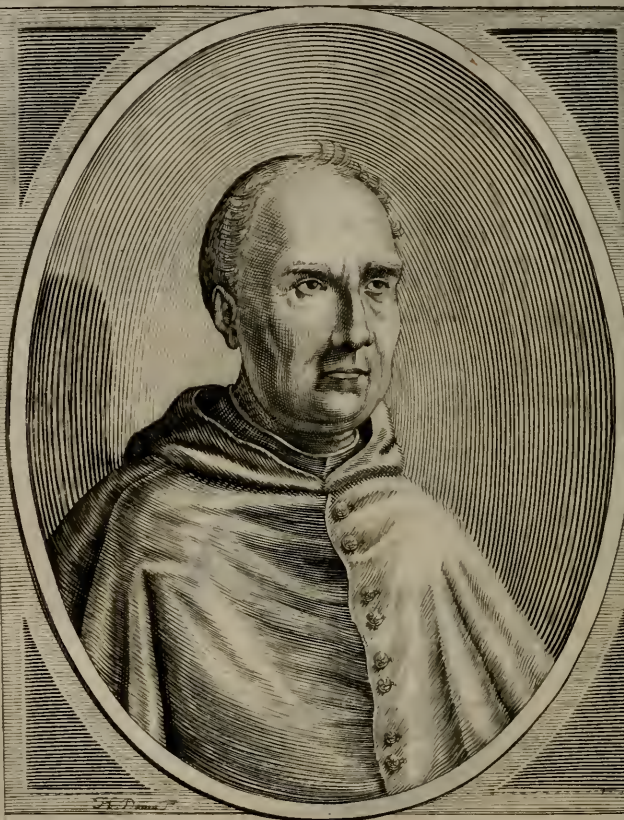
Muso, Mons, Athesis, Mare certos dant mihi fines.
 Item Orationes aliæ duæ funebres in Obitu
 FRANCISCI de Carrariâ, & ARCVANI Bu-
 zacharini.

Huius amplissimi **CARDINALIS** nostri
 Epicherema tale fuisse fertur
 quale subiicio.

JOHANNES DE WITTE
MAGISTRUS

LVDOVICVS MEDIAROTA
PATAVINVS S.R.E. CARDINALIS

LVDOVICVS MEDIAROTA

P Aullum adhuc in vestibulo hoc sistite ,
qui hic adestis , & in alterum Purpu-
raturum mentis aciem erigite. Admira-
bimini, scio, Effigiem LVDOVICI MEDIA-
ROTÆ Patauini, S. R. E. Cardinalis am-
plissimi, ac Patriarchæ Aquileiensis numeris
omnibus absolutissimi, qui humilibus ex pri-
mordijs assumptus , belliger & fortissimus
Vir ad summos fortunæ apices fuit euectus.
Eam vobis antiquitatis studiosis è latebris e-
rutam tradimus conspiciendam. Nimirum
ea diligentissimè expressa est ad exemplar de-
lineatum olim in ædibus Viri nobilis, FRAN-
CISCI Leonis , manu excellentis illius æui
Pictoris Andreae Mantineæ Patauini. Effigies
EPITAPHIVM subiectum habet, & NVMIS-
MA, quod à LAVRENTIO Pignorio Do-
ctissimo, & Amicissimo Viro obtinuimus.
EPITAPHIVM gesta: NVMISMA illius glo-
riæ celebritatem, & Triumphos bellicos enar-
rabit. Qui exactioris notitiæ desiderio te-
nentur, Bernardinum Scardeonium adeant ,
quò

quò illos remittimus non inuiti. Satis enim à nobis actum ducimus, quòd EFFIGIEM eius, & NVMISMA, nec non & MEMORIAM temporum iniuriâ oblitteratâ, in lucem hominum produxerimus. Visuntur adhuc eius Stemmata Patauij in fronte Ecclesiæ S. Luciae, & in Domibus Xenodochij S. Francisci. Condidit mirâ quadam eruditione refertas Epistolâs, inscriptas Francisco Barbaro compatri suo, quæ in Bibliothecâ suprâ laudati Viri eximij PIGNORI, antiquitatum omnium studiosissimi cultoris, extant. Patricius tandem Venetus à Sereniss. Senatu dictus, publico munitus stipendio, vsque ad vltimam senectutem peruenit, in quâ viuere desiit anno Domini c. cccc. Lxv. III. Idus Martij: Ætatis verò Lxiii, & in Ecclesiâ S. Damasi in Vrbe cum hoc Eulogio tumulatus est.

LVDOVICO MEDIAROTÆ

PAtauino, Patriarchæ Aquileiensi, Albano. & D. Laurentij in Damaso Cardinali, & Cancellario. Quod animi magnitudine, & singulari præditus prudentiâ, cum rem Romanam multitudine hostium laborantem Legatus ab EVGENIO IIII. in splendorem pristinum armis, & victorijs vendicasset, Nicolaum Picinum apud Anglariam profligasset, agrum Picenum à Francisci Sfortiæ dominatu in ditionem Romanæ Ecclesiæ recuperasset, Turcas sub CALISTO in nâualibus prælijs contudisset, domesticis quoque virtutibus, Consilio, Gravitate, Continentiâ, plurimis denique in omnes bonos Liberalitatis, ac Beneficentiæ monumentis bellicas laudes ornatiores reddisset: Henricus Hunis Archiepiscopus Tarentinus, Pontificis, Sacrique Senatus à Secretis, Aerarij Apostolici Præfectus tantæ virtutis in lucem reuocandi causâ, quoque veterem suam in eum obseruantiam hoc recenti pietatis officio testaretur, hoc illi Monumentum, XL. ab eius Morte anno, suâ pecuniâ faciendum curauit Anno salutis CIO. IO. V. XII. Calendas Aprilis.

lis. Vixit annos LXIII. Menses IV. Dies VII.

In Academiâ Nouâ, quam DELIAM vocant, erectâ anno c. d. c. v. i. i. i. pro Equitibus Patauinis, eâ in parte Ciuitatis, quæ Cittadella dicitur, propè Ecclesiam S. Michaelis, auspice ANTONIO FRIGIMELICA, effectus etiam cernitur MEDIAROTA: eidemquè tale positum Elogium legitur, quod subnecto.

LVDOVICVS AB ARENA MEDIAROTA

Pletate, an armis insignior nescias. etenim sub EVGENIO IV. Pont. Max. copijs summâ cum auctoritate præpositus, Florentinis suppetias ferens, Picinum magni nominis Ducem, Hettruriam deuastantem, post pugnam ancipiti Marte quinquè horas acriter utrinquè commissam, tandem victoriâ potitus, ad Ducem Mediolani, cuius partes tutabatur, debellatum, ac fractum remissit. Ob id inter Cardinales cooptatus,

pratus, Ecclesie Cancell. efficitur. Pluribus vijs
 Roma stratis, Ecclesijs in pristinum restitutis,
 aquæductibus instauratis, tanto splendore et
 magnificentiâ Cardinalatus dignitatem auxit, ut
 declarauerit, Cardinales iure inter Principes esse
 connumerandos. Ad Aquileiæ Patriarchatum
 promotus, à Venetiarum Principe Venetâ dona-
 tus nobilitate, armis Togæ superimpositis, CA-
 LISTO III. itidem Pont. obtemperans, Turcas
 circa Belgradum inuadens formidabili prælio di-
 ffectit, dispersit, et Constantinopolim aduolare
 coegit. Quum præsto esset Rhodijs, numerosam
 Turcarum classem paucis nauibus fulminis in
 morem protriuit, ac demersit. Pluribus Ægei In-
 sulis hosti Orientali adeptis, alijs egregia Vir-
 tutis exprimentis editis, tot patratæ facinori-
 bus, tot insignitis victorijs, terra marique par-
 tis, Magno Pompeio non inferior, incredibili om-
 nium applausu, et acclamatione Romam Victor
 ingreditur, moritur non moriturus M. cccc.
 l. x. Tanti Viri memoria ergo.

LVDOVICI MEDIAROTÆ NVMISMA

Adijcitur eiusdem Stemmatale, quale pictum
cernitur ab Andrea Mantinea in muro Meri-
dionalis Ecclesiae S. Luciae.

EVANGELISTA PIPER SCOTLAND
LITHOGRAPHED BY M. J. J. J.
LONDON

PETRVSAPONENSIS PATAVINVS
PHILOSOPHVS, ET MEDICVS
CONCILIATOR DICTVS.

PETRVS APONENSIS

Quam nunc Tibi, Lector, offero,
 CONCILIATORIS Effigiem esse vi-
 des. Nec ego Dodonaum æs multis
 te morabor. PETRI enim APO-
 NENSIS vitam, animi, & ingenij præstan-
 tiam Bernardinus Scardeonius Lib. II. de Clar.
 Medicis, & Philos. Classe IX. nec non eius-
 dem præclarissima de re medicâ, ac mathe-
 maticâ Opera luculentis encomijs illustravit.
 Satis mihi sit, EFFIGIEM eius non ex publi-
 câ statuâ Prætorij; sed ex D. Michaelis Sacel-
 lo obsoletâ manu pictam, Peritorum consilio
 deprompsisse, & hic tantî Viri memoriam co-
 luisse paucis, Monumentaque de illo vetera,
 tum in Vrbe nostrâ, tum alibi reperta, poste-
 ris tradidisse.

In Muscolo nostro sub eius Icone hæc
leguntur.

PETRVS APONENSIS

*A rurali loco cognomen auspiciatus, Vir Præclarissimus
Ingenio, Doctrinâ, Meritis,
Ævo infelici, & rudi*

*Felicissimus, ac disertissimus medicus effectus
nunc quoquæ æternis radijs micat.*

*Cunctarum Naturæ virium indagator
abditæ Græcæ lingue latini idiomate
assidua praxi, & iugi lectione pollens
donavit.*

*Herbarum, lapidum virtute,
in cerro Cali aspectu, statim horis ac momentis vident,
Vulgo fascinare homines
ferebatur.*

*Arcana Medicinæ artis aperuit,
Contraria conciliauit
digladiator eximius.*

CONCILIATORIS nomen,

Philosophiam cum Medicinâ,

*Astrologiam cum Naturali Magiâ ærto vinculo
copulans, sortitus est.*

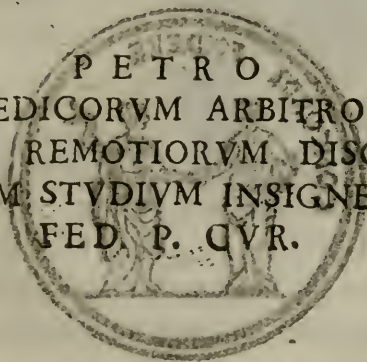
*Ad studia ortus, inter studia obiit, Anno Domini
M. CCC. XVI. Etatis. LXVI.*

in Extant hæc alia, quæ sequuntur, in vna Port-
 farum Platorij Patavini, Statuæ eius lapideæ
 Procærum consensu subscripta. *Patavini*
memorq; in inscribendo satis imp; auxilioq; zeli
PETRVS APONVS

Patavinus, Philosophia, Medicinaque scientissi-
mus, ob idque CONCILIATORIS cognomen
adeptus: Astrologia vero adeo peritus, ut in
Magia suspicionem inciderit, falsòquè de hæresi
postulatus, absolutus fuit.

In Arce Vrbinatum Ducis sub eiusdem Effi-
 gie hæc habentur, ex Francisco Svertio in
 Delitijs Orbis.

P E T R O
 APONO MEDICORVM ARBITRO ÆQVIS-
 SIMO OB REMOTIORVM DISCIPLINA-
 RVM STVDIVM INSIGNE.
 FED. P. QVR.

Eius ossa , varia per loca deducta , tandem in Ecclesiâ S. Augustini quiescunt vllâ absquè memoriâ. Fuit eius Pater Constantius Notarius publicus ; qui antè occidentalem portam S. Stephani sepultus est cum hoc tumulo.

CONSTANTIUS DE ABANO
NOTARIUS HIC IACET.

Qui tamen amplius non conspicitur , sed eum se legisse refert Scardeonius.

PETRI APONENSIS NUMISMA.

BARTHOLOMÆVS, VLIARIVS
PATAVINVS S.R.E. CARDINALIS

BARTHOLOMÆVS VLIARIVS

ERant hæc Elogia ferè sub prælo cum ab amicis Effigies diu mihi frustra conquiſita huius eximij Viri Româ mittitur ex Icone, quæ inibi picta cernitur in pariete Clauſtri Patrum S. Franciſci trans Tiberim. Quare ſtatim illam cæteris adiſciendam curauî, quod is vir præcipuum Patriæ meæ ornamentum, nec non cui ſui gloria fuerit, quem nefas omnino ſit ſilentio, tot inter Illuſtria Nomina præterire. VLIARIVS igitur Patauinus honeſtis parentibus ortus, Philoſophiæ, ſtudijs iam addiſtus, cum Religioſorum vitæ Sacræ Theologiæ, ac Diuinæ ſcripturæ ſtudio mirificè caperetur, ſpretis illecebris terrenarum rerum, ac celeſtem vitam amplexus, Minorum Conuentualium ad inſtituta contendere cepit. Sacris ibi Theologiæ, & Diuinæ Scripturæ miſterijs initiatus, vtramquæ facultatem publicis in Cathedris profeſſus eſt, poſtquæ magiſter creatus eximium ſui ingenij ſpecimen tum in diſputationibus, tum in concionibus dedit. Eâ re Patres Ordinis ſingularem

larem eius in omni disciplinarum genere præstantiam, quæ clarum illum, ac celebrem ubiquè locorum reddiderat admirati certatim illum ad primos dignitatem apices extulere. At ille nihilominus varijs peragratiss regionibus, multisque, ac magnis itineribus susceptis Verbum Dei, & Sacrosanctæ Ecclesiæ dogmata ubiquè locorum, ac Gentium accerrimè defendere, longè, ac latè propagare, sedulo nitebatur. Tandem Florentiam profectus aliquot illic annorum spatio, quâ docendo, quâ concionando Florentinorum animos suis adeo virtutibus, ac præclarissimis moribus in sui benevolentiam attraxit, ut defuncto Urbis eius Episcopo vnanimi consensu successor ei datus fuerit, cunctis quidem gratus, summo verò Pontifici Bonifacio etiam gratissimus; à quo primum Episcopus Florentinus confirmatus est, mox, & meritis eiusdem poscentibus ad apicem Cardinalatus euectus S. Pudentionæ Tit. Pastoris anno salutis M. ccc. Lxxxix. xv. Kal. Ianuarij. Hoc honore auctus summo Pontifici pro Rep. Catholicâ amplicandâ, eiusquè

libertate tuendâ sedulo semper adfuit, & in-
 seruiuit. Post hæc in Siciliam apostolicâ le-
 gatione cum amplissimâ potestate missus, eo
 in munere, in quo præstantissimè se habuit
 Caietæ xvi. Kal. Maij M. ecc. xcv r. apud
 Minoritas eiusdem loci moritur, ibique se-
 pulchus duplici istâ memoriâ decoratus est.

EPITAPHIUM.

*Unica Cardinei fueras, qui gloria catus,
 Hac te petra tegit, Patauinis moenibus ortum:
 Almas inter nunc animas letaris olympe.
 Missus eras partes demum Legatus ad istas,
 Quùm tibi viuaces Mors inuida sustulit annos,
 Unanimis quicquid condignum munere famæ
 Scire datur, studijs sublimi mente locasti.
 Longa tuum meritis clarum per secula nomen
 Non adimet: suprema dies: tua viuuda virtus,
 Nunquam morte cadens, omni memorabitur ævo.*

H I C I A C E T
REVERENDISS. IN CHRISTO PATER
DOMINVS
BARTHOLOMÆVS DE VLIARIS
DE PADVA
DEI GRATIA T. T. S. PYDENTIANÆ
PRÆSBYTER CARDINALIS PADVANVS
REGNI SICILIÆ APOSTOLICÆ SEDIS
LEGATVS
QVI OBIIT DIE XVI. APRILIS
ANNO M. CCC. XCVI.
INDICT. IV.

Meminit eiusdem Sabellicus Decade II. lib.
VIII. Panuinus in Historiâ Romanorum
Pontificum, & S. R. E. Cardinalium. Cia-
conius in Vitâ Bonifacij VIII. Platina in
Bonifacio IX. Scardeonius lib. II. Classe VI.
alijque cum plures.

ANGELVS BEOLCVS CIVIS PATAVINVS
COGNOMENTO. RYZATES

ANGELVS BEOLCVS

Cuius Patauinus, quem sub RIVZANTIS nomine, toto Orbi conspicuum admirantur omnes, hic à nobis producendus est, non ut eius VITAM à multis celebratam denuò condamus; sed ut veram eius IMAGINEM posteris antiquitatum studiosis, unâ cum eius memoriâ effictam demus, & oblectationis ergò verborum penicillo delineatam. Fuit eo tempore, quò literæ in Lombardlâ florebant, & idiōmate etrusco operâ varia à præclarissimis viris, BEMBO, SPERONIO, & alijs conscribebantur, quorum gloriam assequi cum esse difficillimum nosset, omni industriâ contendit, ut agresti, & rurali linguâ talium præclarissimorum Virorum famam æmularetur. A purioribus igitur Villicis, & ruri degentibus iocosis verbis, urbanitatibus, facetijs, verioribus, simplicioribusquè formulis summâ cum diligentia, & auscultatis, & collectis, Bacchaniliorum ferijs, quibus ad risum, & animi remissionem solent homines omne delectationis

genus

genus conſectari, ruſticorum habitu, geſtu, & ſermone aſſumpto, Hiſtrionem ruralem niſus eſt ada muſſim agere: & ità perfectè ad optata peruenit, vt dùm perſonatus incederet, à ciuium multitudine, quæ ad ipſum audiendum agminatim vndiquè conuolabat, ſæpè, ac ſæpiùs opprimeretur. Fabulas variò verſuum rithmo, & modulationibus ſcenicis conſcripſit, ſequè ſub RVZANTIS, ſub MENATI vero, & VEZZI, nominibus MARCVM AVRELIVM ALVAROTVM, & HIERONYMV M ZANETTVM, alioſq; complures in ſuis Comædijs repræſentauit. Sed, dùm maximè in hiſ artibus floreret, & certatim à Principibus appeteretur, anno ætatis quadrageſimo immaturo fato functus eſt communi omnium moerore. Varia conſcripſit; ſed quæ typis conſignata legimus, hæc ſunt.

Tres orationes in linguâ Agreſti, quarum Prima eſt ad CORNELIVM Cardinalem Senioreſ; ſecunda ad FRANCISCV M eiufdem familiæ Cardinalem; Tertia ad Episcopum Patavinum

PISA-

PISANVM, S. R. E. *Purpuratum.*

Epistola M. Aluaroto vnâ cum Pronostico iocoso.

Dialogi duo eâdem linguâ rurali conditi, Interlocutoribus, RVZANTE, Menato, Gnua, Bil-lora, &c.

*Comœdia V. cuius primæ Titulus est, la VACCA-
Alterius, LANCONITANA.*

Tertiæ, la MOSCHETTA.

Quartæ, la FIORINA.

Quintæ, la PIOVANA; seu Fabula Crumena

RVZANTIS.

Extant & eiusdem plura Carmina, quæ latè
circumferuntur. Viget & eiusdem stylus,
itâ vt non erubescant Eruditi Viri eo sibi scri-
bendi genere immortalitatem comparare.

Sepultus est in Ecclesiâ S. Danielis ad Pra-
tum Vallis, Sepulchrâli memoriâ à Ioanne
Baptistâ Rotâ ex merito honoratus, quam
idecirco afferimus, quòd hodiè minimè cer-
natur, vel temporis iniuriâ oblitterata, vel ob
renouationem Ecclesiæ incuriâ Antistitis abo-
lita anno CIO. 106. xxvi. Sepulcrum eius
familix apparet, sed absquè verbis, solo cum
Stemmâte.

V. S.

Vorum
Solvit.

ANGELO BEOLCO RVZANTI PATAVINO

nulli in scribendis, agendisquè Comœdijs

Ingenio, Facundiâ, aut Arte secundo,

Iocis, & Sermonibus agrest:

applausu omnium facetiss:

Qui non sine amicorum mœrore è vitâ discessit

Anno Domini M. D. XLII.

Die XVII. Martij.

Ætatis verò XL.

IO: BAPTISTA ROTA

Patavinus, tantæ præstantiæ admirat.

pign. hoc sempit. in testimon.

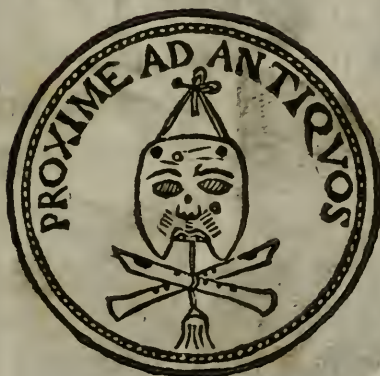
Famæ, ac Nomini

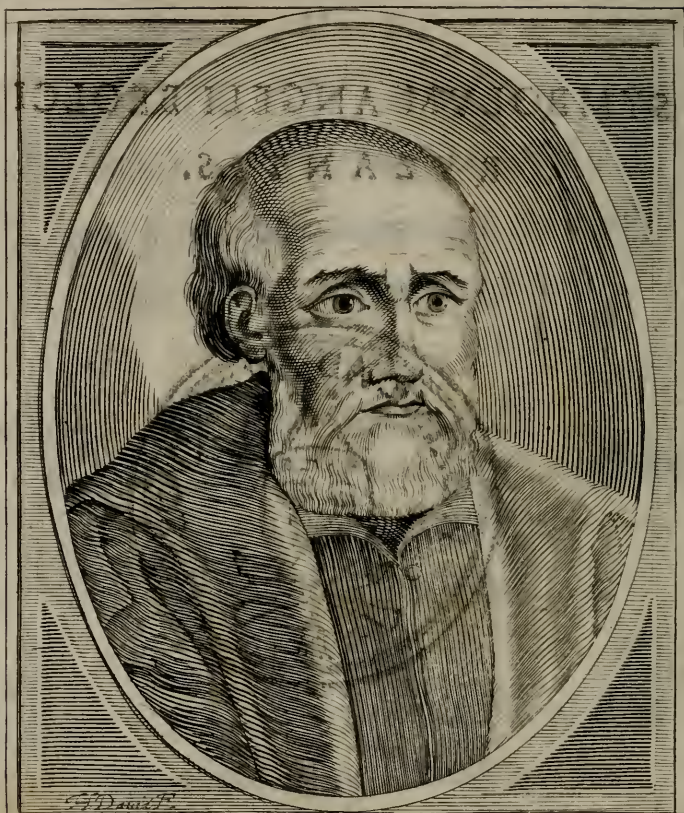
P. C.

Anno à Mundo redempto M. D. LX.

SIM-

SYMBOLVM ANGELI BEOLCI
RVZANTIS.

HIERONYMVS CAGNOLVS
VERCELLENSIS. I.C.

HIERONYMVS CAGNOLVS

Vercellensis, Vir celebris, & immortalis, tam ciuilis, quàm Pontificij Iuris scientissimus, Iurisconsultus; quippe qui, vtrumquè docendo, ac interpretando in omnibus fere Italiae Gymnasijs, alijs praestitit. Taurini degens apud Allobrogum Ducem, cui erat à Secretis, consilijs suis Principis illius Iurisdictionem scriptis propagare ausus est, à quo Equestri honore, ac Senatorio meritò fuit insignitus. Altiùs in veterum Legum monumenta, & Scriptorum obscuriores sensus se immisit, eosquè summo studio, voce, & calamo dilucidiores reddere conatus est. Cum demum à Serenissimâ Rep. Venetâ maximis stipendijs accersitus, ad Ius interpretandum in Patauino Lyceo summâ cum laude elatus est. Hic felici aeris temperie prægustatâ, nec minus exteris, quàm incolis carus, vitam fortunatè vsquè ad annum quinquagesimum nonum perduxit, quo acerbò funere lamina in æternam noctem clausit.

Varia Legum Ennarrationes ab illo profectæ extant, quas in tres libros digessit.

Quorum primus continet Ennarrationes aureas in Constitutiones, & Leges Primi, Secundi, Quinti, & Duodecimi Pandectarum.

Secundus Ennarrationes alias in Iustiniani Codicē. Tertius Commentaria in primam, & secundam Digesti Veteris, & Codicis partem, & maxime in quattuor ordinarias, ut appellant, lecturas matutinas, nec non in Titulum de Regulis Iuris.

Extat etiam quædam eius Epistola Illustriss. EMANVELI PHILIBERTO, Subalpina Ditionis Principi, inscripta, cuius Titulus est. De Vitâ, & Regimine boni Principis.

Sepultus est in Ecclesiâ S. Francisci, cum Statuâ, ac Memorîâ, quæ hodie quoquæ à sapientibus Iuuenibus salutatur.

D. O. M.

HIERONYMO CAGNOLO

VERCELLENSI VIRO OPTIMO ET IN
IVRIS CIV. SCIENTIA INTER NOSTRÆ
ÆTATIS EMINENTISS. EO PROPTER
TAVRINI PRIMVM DEINDE PAT. MA-
IORI STIPENDIO QVAM QVISQVE
ALIVS IVS CIVILE MAG. CVM LAVDE
ATQVE OMNIVM ADMIRATIONE PRO-
FESSO NOBIL. GENERE ILLVSTRIS-
SIMI DVCIS SAB AVDIÆ MVNERE SE-
NATORIA ET EQVESTRI DIGNITATE
PERFVNCTO.

FIL. SVMMA ERGA TALEM PATREM

PIETATE MONV. HOC. POS.

VIXIT ANNOS LIX. OBIIT KAL.

FEBRVARII M. D. LI.

Franciscus Svercius in Delitijs Orbis, pro
Munere Senatoria, & Equestri non rectè le-
 git: *Munere Senatorio, & Equestri*: ut in fi-
 ne pro *perfuncto*, malè *presuncto* Typographo-
 rum operæ collocarunt. Extat hic etiam in
 Laurentio Schradero aliquid corrigendum.

HIERONYMI CAGNOLI

NUMISMA.

GABRIEL FALLOPIVS MVTIN^{IS}
PHILOSOPHVS ET MEDICVS

GABRIEL FALLOPIVS.

MVtinenſis, honeſtis ortus natalibus, laboribus, & vigilijs ſummum gloriæ faſtigium pertingere conatus eſt, accedente ingenij acumine penè diuino, (non enim continebatur inter communes intelligentiæ limites) & corporis valido, & admirabili temperamento. Quare, vbi primùm ad Medicam plenè capeſcendam facultatem, Simplificum, Anatomicæquè, & Aſtologiæ artis cognitionem accepit; totam ferè Europam peragrauit, vt, non tam abdita rerum cognoſceret Naturæ florentis arcana, & radicum abſtruſas virtutes: verùm etiam ad cœleſtia penetranda pertingeret. Quorum notitiam aſſecutus, eandem in curandis morbis fortunato euentu adhibuit. His artibus inter Medicos ſui æui Principatum facilè obtinuit, & communiquè plaufu in Lyceo Patauino, à Sereniſſimâ Venetorum Republicâ maximis muneribus donatus, Anatomicâ artem explicuit, nec multò poſt defuncto Bonafide Anno 1610. x x x x. Lecturam Simplificum adeptus eſt, Viri-

Viridarioquè à Sereniss. Repub. Venetâ apertò summo cum honore præfuit. Fuit Vir in per-
uoluendis libris diligentissimus, & conscri-
bendis miro lepore, & elegantia præditus.
Testes sunt Lucubrationes eius, quæ in lucem
editæ, & ab omnibus probatæ, summâ cum
Auctoris gloriâ leguntur. Diem suum obiit
Anno Domini MD. D. LXIII. Ætatis verò
LXXIII. honestoq; funere in Ecclesiâ D. An-
tonij de Paduâ sepultus est, hac Inscriptione
monumento incisâ.

*FALLOPI hic tumulo solus non conderis; cunâ
Est pariter tecum nostra sepulta Domus.*

Nulla nunc eius memoria conspicitur, mo-
numentum nullum, quòd Patres portam ibi
construxerint, cumque eius ossa aliquandiù in
capsâ ligneâ suprà monumenta vetera negle-
cta quodammodo iacuisent, tandem in sepul-
cro MELCHIORIS Guilandini Simplicium
Doctòris, in primo Monasterij clauistro, con-
dita quieuêre.

Extant & in superiori Gymnasij Patavini par-
te, in scalarum fronte, apud quoddam fere-
trum humanum; hæc verba tanti Viri memo-
riæ propagandæ causâ, in pariete picto.

GABRIEL FALLOPEIUS.

PH. E.

Opera eius, quæ leguntur, hæc sunt.

*Tractatus de medicatis Aquis, atquè de Fossili-
bus in Patavinâ Academiâ habitus.*

Liber de Morbo Gallico.

*Liber de Arcanis quibusdam, seu de Compositio-
nibus medicis, quæ extrâ Medicinam in usu hæ-
bentur, ut sunt varia Vina, & Chymica multa,*

*Italice primum editus, postea Germanice in 8.
Augusti Vindelicorum anno 1570.*

Expositio in Librum Galeni.

Observationes, & Institutiones Anatomica.

*Tractatus de Compositione medicamentorum, cui
acceserunt Tabulae de Cauterijs.*

*Opuscula tria. Primum de Vulneribus. Secun-
dum*

dum continens Explicationes in librum Hippocratis de Vulneribus capitis. Tertium de Vulneribus oculorum, aliarumquè partium capitis.

Liber de Vlcéribus, & Tumoribus.

Explicationes de Partibus similaribus humani Corporis, & de ijsdem partibus prælectiones, quas ex varijs ipsius lectionibus collegit, & edidit Volcherus Coiter Norimbergæ. Fol. anno 1575.

ODDVS DE ODDIS PATAVINVS
PHIL: ET MED: PROFESSOR

ODDVS DE ODDIS.

PAtauinus sub hac seniore, & vetustiore Effigie conspicitur. Is primâ sui ætate toto animo Philosophiam, Medicinamquæ amplexus est, verum ipse Philosophiæ, ac Medicinæ ornamentum, ac decus. Quamobrem cum bellorum impetu Italia turbaretur, pulchrioresquæ artes, penitus Barbaris omnia vastantibus, corruissent, hic artem Medicam, Empiricis inuolutam remedijs, & ferè collapsam, naturali, & faciliori methodo restituit. Mox in GALENI libris plerosquæ annos studiosissimè insumpsit, quoniam cum accuratissimè explicare cœpisset in publicis patriæ suæ Scholis, omnes eum audientium cœtus, ipsum GALENI animam appellabant. Nemo huius Medicorum Principis abditos sensus adeo intimè penetrauit, ut ODDVS noster. eius namquæ scripta, quasi fibratim diligentissimè peruestigatus, & profundum doctrinæ, & altum contemplationis securus pari ratione indagauit. Gloriabatur, veluti in delitijs, quidquid didi-

didicerat, id se totum ex studio doctrinæ
GALENI hausisse. Praxi Theoricam con-
iunxit, multisquè laboribus Se, & Nepotes,
& Patriam immortali splendore decoravit.
Senex octuagenarius lumina clausit, & hæc
monumenta posteris reliquit.

*Expositiones in duas Priores sectiones aphorismo-
rum Hippocratis,*

Expositiones Artis parvæ medicinalis GALENI.

*De Pestis causis, & Pestiferorum omnium affe-
ctuum causis, signis, præcautione, & curatione
lib. IX.*

*Apologiam pro Galeno, tum in Logicâ, tum in Phi-
losophiâ, tum in Medicinâ.*

De Cœne, & Prandij portione lib. I. I.

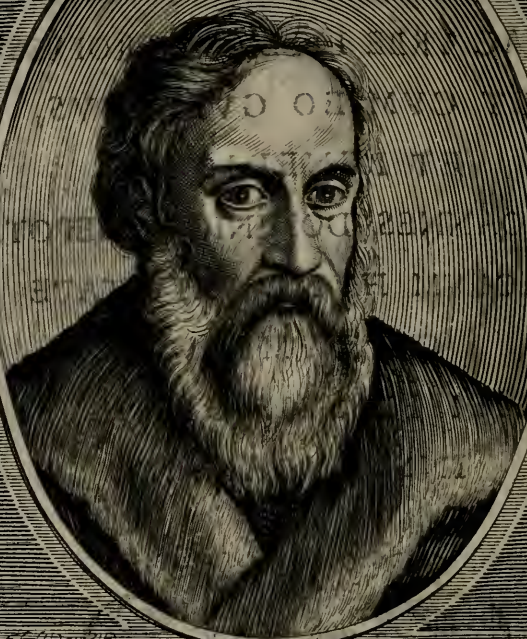
Commentarios in Primam Fen. Avicenna.

Sepultus est in Ecclesiâ S. Danielis Patavij
cum hac Inscriptione.

ODDVS DE ODDIS
PHYSICVS ET MEDICVS
THEORICÆ ORDINARIÆ
IN HAC VRBE PVBLICVS PROFESSOR
ET CVM EO GVERINVS,
ET BENEDICTVS
AC IOANNES DOMINICVS NEPOTES
LOCVM HVNC VETVSTATE
CONSVPTVM
SIBI ET SVIS OMNIBVS
INSTAVRARVNT.

E FRAN-

FRANCISCVS FRIGIMELICA PATAVIN.
PHILOSOPHIAE PROFESSOR.

FRANCISCVS FRIGIMELICA

Patauinus ciuis, Medicus, ac Philosophus
longè eximius, summâ patriæ gloriâ an-
tèactis annis floruit. Humaniores li-
teras, & Naturalem Philosophiam pubescen-
te adhuc ætate præstanter Patauina in Vni-
uersitate profiteri cœpit. Quo in munere, cum
Vigilantiâ pro somno, Labor pro otio, Indu-
stria pro delitijs, & Occupatio pro vacatione
illi præciosiores essent; iadeò strenuè ingenij
sui neruos intendit, vt breui tempore, se Ari-
stotelicæ, ac Galenicæ doctrinæ culmen at-
tigisse demonstrarit. Hic Continentiâ, &
Modestiâ iuxta venerabilis, cum se totum in-
firmorum curationi addixisset, eos quoties
inuisebat, & dulci recreabat aspectu, & sa-
pientiâ mirificè confirmabat. Eò tandem ha-
rum Virtutum operâ, & iugilectione deuenit,
vt à Serenissimâ Venetorum Republicâ ei
Theoricæ Ordinariæ interpretandæ provincia
credita fuerit, quam multis insigni cum no-
minis sui laude annis gloriosè gessit. Non
audax, sed incessu modestus studentium de-

siderijs occurrebat, oratione, & officijs, beneficijsquè, tùm in eos, tùm in amicos semper effusus. Hoc vnum infatigabiliter concupisse dictus est, propagari memoriam sui! Nam contemptu fame contemni virtutes sciebat. Anno ætatis. **EXVIII.** Domini verò **ERO. IO. LVIII.** vltimum diem clausit. Varios Tractatus elaboravit spectantes ad Medicam facultatem, quos ob assiduam, & frequentem ægrotantium curam typis consignare nequijt. At eos, Frater, eius vir eruditus, **ANTONIVS FRIGIMELICA** posteris conseruauit. Sepultus est in Ecclesiâ S. Augustini, antè portam occidentalem, ad suos, communi cum illis Memoriam insignitus, quæ legitur in hæc verba!

GIORGIUS FRIGIMELICA
IACOBO PARENTI OPTIMO
FRANCISCO MEDICO CLARISS.
ANT. ET PETROMAR. FRATRIBVS
SIBI S. Q. OMNIBVS POS.
ANNO M. D. LIX.
KAL. APRILIS.

HIERONYMVS CARDANVS

Patritius Mediolanensis, qui in Academia Patavinâ prima virtutis suæ rudimenta hauit, Mathematicum insignis cultor & explicator, suprà cæteros, propter edita ingenij monumenta innumera toti terrarum Orbi probata, præconijs efferendus. Natus est anno. **CR.** 15, **LXIX.** Kal. Septembris, horâ sextâ, in. 40. à Meridie ex matre **CLARA MICHERIA**, & Patre **Senæ FACIO CARDANO**, illustri Iurisconsulto. Per vim ex utero extractus (vt ipsemet testatum reliquit) reuixit lauacro vini, capillatus antequàm natus. ater enim capillus, prælongus, & crassior ei nascenti fuit. Infans frigidis humoribus obnoxius, procedente ætate, totoquæ reliquæ vitæ cursu, tum aduersa, tum secunda insperato, suprà Mortaliuni omnium cogitationes, euentu passus, vtramquæ Fortunæ aleam lusit. Modo enim calamitatibus vexato bonorum Illas occurrebat, modo bonis ingentibus affluentem calamitatum **Miriades** adoriebantur. Principibus cognitus, &

& Regibus, Ecclesiasticis quoque Proceribus gratissimus extitit. Sæpè per somnium admonitus non leuia pericula euasit, &, quod adiutus à Numine non obscure multa conscripserit, persuadere posteris conatus est. Vir ætatis mediæ uxorem duxit perspicacem, quæ tres masculos abortiuit, duos edidit, & puellam vnâ: obiitquæ, postquàm secum vixisset annis xv. agente tùm CARDANO annum xlvj. Filiorum educationi cumprimis studuit: deinde scriptioni deditus multa publicis tabulis consignanda mandauit. Nouarum rerum inuentione felicissimus, plura scripsit, quàm legerit, plura docuit, quàm dederit. Laudis enim, ac gloriæ maximè appetens immodicâ sciendi cupiditate flagrabat, &, vt ad immortalitatis apicem perueniret, studiorum labores omnes, & molestias alacrer exantlabat. Quisquis es, qui nosse id exactiùs cupis, Librum de libris proprijs, vel Librum xxi. Geniturarum adi, quarum octaua est HIERONYMI CARDANI: moresquæ eius, ingenium, fortunas, opes, & euentus omnes mirâ eloquentiâ spectandos exhibet

bet ferè verax. Senex naturæ legibus satisfecit, eo
fermè anno, quo se prædixerat moriturum.
Sepultus est Mediolani in Ecclesiâ D. Marci,
eo intumulo, quem FACIO CARDANO Pa-
tri ipse posuerat, hisce verbis.

FACIO CARDANO I. C.

*Mors fuit id, quod vixi, vitam mors dedit ipsa.
Mens æterna manet, gloria, tuta quies.*

OBIIT ANNO M. D. XXIV.

IIII. K A L. SEPT.

ANNO LXXX.

HIERONYMVS CARDANVS

M E D I C V S

PARENTI POSTERISQVE

V. P.

Cæterum tantū Viri Effigiem, & Numisma debemus Excellentissimo, & omnibus virtutibus ornatissimo FELICI OSIO, Sexennio iam in Patauini Gymnasij luce primariam Eloquentiæ Græcæ, & Latinæ Cathedram summâ cum laude obtinenti. Ab eo scilicet nobis vtrumquè curatum est, operâ Humanissimi, & Eruditissimi Viri IO: ANTONII CASTELLIONAEI, Iuris Vtriusquè & Sacræ Theologiæ Doctoris, Vicarijquè perpetui Abbatiae S. Vicentij in Prato apud Mediolanenses.

Numismatis meminit etiam CARDANVS ipse in Libro de libris proprijs hisce verbis. *Somnium hoc veluti initium gloriæ nostræ, si qua omnino est, erit uè, in eētypis ex aduerso Imaginis meæ depinxi.* Adeat Librum ipsum, qui Somnium, & interpretationem eius nosse penitiùs cupit.

Scriptit.

Scripsit

In Dialecticam lib. I.

De Secretis Primus lib. I.

De Libris proprijs lib. I.

De Vno lib. I.

Commentariorum in Hippocratem libros. C.

Commentariorum in Mundinum lib. I.

De Vrinis libros IIII.

In Artem parvam Medendi lib. I.

De Sanitate tuenda libros IV.

Floridorum lib. I.

Contradictentium Medicorum lib. VIII.

De Malo medendi usu. lib. I.

De Aquâ, & Aethere lib. I.

De Indico morbo lib. VIII.

De Experimentis lib. I.

De Morbis compositis lib. I.

Quod nullum simplex &c. lib. I.

De Ludis lib. I.

De Nodis lib. I.

De Tabulis lib. III.

De Secretis Quartus lib. I.

Problematum libros X.

Paralipomenon lib. I.

*Consilia duo pro difficultate spirandi. Pro Leprâ,
Pro sanguinis fluxu, Pro Ventriculi affectu,
Pro surditate.*

*Apologias in Thessalicum Medicum, & in Ju-
lium Scaligerum.*

*Encomia Medicinæ, Geometriæ, NERONIS;
& Podagræ.*

Elementorum Geometricorum libros XV.

Arithmeticæ libros V.

Musicæ libros V.

De Naturâ libros V.

De Supernaturalibus lib. II.

*De Arcanis Æternitatis lib. VII. Quos ego
met penes Amicum vidi.*

De Fato libros V.

De Subtilitate libros XXI.

De Rerum varietate libros XVII.

De Animæ immortalitate lib. I.

De Gemmis, & Coloribus lib. I.

Commentaria in Ptolomai Quadripartitum lib. IV.

De Iudicijs lib. X.

De Somnijs lib. IV.

*De Metoscopia librum I. Qui quidem MS. cir-
cum-*

cumfertur cum Observationibus. IOCC.

Centum Genituras.

Moralium libros III.

Tetim siue de Humanis consilijs lib. I.

De Sapientia libros V.

De Præceptis ad filios lib. I.

De summo Bono lib. I.

De Consolatione libros III.

De Minimis, & Propinquis lib. I.

De Utilitate ex aduersis capiendâ lib. III.

Guilielmum libro unico

Theognostomi libros VI.

Hymnorum lib. I.

*Et alia quàm plurima, quæ in laudato libro ri-
tè, & ordine recensentur.*

ALOYSIVS BELLACATVS
MEDICVS PATAVINVS.

ALOYSIVS BELLACATVS

C luis Patauinus, egregius suâ tempestate Medicus, magno cum splendore artem, quam profitebatur, exercens, infirmis, ac malè habentibus summâ pietate, ac vigilantîâ medebatur. A primis annis literarum studijs deditus, Philosophiæ primùm, dein Medicinæ scientiam adeptus, sic in utrâquè excelluit, vt omne æuum in his consumpsisse videretur. Morum suauitate, & gratiâ nemini cessit, hisquè dotibus omnium sibi beneuolentiam facilè conciliauit. Magnis Viris percarus, ingentia præmia pari cum laude est consecutus. Propter assiduam in ægris curandis, & familiâ regendâ œconomiam nullum Posteritati literarium munimentum relinquere potuit: at præclaros suæ virtutis hæredes, & doctrinæ alumnos reliquit multos. Satis felicem vitam duxit, & Patriam propriæ virtutis gloriâ, & filios diuitijs auxit. Anno ætatis LXXIX. vltimum diem clausit, salutis MD. C. LXXV. Sepultus est in Ecclesiâ Patrum Heremitarum D. Augustini, in quorum

quorum Claustro cinerum eius Conditorium
hâc breui memoriâ decoratum adspicitur.

ALOYSIVS BELLACATVS

M E D I C V S.

VIXIT ANNOS LXXIV,

MENSES IX. DIES XXVI.

O B I I T.

ANNO SALVTIS

M. D. LXXV.

XII. KAL. DECEMBRIS.

BER.

BERNARDINVS TOMITANVS PAT.
LOGICÆ ET PHIÆ. PROFESSOR

BERNARDINVS TOMITANVS

Cuius Patauinus, corporis symetria conspicuus, aspectu iucundus, Physicâ, ac Medicâ facultate æui sui doctiorum gloriæ tenebras offudit. Facies eius, cæli purè nitentis instar, serena semper, animi tranquillitatem, ac morum probitatem oculis ingerbat. Humanitatis, ac Musarum delitijs acerbam adhuc ætatem ornauit, vt indicant, quæ nexâ, & solutâ oratione conscripsit. In Patrio Lyceo annos multos Aristotelis Logicam summo cum applausu interpretatus est, quâ voce, quâ scriptis aliorum Interpretum gloriam æmulatus. Sed cum huiusmodi studij satietas eum capere cœpisset, seû potius sublimioris Cathedræ desiderium in ijsdem Scholis, quòd Virtutis suæ angustus nimis videretur Logicæ facultatis campus, in Ordinariæ Philosophiæ interpretem eligi concupiuit, ac Libellum eâ de re supplicem Senatui Veneto porrexit. Qui expensis vnâ ex parte TOMITANI meritis, & virtutibus; ex alterâ verò publicis Studentium votis, & commodis, à quibus fin-

gu-

gularis ille Logicæ disciplinæ Magister publicè conclamabatur; Vniuersitatis desiderio, bonoquè publico fauere maluit, quàm optatis Supplicis respondere. Itàquè Sapientissimorum confensus Patrum Virum adhortatus, vt munus sibi primò commissum de more obiret, adiecit, id à nullo, quàm à TOMITANO obiri salubriùs posse. Adeò tamen agrè Senatus Consultum eà de re factum TOMITANVS tulit, vt, cum animi impetum cohibere non posset, Cathedris omnibus, & Gymnasio perpetuam dixerit salutem. Ità se totum agris curandis addicens, & à pijs exercitationibus ad literarum studia, ab Ecclesiâ ad Bibliothecam suam se recipiens, procul à frequentia populi cum amicis, verbis & factis benignus, cunctosquè comitate, & alloquio ad officia prouocans, reliquum vitæ spatium felicissimè transegit. Ex vxore Elisabeth Zampeschi Donatum filium vnicum suscepit, qui absquè liberis vitâ functus familiam secum extinxit. Cæterum *Bernardinus* ætate fessus defecit anno Domini MD. IO. LXXVI. terræquè reddito in Ecclesiâ S. Francisci Maioris,

ioris, ante ianuam, IO: ANTONIVS RVD-
 DVLPHVS Sfortia Monumentum huiusmodi
 posuit.

BERNARDINO TOMITANO

PHILOSOPHO MEDICO CLARISS.

IO: ANTONIVS RVDVLPHVS SFORTIA

AVVNCVLO BENEM.

M. D. LXXXVI.

Effigies, quam dedimus, expressit et ad exem-
plar eius, quæ apud modo laudatum Io: AN-
TONIUM RVDOLPHVM Sfortiam extat.

Latine scripsit

Coridonem, seu de Venetorum laudibus
Clinicum, siue de Reginaldi Poli Cardinalis lau-
dibus.

Introductiones ad Sophisticos Elenchos Aristote-
lis.

Breue Methodum diluendorum Paralogismorum
per diuisionem.

Thetis in aduentu Regis HENRICI III. Gallie
Christianissimi ad Venetam Urbem.

Animaduersiones in Primum Posteriorum Ari-
stotelis.

Solutiones Contradictionum in Aristotelis,
Auerrois dicta in eundem librum.

Argumenta in nouem Quæsitâ Auerrois demon-
stratiua.

Paraphrasim, seu Commentarios in Matthæum,
Italicè.

Dell' Eloquenza del parlar Toscano libri tre
Versi, & Orationi diuerse.

IOAN-

IOANNES CEPHALVS

C luis Ferrariensis, Iuriconsultus placidis, ac splendidis moribus præditus, & præstantissimus legum interpres fuit. Ab ipsis propemodum incunabulis ingenuas artes summo animi ardore prosecutus, breui temporis spatio Iuris vtriusquæ Laureâ est insignitus. Inde summâ ciuium acclamatione in Patrio Gymnasio docere cœpit: donec in Ticinense Lyceum accersitus est, vbi Collegam habuit ANDREAM ALCIATVM, quem postea singularis Sapiencia, ac probitas ad sacram purpuram euexere. Patauium demùm accitus anno MD. LXXV. optimis stipendijs à Serenissimâ Rep. Venetâ in locum IULII SALERNI I. C. GUIDVM PANCIOLOVM, FRANCISCVM MANTICAM, ROGERIVM, ET FRANCISCVM ZABARELLAM, Viros vtriusquæ præstantissimos, eiusdem Spartæ consortes nactus est. Hic ille, tamquàm in propriâ orbitâ, reliquum vitæ curriculum feliciter adeò confecit, vt nec Bononienfium, nec Pisanorum ingentia præmia, nec oblata hono-

res ab Excellentissimo Viri GABRIELE à
Cùeua, Mediolanensis iditionis Gubernatore,
qui se illum in Mediolanensium Senatorū or-
dinem coōptaturū sponderat, inde dimo-
uere potuerint. Lucubrationes, & assiduas in
studijs vigilijs, animi sui delicias solebat præ-
cipuas nuncupare. Et cum pro comperto ha-
beret, breui studio id attingi non posse, quod
vix longā rerum experiētiā scrutatur, suas
Consultationes in quinque Volumina diges-
tas typis credidit. In quibus solidæ Doctri-
næ pretium, verumquē Iustitiæ exemplar ad-
mirantur omnes. Quoties scribebat, toties
habebat ob oculos, *nihil ritè Mortales sine Dei
immortalis ope auspicari posse.* Idcirco Iustitiam,
ac Religionem inter ceteras virtutes singula-
ri studio coluit, nec amicorum adulatione ab
æqui tramite vnquā deflexit; imò semper
æquā lance cuncta, adhibitis optimarum Le-
gum ponderibus, librauit. Senio debilitatus
diem clausit extremum piā morte, & à Ric-
cobono publicis encomijs celebratus, in Ec-
clesiā Monialium S. Petri iacuit, vbi Primum
Altare suis ipse sumptibus extruxerat, quod

apertè testatur superior Altaris eius Inscriptio
grandioribus hisce notis incisa.

CEPHALIÆRE.

Ad Altare ipsū tale monumentū eiusdem extat.

MONVMENTVM

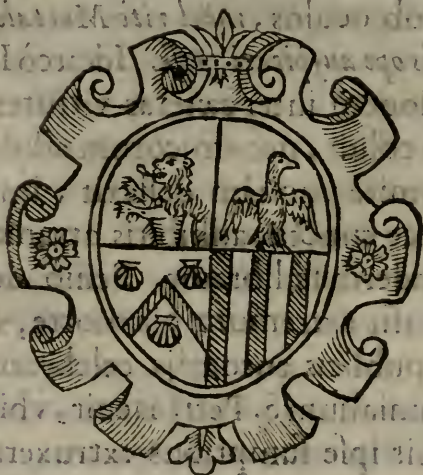
IOANNIS CEPHALI

FERRARIENSIS LEGVM INTERPRETIS

AC

FRANCISCÆ CVRTIÆ

PAPIENSIS CONIVGV.

ANNO M. D. LXXVI.

TIBERIVS DECIANVS
VTINENSIS I.C. ET EQVES.

TIBERIVS DECIANVS

VTinensis Patritius, Iurisconsultus celeberrimus, patriæ suæ magistratibus honorificè perfunctus, nec raro ad Serenissimum Venetorum Senatum Legatus missus, pro Priuilegis Vtinenfibus conseruandis, præclarissimè se gessit. Vir fuit singulari Doctrinæ, Eloquentiæ, & Memorix laude celebris. Venetijs in foro caussas cum eleganter, tum piè defendit: dehinc Assessor Vicetiæ nobili Viro LAVRENTIO VENERIO: Patauij ei, qui postea renuntiatus est Cardinalis, BERNARDO NAVGERIO: & Veronæ FRANCISCO VENERIO, qui ad Principatum Reip. Venetæ elatus est, fidelem operam præstitit. Extincto Marco Blanco Patauino, qui eam Iuris partem explicabat, quæ ad Crimina pertinet, à Moderatoribus Gymnasij eius in locum subrogatus est, anno MD. XLIX. Quo in munere cum nauiter desudaret, nec multò post HIERONYMVS CAGNOLVS viuere desisset, ad Lecturam Turis Ciuilis Ordinariam de mane assumptus est,

est, habuitquè Collegas in Iure Ciuili interpretando MARCVM MANTVAM PATAVINVM, & IACOBVM MENOCHIVM TICI-
NENSEM, quorum fama non atra nox, quæ
gloriam eius obtenebraret; sed lucidus æther,
in quo felici cursu virtutum eius astra, præ-
sentium oculis, nec non & posteritatis me-
morix longè latèquè fulgentia, omnium ani-
mos rapiebant in admirationem sui. Natu-
ra siquidem ipsa, vt hunc aspectu venerabi-
lem & admirandum, humanitate & mori-
bus insignem præ cæteris redderet, contem-
disse omni suo studio putabatur. Has illius
dotes certatim reuerebantur, & prædicabant
omnes, ob quas æquè eidem Procerum, ac Ple-
bis studia omnia præstò erant. A Serenissimâ
Republicâ Venetâ summis honoribus affectus
est, maioribusquè cumulatus fuisset in dies, nî
volente Fato fuisset immortalitate donatus eâ
in sede, in quâ Beati æuo sempiterno fruun-
tur. Obijt annò Domini MD. IO. LXXXI.
Ætatis suæ LXXIII. Honorificè vixit, splen-
didè tumulatus est. Visiturquè Monumen-
tum eius Patavij in Ecclesiâ Carmelitarum
cum effigie, & statuis plurimis, & hac ver-
borum pompâ. K 2 TIBE-

TIBERIO DECIANO
PATRITIO VTINENSI
COMITI EQVITIQVE CLARISS.

Iurisprudētū Consultiss. Oratori eloquentiss. Litium in Prætorijis Prouincijs diudicandorum Disceptatori æquiss. & in Patavino Gymnasio submota æqualitate supremam cum sempiternâ gloriâ dignitatem consecuto : cum à Sereniss. Rep. Venetâ, ut sibi in rebus de Iure pertractandis, oblato supraordinario Interpretis loco ampliss. præmijs ad urbem accerseretur, cum summo omnium moerore, anno ætatis suæ septuagesimo tertio sanctiss. mortuo.

NICOLAUS I. C. IO: FRANCISCUS, &
RONCADINVS Patri pientiss.

MONVMENTVM HOC

FAC CVR.

OBIIT VII. IDVS FEBRVARII

M D LXXXI.

Legi-

Legitur & in Basi monumentali Distichon .
HIC CINERES MAGNI DECIANI. Sufficit illud.
Disces audito nomine quantus erat.

Et inferius alterum Distichon Græcum .

ΤΗΙ ΙΕΡΗ ΚΕΦΑΛΗΣ ΔΕΚΙΑΝΟΥ ΕΝΘΑΔΕ ΤΥΜΒΟΣ
'ΕΥΔΕΙ' Η 'ΑΜΦΙ ΚΟΝΙΗ 'ΝΥΗ ΘΕΜΙΣ Η ΕΘΑΝΗ.

Huius tanti viri, quæ leguntur, sunt.

Volumina quinque Consultationum .

Apologia pro Responsis Iurisconsultorum aduersus
Andream Alciatum.

Traçtatus Criminales duobus Voluminibus compre-
hensi, à propinquis editi, mirâquè doctrinâ
referti.

TIBERII DECIANI

I. C. CLARISSIMI

Numisma

OPVS IOANNIS CAVINII PATAVINI

Eximij sculptoris.

MAR-

MARTINVS AB AZPILCVETA

QVI & DOCTOR NAVARVS vulgò denominatur, Iurisconsultus illustris præsertim in Canonicis legibus, & sacris Sanctionibus interpretandis, ortus in Regno Nauaræ, Vir fuit non modò summâ Sanctimoniâ, ac Pietate præditus; sed etiam animi dotibus, & conscientiæ candore mirificè exornatus. Quibus cum ad Religiosorum instituta vocaretur, procul abdicatis rerum secularium curis, totus diuinis contemplationibus, functionibusquè vacauit; ut propterea Ecclesiæ Vniuersæ non solum sacerdotali vitâ, & sanctissimis moribus; sed etiam cum pluribus, iisque grauissimis scriptis, quæ omnibus probantur, singulari fuerit ornamento. Siquidem, in se primùm, mox in alijs insita vitia omnia remedijs opportunis radicitus extirpauit, & quoduis genus hominum ad benè, beatequè viuendum sedulò instruxit. Hic in celeberrimâ Salamancæ Academiâ, suprâ decimum quartum annum, Decretorum libros elegantissimè explicauit.

plicauit. Mox ad Ius Pontificium interpretando in Lyceo Coimbricensi amplo stipendio euectus est, idquè munus decennio summo cum labore, & diligentia exercuit. Quo etiam tempore cum ingenti sua laude in Sacramento Poenitentiae administrando à secretis fuit, & IOANNAE AVSTRIACAE, & Neptibus, à quibus adeò ferebatur in oculis, ut ipsum summam beneuolentiam semper sint profecti. Sed, dum Bartholomæus Caranza Archiepiscopus Toletanus litibus nimium ageretur, cogitauit Romam, ut Archiepiscopi causam agens, pro illo contenderet, eiusque rationes, & negotia sua presentiam, suoque labore transigeret. Quod quidem ita illi feliciter, & ex voto euenit, ut cum Romanis Iuriconsultis & Purpuratis omnibus gratissimus esset, nequè re perfectam discedere ex Vrbe potuerit, imò à Sanctiss. Pontefice inter ceteros electus fuerit, qui CAROLI BORROMAEI, tunc temporis S. R. E. Cardinalis Tituli S. Praxedis, successor, summæ (ut vocant) Penitentiariae curam gereret. In his, & laborum, & sollicitudinum ærumnis diu vixit,

vir

vir cibi minimi, exigui somni, in vigilijs patientissimus, in studijs assiduus, corpore ita macilento fuit, vt ipsum non hominem, sed hominis spirantis imaginem diceres, in quo sub tenui carne tenuissimus spiritus enitesceret. Pauperibus, & egenis (mirabile dictu) semper, & operâ & facultatibus suis adfuit. Siquidem non solum in illorum causis summâ industriâ versabatur; verum etiam ad eorum inopiam subleuandam patrimonium ipsum, & proprios redditus liberalissimè erogabat. Senex octogenarius, infirmæ virium valetudini consulens, per Urbem seniori mulæ insidens vehebatur, quæ usu, & assuetudine, quasi heri sui animum agnosceret, quoties inter eundem pauperes habebat obuios, toties in ipsâ viâ consistebat, donec Mendicantium necessitudini pijsimus Senex subuenisset. Tandem moriens anno Domini. m. cc. lxxc. vi. xi. Kal. Iulij, Ætatis verò suæ xciv. Men. vi. Diebus vii. bonis artibus, quas percoluerat, triste sui, nec vnquam leniendum desiderium reliquit: Sepeliturquè Romæ in Basilicâ D. Antonij de Paduâ in Campo Martio Nationis Lusitanæ cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

MARTINVS AB AZPILCVETA

NAVARRVS

H. S. E.

Diuini, humaniquè Iuris Consultiss.

qui Salmanticæ primùm

deinde Conymbricæ

Faudentibus Portugalliæ Regibus

Ius Pontificium docuit.

Romam profectus

Pio V. Gregorio XIII. Sisto V. P. P. M. M.

Charus

omnibus nationibus gratus

huic Xenodochio beneficus

Obijt XI. Kal. Iulij M. D. XXCVI.

ætatis suæ XCIV. M. VI. D. VII.

Multis doctrinæ suæ peruulgatis monumentis.

Martinus Zuria auunculo B. M. Pos.

Anagramma.

MARTINVS AB AZPILCVETA

BEATVS IN CAELVM ASPIRAT.

Hæc

Hæc ab eo Commentaria edita leguntur.

De Regularibus Commentaria IV.

De Alienatione rerum Ecclesiasticarum.

De Vsuris.

In caput, Humanæ aures, & de Silentio.

De anno Jubilæo, & Indulgentijs.

De finibus humanorum actuum.

Manuale.

De horis Canonicis.

Prælectiones.

In Caput. Inter Verba XI. Quæst.

De Penitentiâ distinctiones VII.

Tractatus de redditibus Beneficiorum, & Propugnaculum apologiæ de redditibus.

Consultorum lib. V.

Miscellanea de Oratione.

STEMMA, ET EFFIGIES
MARTINI NAVARI
I. C. CLARISSIMI.

SPERONVS SPERONVS PATAVINVS
PHILOSOPHVSET ORATOR.

SPERONVS SPERONIVS

PAtauinus ciuis. Quid in hoc Viro primum ego laudem, quid tu Lector potissimum admireris, nescio: Adeò Prudentia cum summo animi Candore, ac Virtute in eo certarunt, vt Fato potius Philosophiæ simulacrum, ac Diuinitatis specimen quoddam Cœlo mortalibus delapsum, quàm proprio Marte, ac labore videretur emicuisse. Quanta sanè fuerit eius Virtus, quantus ingenij splendor, vel hinc aduertat licet. Adolescens apud patrios lares Lecturam Philosophiæ obtinuit, mox, & Romæ floruit. Eo tempore, quo sub auspicijs LEONIS X. Summi Ecclesiæ Antistitis literis honos habebatur amplissimus, studiosique viri à tanto Musarum Mœcenate recreati vndique cogebantur. Tum enim SPERONVS noster Urbem profectus, gratissimus Pontifici fuit, Purpuratisque omnibus, ac Principibus reliquis tantâ necessitudine coniunctus, vt, defuncto LEONE, percunctantibus nonnullis è numero Purpuratorum, quid sibi vellent hæc

hæc inibi præforibus elementa MCCC. LXI
libero ore responderit, id sibi velle. **MULTI**
COECI CARDINALES CREARUNT LEO-
NEM. X. quod sibi **LEO** floridâ nimis æta-
te ad summum Ecclesiæ apicem ab illis pro-
uectus videtur. Fuit vir rufilâs, quæ venus-
tâ facie, incessu tardus, peracri ingenio, ore
salsus, cuius oculis quidam emicabant ra-
dij feueritatis, ac maiestatis. Primum Etru-
scas, ac Latinas, adamavit literas: pari dein-
de affectu Moralem, ac Naturalem Philoso-
phiam, nec non Iuris prudentiam, ac Mathe-
maticas disciplinas amplexatus est: postremo
Eloquentiæ ita se addixit, ut eiusq; castris tan-
tum profecit, ut, & Hispaniarum, & Gallia-
rum Regibus, pro publicâ pace Italiæ in gra-
tiâ Pontificis insigni oratione pacem suaserit,
& pro patriâ multoties coram Serenissimis
Venetiarum Principibus verba faciens Sena-
tum uniuersum, & auditores omnes ab ore
pendentes in stuporem, & admirationem tra-
xerit. Orauit pariter à Principe accitus in Fu-
nere **CAECILIAE VARRANÆ Urbini Du-**
cissæ, nec non & **PETRI BEMBI Cardina-**
lis

lis obitum oratione defleuit. A PRO IV.
Pont. Max. Equestris ordinis insignia retulit, cum alias respiciisset quam plurimas, nimirum libertatis amator, à Magnis oblatas Principibus dignitates, Roma Patavium rediit eadem de causâ potissimum, ut ingrauescenti iam ætati quiete consulere. Verum publico Civium gaudio exceptus non potuit pro publico bono, patriæque suæ commodis non plurimum laborare. Astrorum peritiâ multas, & amicis, & civibus euentura prædixit. Tandem annorum, & honorum plenus, cum natus esset anno 1610. 10. 14. Idus Aprilis M. 224. post Meridiem, è vitâ migravit J. H. Nonas Junij, anno Domini 1698. LXXXVIII. Laudatus publicè à Riccobono, in Templo Maximo ad Sacellum B. Virginis sepultus est. Multa scripsit patrio sermone, quæ recensentur infra. Epitaphium sibi vivens pariter sermone condidit, quod hæredes paucis additis defuncti tumulo incidendum curarunt.

S P E R O N E S P E R O N I

Nacque

NEL M. D. ALLI XII. APRILE

MORI

NEL M. D. LXXXVIII. D. III.

GIUGNO.

Viuendo si fece l'infra scritto Epitaffio.

MESSERE SPERONE SPERONI delli *Aluaroti*, Filosofo, & Cavalier Padouano, il qual amando con ogni cura, che dopò se del suo nome fusse memoria, che almen nelli animi de vicini, se non più oltre cortesemente per alcun tempo si conseruasse, in vulgar nostro Idioma con vario stile sino all'estremo parlò, & scrisse non vulgarmente sue proprie cose, & era letto, & udito.

Viuete anni LXXXIIX. mesi I. giorni XII. Morì Padre di una figliuola, che li rimase le tre, che n'ebbe, & per lei Auo di assai Nepoti, ma Auo, & Proauo, & Attauo à discendenti dell'altre due tutte nobili, & bene stanti Femine, & maschi nelle lor patrie honorate.

M

Et

Et suprà Saxum, in quo eius ossa conduntur,
in eodem Deiparæ Sacello hæc alia leguntur.

AL GRAN SPERONE SPERONI

MIO PADRE

GIVLIA SPERONA DE CONTI

M. D. LXXXXIII.

Huius in Tumulo Numismata quoquè multa, ab Annibale Tosato Patauino sculpta, collocata sunt ab Hæredibus vnâ cum eius effigie plumbeo cortice inuolutâ.

Suprà Epitaphium adhuc ponenda SPERONIO restat marmorea Statua, quam, procurante C. SCHINELLA Comitio, Campagna cœpit, Paliaris absoluit. Peruenit illa tandem, SCHINELLA defuncto, in manus Præclarissimi, ac Nobilissimi Viri C. SPERONI de Comitibus, Abbatis, & Canonici Patauini, & in eius ornatissimo Musæo vnâ cum pretiosissimis picturis, & iconibus asseruatur.

NVMISMA
SPERONI SPERONII
EQVITIS PRÆCLARISSIMI VIRI.

Patauini Quattuor Viri benemerito Ciui in
publico Pratorio marmoream Statuam cum
hac Epigraphe publico decreto erigendam
decreuere.

ΙΕΩ ΑΡΙΣΤΟΤΑΕΙ ΝΟΕΙΝ ΚΙΚΕΡΟΝΙΤΕ ΕΙΠΕΙΝ.

S P E R O N O S P E R O N I O

SAPIENTISSIMO ELOQVENTISSIMO

OPTIMO VIRO ET CIVI

VIRTUTEM MERITAQUE ACTA VITA

SAPIENTIAM ELOQVENTIAM

DECLARANT SCRIPTA

PUBLICO DECRETO

VRBIS QUATTUOR VIRI P.

ANNO A CHRISTO NATO M. D. XCIV.

AB VRBE VERO CONDITA.

M. M. D. CC. XII.

Opere Stampate.

Dialogi parte prima, & seconda.
Apologia della prima parte dei Dialogi.
Orationi molte raccolte in un libro.
Discorsi varij. Cioè della Prudenza de Principi.
Della Militia.
In lode della Terra.
Sopra le Sentenze. Nequid nimis. Nosce te
ipsum.
Dell'amor di se stesso.
Dell'Eloquenza volgare.
Del lattare i figliuoli.
Dialogo della Cura familiare.
Espositione dell'Oratione Dominicale.
Lettere familiari, & Versi varij.
La Canace Tragedia. Apologia, & Lettioni in di-
fesa dell'istessa.

Opere da Stamparsi.

Lettioni sopra li quattro libri dell'Etica di Ari-
stotele.
Tauole della Retorica.

Let-

Lettera ai Hebrei.

Discorsi varij.

La maggior parte morali, come sopra le Virtù.

Del parlar dell'huomo.

Della Vita Solitaria.

Dell'Arte, Natura, e Dio.

Dell'Honore.

Della Fortuna.

Due Discorsi sopra Dante.

Della Sobrietà.

Delle Ricchezze del virtuoso.

Della Lingua Latina.

Del Seruire in Corte.

Tre sopra l'Ariosto.

Otto sopra Virgilio.

*Quattro sopra la Retorica, & altri al numero di
cinquanta otto.*

Vn libro de Sonetti, & Versi vulgari.

HIERONYMVS CAPIVACCEVS PATAVINVS
PHILOS. ET MEDICINÆ PROFESSOR.

HIERONYMVS CAPIVACEVS

PAtauinus. Præstantissimi huiusce Viri ad effigiem stupeant cuncti, licet ei vitrea paulisper demant conspicienda maiestatem. Hic enim propriâ virtute quoscunque in Medicâ facultate viros insignes suæ tempestatis prætergressus est, quem nunc posterorum concors exoptat consensus omnis. Assiduis lucubrationibus Lector in almo Patauino Lyceo Theoricam, & Practicam præstantissimè docuit, ex quo vel maximis vndequaquè præmijs expetitus, nequè de abeundo cogitavit. Eo in Lyceo, alter quasi Hippocrates habitus, Delphici oraculi responsa dictis suis, ac sententijs æmulabatur. A summis Italiæ Principibus morborum curandorum causâ studiosissimè accersitus, eam præ se tulit artem, ac medendi rationem, ut ex aliorum incolumitate sibi emolumentum maximum compararit. Anno CIO. IO. LII. Practicæ Medicinæ Cathedram obtinuit, postea secundum in ordine locum, Theoricam tandem. Et Antonium quidem Fracantianum

in

in Practicâ collegam fortitus est, eoquè defuncto, *Mercurialem* præclarissimum Medicum præire conatus est. Senio iam confecto quidam Astrorum peritus prædixisse fertur, ne illâ ætate iter aliò susciperet. At ille, dum prædictionem negligens Mantuam pergit, ut doloribus Principis eius Urbis occurrat, patriam repetens, acri repentino morbo correptus, animam efflauit, cum annis triginta, & septem in Patriâ, summo cum honore semper, viuâ voce Medicinam professus esset. Opes quamplurimas cumulauit. Supellectilem pretiosissimam, domosquè mirâ maiestate extructas reliquit affinibus, & agnatis. Sepultus est in Ecclesiâ Patrum Iesuitarum, ad dexterum Altaris maioris latus, donec in nouâ eorumdem Patrum Ecclesiâ nouus eiusdem meritis, ac gloriæ tumulus erigeretur, his verbis:

IACENT HIC CAPIVACCEI OSSA
QVOVSQVE NOVVM FVERIT
CONSTRVCTVM TEMPLVM.

Scripta ab eo sunt

Medicina Practica, seu Methodus cognoscendorum, & curandorum omnium corporis humani affectuum, in VII. libros distributa.

Traëtatus de Vrinis.

Libellus de ratione componendi Medicamenta.

Explicationes xxxiv. de Methodo medendi.

Liber de Methodo Anatomicâ.

Liber de Differentijs doctrinarum, seu de Methodis.

Vidi prætereâ hæc à Paulo de Faris Patauino ex eiusdem ore dictantis excepta.

*Lectiones super omnes febres publicè explicatas
Anno M D LXXVI.*

De Venenis lectiones, eodem anno pariter enarratas.

*Primam, & Secundam partem Morborum particularium, traditam ab eodem anno M D LXXIV.
& M D LXXVIII.*

MARCVS ANTONIVS DE PASSERIBVS
à Genua Patavinus Philosophiæ Doctor

MARCUS ANTONIVS GENVA

NICOLAI Clarissimi Philosophi, & Medici filius, cum Philosophiam omnem apprimè calleret, præstantissimi Philosophi nomen sortitus est. Ortum habuit ex illustri Passerinorum familiâ, quæ Mantuæ olim, ac Mutinæ, Carolo Saraceno teste, feliciter imperavit; mox rerum ordine perturbato, Genuam se recepit; ac tandem eius reliqui stipites Patauium commigrantes, suam sedem inibi collocarunt. Vnde factum, vt ad hanc usquè diem tùm Passerinorum, tùm Genuensium, tùm de Ianua cognomen sibi factum, tectum, & integrum conseruarint. Cæterùm cum MARCO ANTONIO non esset ingenium infrà vulgus; sed præclaræ, ac insignes in eò animi dotes, ac propensiones, nihilquè foret antiquius, quàm studiorum amor, & cultus, breui temporis interuallo, summâ cum admiratione Doctorum, naturalis ac diuinæ Philosophiæ orbitam adeò fixo pede pressit, vt in album Philosophorum adscriptus, patriæ, familiæquè suę splendorem, ac gloriam mi-

mirum in modum auxerit, virente adhuc ætate
adhibitus ad Lecturam Philosophiæ publicè
explicandam in Patauinis Scholis. Sanè pri-
mus is fuit, qui in illustri Philosophiæ Ca-
thedrâ Aristotelis abditos sensus ex Græcis
textibus explanauit, & æuo suo Peripateticam
doctrinam Interpretum ambagibus inuolu-
tam meridiana luce clarius illustrauit. Usquè
adeò portentoso ad rem quamlibet addiscen-
dam ingenio fulsit, adeoque vastâ memoriâ
& mirâ in arcanis Naturæ parentis aperiendis
facilitate præditus ab eâdem, vt aliqui suspi-
carentur, eum ad tantarum rerum scientiam,
non experienciâ duce; sed ductu familiaris a-
licuius Spiritus peruenisse. Vir omni planè le-
pore ornatus extitit, & decorâ maiestate vul-
tus, Virtute pariter, ac Doctrinâ cæteros an-
tecellens, quantòquè laude dignior, tantò
laudatione quâuis vel ingenti maior. Verùm
enimuerò laus hæc vna GENVÆ maximè
propria fuisse creditur, quod ex eius Scholâ,
veluti ex equo Troiano, eximij Viri perpetuò
prodierint, IACOBVS ZABARELLA, FER-
NARDINVS TOMITANVS, SPERONVS

SPERONIVS, & alij multi omni genere virtutis, & laudis abundantes. Duxit Vxorem *Beatricem à Sole*, ex quâ quinque Liberos suscepit, Nicolaum scilicet, Paulam, Helenam, Lauram & Cassandram, quæ Patre docente non solum liberales Artes, ac morales Virtutes, sed & Logicam, & Philosophiam solidè didicerunt; nuptæquæ primarijs Cuiusvis Patavinæ Urbis, paternæ virtutis, ac disciplinæ affectu extiterunt. Iamquæ MARCVS ANTONIVS in labore studiorum consenuerat, cum Serenissimâ Respublica Veneta hunc illi honorem habere voluit, vt veluti bene meritus miles donaretur rude, & Lecturam supraordinariam, stipendijs etiam auctis obtineret. Pulcherrima quæquæ Naturæ arcana congestit, & absolutissimos Commentarios in *Lib. de animâ* tabellis publicis consignavit. Scripsit etiam contrâ *Antonium Bernardum Mirandulanum*, vt ex eius Apologiâ patet. In *libros Physicorum*. In *libros de Cælo*, & de *Generatione*, & in *Metaphysicam* Commentarios summi Philosophi calamo, & ingenio dignos. De vario, ac multiplici genere Scientiarum eius,

ita

ita scribis PIERIVS *Valerianus in Pref. lib. xxxviii. qui illi inscriptus est hoc titulo. De Ijs, quæ per Isidem, & Iugeris quadrâ, & picturas aliquot alias significantur ad M. ANTONIVM PASSEREM Patauinum Philosophum probatissimum.*

Non enim te solis Medicinæ, Philosophiæquè terminis cohibuisti, sed longè vltèrius progressus, variarum insuper rerum minimè protrititarum docttrinam ità tibi comparasti, ut de quâcunquè re propositâ, & eruditè loquaris, & eruditionem ipsam mirâ sermonis iucunditate noueris conuestire. Quin Poëtas, Historicos, Philosophosquè omnes ità tibi familiares effecisti, ut nihil totâ in Encyclopædiâ sit, quod te lateat, quod non in promptu habeas, proquè loco, & tempore vtaris quàm felicissimè.

Cùm demùm Deus Opt. Max. cum ab hâc humo, & turbâ ad illa securâ, & altâ deduxit anno ætatis LXXII. conditis cineribus in arctâ vrnâ ad Maiores suos, in Ecclesiâ S. Ioannis Viridarij.

EIVS

N V M I S M A
M A R C I A N T O N I I G E N V Æ
E M I N E N T I S S I M I P H I L O S O P H I
P A T A V I N I.

PAVLVS TOMASINVS

AVus noster lateralis, ex Marco Proauo Patauij ortus, ac præsbyter hîc recensetur : eius (vt euitetur iactantia) dissimulatur Effigies. Verùm, vt Virtuti, Patriæ, ac Familiæ debitus persoluatur honos, non est eius vsquèquaquè memoria obliteranda. Vir fuit optimis moribus imbutus, eruditione variâ exornatus, humaniorum literarum studijs apprimè deditus. Ecclesiæ Patauinae longâ, fideliquè operâ inferuiuit; Pri- matibusquè carus, ac præsertim Cardinali PISANO, Episcopo Patauino, cui varijs in rebus doctrinâ, & diligentîâ suam ille fidem probatum iuit. Mox, cum singulari pietate fulgeret, Sacris Virginibus D. Stephani, ad earum Confessiones excipiendas, datus, operam eis suam mirâ patientiâ per plures annos præstitit, cum ei muneri antè se præfuisset BERNARDINVS Scardeonius, elatus inde ad Canonicatum Ecclesiæ Patauinae. Defuncto demùm Ioanne de Benedictis Veneto, Ecclesiæ S. Laurentij Rectore, anno CIO. IO. LXV. eo Be-

neficio decoratus est, existente Monasterij S.
 Stephani Abbatissâ, Aureliâ Vrsatâ. Tracta-
 tus quôsdam Spirituales pro Sacris eiusdem
 Monasterij Virginibus etrusco idiomate con-
 scriptos, de rectâ ipsarum viuendi Institutio-
 ne, reliquit. Tandem senio confectus animâ
 mam Conditori suo reddidit, salutis anno
 cio. id. lxxvii. ætatis lxxvi; vigetquæ ad
 huc Pij Viri memoria in animis Virginum
 earundem, nec non & meritorum fama uiu-
 ius. Sepultus est in Ecclesiâ D. Laurentij. Extat
 autem eiusdem Effigies accuratissimè picta in
 Fratris mei muscolo: apud me verò libri eius
 Theologici nonnulli, ipsiusmet manus exa-
 rati, & marginalibus notis insigniti passim.

STEMMA ET SYMBOLVM
PAVLI TOMASINI
PRÆBYTERI PATAVINI.

IOSEPHVS MOLETIVS

MEssanenſis, vir doctiſſimus, Philoſo-
 phus, & Mathematicus virtutibus,
 moribusque ſuis, & affabilitate ſtu-
 dioſis omnibus percarus, & in primis Sere-
 niſſimo Duci Mantuæ GVILIELMO, qui eius
 potiſſimum curæ, ac doctrinæ Principem fi-
 lium VINCENTIVM in Mathematicis di-
 ſciplinis inſtituendum commiſit, à quo poſteà,
 ad Ducatum euecto, vt à grātiſſimo Diſcipu-
 lo doctiſſimus Magiſter, ſummis præmijs
 auctus, ac patrocinio perpetuo cultus fuit.
 Eius verò famâ toto terrarum orbe diffuſâ,
 Sereniſſima Reſp. Veneta eum in Academia
 Patauina Gymnaſium, ad Mathematicarum
 Lecturam, magno propoſito præmio aduoca-
 uit. Ab Aulâ illius Principis in Lyceum no-
 ſtrum ſe ſe ille tranſtulit, vbi, quâ legendo,
 quâ ſcribendo tantam ingenij præſtan-
 tiam, ac Eruditionem præ ſe tulit, vt alios,
 qui præceſſerant, viſus ſit non æquaſſe ſolùm;
 ſed etiam multis partibus mirabiliter anteceſ-
 ſiſſe. Inter ea, quæ ad Mathematicam diſci-
 plinam

plinam spectantia conscripfit, locum principem obtinent Ephemerides cœlestium motuum ab Anno *CRD. 10. LXIII.* vsquè ad annum *CRD. 10. LXXX.* iuxta calculum Alphon-
sinum, cum nouâ adhuc Cœpernici non inua-
luisset hypothesis, cui præfixi sunt Tracta-
tus Isagogici quidam non tam ad Astrono-
miæ, quam ad Iudiciorum rationem maxi-
mè pertinentes. Tabulas itidem Gregoria-
nas, iussu Senatus Veneti, pro Anni correctio-
ne in gratiam Gregorij, XIII. Summi Pon-
tificis compilauit, pro quibus laboribus ab eo-
dem Senatu ducentorum aureorum munus ac-
cepit, ab ipso verò Summo Pontifice Gregorio
trècentis, vt vocant, Cameræ scutatis auctus
est, maiori pro earum continuatione promissâ
summâ. Moritur, & in Ecclesiâ S.

Francisci Maioris apud eius-
dem Sacrarium sepeli-
tur cum hoc Elo-
gio parieti
incri-
pto.

IOSEPHO MOLETTIO
 MESSANENSI,
 DOCTRINA PROBITATE AFFABILITATE
 VIRO CLARISSIMO
 POST EGREGIAM OPERAM DATAM
 VICENTIO MANTVÆ PRINCIPI
 SERENISSIMO
 AD MATHEMATICAS DISCIPLINAS
 INSTITVENDO
 IISDEM PER ANNOS XII.
 IN GYMNASIO PATAVINO IN-
 TERPRETANDIS
 OPERIBVS ET LVCVBRANDIS
 KALENDARIO EX VOLVNTATE
 GREGORII XIII. PONT. MAX.
 ET MANDATO SERENISSIMÆ VENE-
 TORVM REIP.
 CORRIGENDO ÆTATE ANN. LVII.
 EXTINCTO
 PROCVRATORES HEREDITATIS ANNO
 M. D. LXXX. VIII.

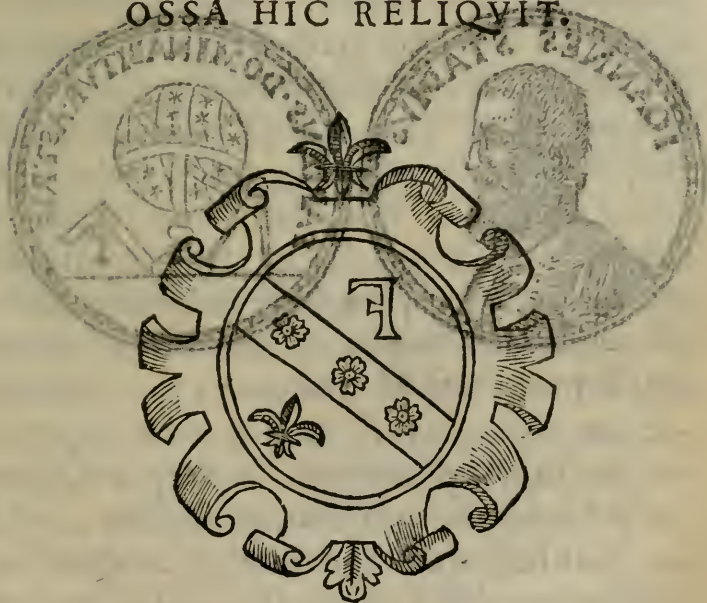
In lapide vero tumuli humi strato vnà cum
familie Stemmata hæc leguntur.

IOSEPHVS MOLETIVS

MATHEMATICVS

CELEBERRIMVS

OSSA HIC RELIQVIT.

ANNO M. D. LXXXVIII.

ÆTATIS SVÆ LVII.

EFFI.

EFFIGIES ET SYMBOLVM
IOANNIS STADII
PRÆCLARISSIMI MATHEMATICI.

ANNO M. D. LXXXVIII.
ETATIS SÆCULI.

EFFIG.

IOAN.

IOANNES STADIVS

IN Vico Loenhoutio agri Brabantini natus, omnium literarum genere imbutus, Mathematicis in studijs ità cum primis excelluit, vt ei parem in illâ facultate nullum ætas nostra tulerit. Primâ iuuentâ Louanij summâ cum celebritate nominis T. LIVII Historiam publicè explanans, in L. Flori Historiæ Romanæ Epitomen (sic eam appellat Lipsius) egregium Commentarium post Ioannem Camertem edidit, secundus nulli. Sed, inferioribus speculationibus valere iussis, rebus cœlestibus animum penè diuinum addicens, Astronomiam restaurare conatus est, confectis ALPHONSI Hispaniarum Regis exemplo tabulis, quas BERGENSES nuncupavit, ex quibus omnium syderum æquabiles, nedum apparentes motus ad quæuis tempora dignoscenda mirâ facilitate, ac promptitudine colliguntur. Allobrogum Principi in primis gratus Mathematicus extitit, apud quem aliquandiu degens, & Genethliacæ Astrologiæ operam nauans, ità facultatis

P illius

illius secreta introspexit, in abdita ipsa astro-
rum arcana penetrando, vt diuerſorum Prin-
cipum, & Procerum euentus mirâ claritate,
denunciauerit. Vnde ſibi, & nomen ingens, &
exiſtimationem eximiam comparauit. De hâc
tamen facultate non alia, quàm quæ Fixarum
ſyderum Prognostica nominantur, Poſterita-
ti monumenta reliquit; in quibus de ſummâ
felici, vel infelici hominum fortunâ à ſtellis
fixis diſſeruit accuratè. Magnis inde præmijs
ornatus ab Allobrogum Duce diſceſſit, & ad
Laurinos germanos fratres, Brugis Flandorum
nobiles, ſe contulit. Mox Lutetiam Pariſio-
rum ab HENRICO III. Galliarum Rege
vocatus, omnium ſuffragijs Regius Mathe-
maticarum Profeſſor eſt ſalutatus. Hic tan-
dem in ſuburbio Honoratiano, apud Ma-
reſchallum Retzium, diem clauſit
extremum. Ioannes Metel-
lus amicum deſunctum
hoc Elogio deco-
rauit.

IEHOVÆ SACR.

I O A N N I S T A D I O

MATHEMATICO AB EDITIS TABVLIS
EPHEMERIDIBVS ASTROLOGICIS
COMMENTARIISQVE HISTORIARVM
ET ACVMINE INGENII CLARO.
PHILIPPI HISP. REGIS HONORARIIS
LOVANIVM DEIN LVRETIAM
AB HENRICO III. GALLIÆ REGE
AD PVBLICAM EARVM DISCIPLINARVM
QVAS CELEBRI STVDIOSORVM
CONCVRSV ILLIS IN ACADEMIIS
DOCVIT PROFESSIONEM ADSCITO.

IO: MATALIVS METELLVS SEQVANVS

I. C. CELTA AMICO

BELGÆ MEMORIÆ CAUSA.

VIXIT ANNOS LII. MENSES FERE II.

OBIIT XV. KAL. QVIN. ANNO

CIJ. IO. LXXIX.

Edidit

Memoratas Tabulas Bergenses Motuum equalium, & apparentium Planetarum.

Ephemeridum Volumina duo, ab anno salutis CIO.

IO. LIIII. usquè ad CIO. IO C. VI. cum Isagogis in Astronomiam, & Astrologiam.

Prognostica Stellarum fixarum unà cum Tabulis Bergensibus, in quarum initio extat eiusdem Astronomiæ Historia.

Commentarium ad hæc egregium confecit in L. Florum: & Fastos Romanos ab Hub. Goltzio editos illustravit.

MAR-

MARCVS MANTVA
BENAVIDIVS PAT. I. CETEQVES.

MARCVS BENAVIDIVS

MANTVA, Patauinus ciuis, & præstantissimus Iurisconsultus, ex Io: Petro Benauidio Patre ortus, vir fuit omnium literarum. Corporis exiguitatem animi magnitudine mirificè compensauit, quod egregia in vtroquè Iure opera illius edita testantur, ob quæ inter Iuristarum Proceres primas tenet. Florentibus ætatis annis Prætorio addiçtus, publicas fori causas, tùm Ciuiles, tùm Criminales pro tutelâ pupillorum, ac pauperum mirâ pietate defendit, multoque à calamitatibus innoxios singulari Eloquentiâ vindicauit. Iactis hoc pacto suarum ab illo laudum, ac meritorum fundamentis, cum summâ dicendi facultate polleret, à Ciuibus magnâ cum laude ad potiora dignitatum munera eueçtus est. Patriæ namquè suæ lætitiâ Serenissimo FRANCISCO DONATO, in ipso Principatus sui limine, legatus aperuit. Mox Cathedras legum adeptus, modò Iuris Canonici, modò Ciuilis suprâ duos, & sexaginta annos in Patrio Gymnasio summo
cum

cum applausu interpretem egit, collega Ludouici Gometij Hispani, Vincentij Dollochij Bononiensis, Hieronymi Cagnoli Vercellensis, Tiberij Deciani, & aliorum I. C. Illustrium eius æui. Eâ re Bononienses, peruulgatâ nominis BENAVIDIÎ famâ, maxima ei (sed frustrâ) præmia obtulerunt, vt Patauinam Academiam cum suo Gymnasio commutare vellet. Eundem Lusitaniæ Rex summis precibus, nec non & PAVLVS III. Pont. Max. vt inter Romanæ Rotæ Auditores connumeraretur, adsciuit. Pari studio alij Principes eum, ad Aularum suarum decus, habere apud se proximè cupiuêre. Ter Comes, ter Eques creatus est. A Pio nempe IV. Summo Sacr. Antistite anno CIO. IO. LXIV. A CAROLO IV. Imperatore anno CIO. IO. XXXV. A FERDINANDO anno CIO. IO. LXI. amplissimisquè Priuilegijs, & donis à summis Principibus insignitus. Respublica Veneta, vt, quanti eius merita & labores faceret, publicè testaretur, eminentissimum in Patauinis Scholis dignitatis locum, quem *Supraordinarium* vocant, ei concessit, permîssâ facultate legendi, quando, & quoties liberet.

Splē-

Splendidè planè vixit, ædesquè Principe Vi-
 ro dignas, quâ Picturis, quâ priscis Marmori-
 bus, & venerandæ antiquitatis monumentis
 illustres propè Cœnobium Heremitarum ex-
 truxit, in quibus Academia Musis, & Musicæ
 dicata sedulò, seriòquè culta per plures annos,
 ità floruit, vt MANTVÆ domus Studioforum
 omnium, & Patriæ ferè totius delitiæ meri-
 ritò diceretur. Eo sanè tempore nihil erat
 magnificentius Palatio MANTVÆ, nihil ad-
 mirabilius Bibliothecâ, nihil spectabilius Mu-
 sæo, in quo penitiores, & preciosiores Anti-
 quitatis reliquiæ conseruabantur. Viuere de-
 sijt anno ætatis LXXXIII. Salutis verò CIO.
 I. O. LXXXII. In funere celebratus est à Ricco-
 bono, iacuitquè conditus in Heremitarum Ec-
 clesiâ, sub illustri tumulo, quem sibi cōdiderat
 viuens. Vt enim Fama nominis illius immorta-
 litati trophœū inelytū: sic ipse cineribus suis
 viuens splendidum, ac superbum Mausoleum
 erexit in occidentali Ecclesiæ memoratæ par-
 te, operâ Sculptoris eximij Bartholomæi Am-
 manati Florentini. In mediâ cā mole talia
 leguntur.

M A R C V S M A N T V A
B E N A V I D I V S
PATAVINVS IVRISCONSULTVS
IO: PETRI MEDICI FILIVS
SACRI LATERANENSIS PALATII
AVLÆQVE IMPERIALIS
COMES ET EQVES IVRIS PONTIFICII
SVPRÆORDINARIVS
EX PRESENTIBVS FVTVRA PROSPICIENS
PRÆTER CÆTERA
MAVSOLEVM HOC SIBI VIVENS
FIERI CVRAVIT
MENSE MAIO M. D. XLVI.

In basi verò, quæ sequuntur.

VIXIT ANNOS LXXXII. MENSES.

IV. DIES VIII.

SEXAGINTA PVBLICE DOCVIT

PROXIME VERO

A SENATV SVpraORDINARI

MVNERE DONATVS

DOCTO INTERMISIT.

OBIIT QVARTO NONAS APRILIS

M. D. LXXXII.

Scripsit

Collectanea super Ius Casareum, quod manè explicatur.

Apoplegmata legalia septingenta.

Consiliorum Tomos duos.

Problematum legalium libros quattuor.

Topica.

Isagogicas rationes ad tollendos argumentorum nodos.

Encomium Sacerdotij.

Suasoriam legis Oppiæ ad compeſcendum muliebrem cultum.

Scholia ad L. Precibus C. de Impub.

Centuriam Praxis Iudicialis.

Obſervationum legalium libros X.

Polymathie libros XII.

Enchiridium rerum ſingularium.

Iuris prælectiones.

Dialogos de varijs ſenſibus diuinarum, humanarumquè literarum.

De Illuſtribus Iuriſconſultis.

Locorum Communium libros III.

AEquilibrium, præſtantiffimum opus, pro iure Candidandis.

Q 2

Tra-

Traſtatum de legitima filiorum.

De Liberationis, & Libertatis fauoribus.

De Priuilegijs militaribus.

De Pupillorum fauoribus.

Lecturas ſuper Ius Canonicum.

*Lecturas ſuper Quattuor partes Juris Civilis de
mane.*

Baſſanellum.

Areopagitam.

Et Groſariam.

Del Duello.

Imago eius petita est ex vnâ Numismatis eius parte, quod inferiùs exhibetur, existentibus in alterâ literis M. L. & parua Lunâ cum his alijs etruscis verbis.

Figura è del suo cor, che non si intende.

Philippus verò Gallæus insigniter hallucinatus est, cum pro MARCO MANTVA, Marcum Guazium effictum dedit. Adijciam hic monumenta quæppiam ex multis, quæ in laudati Viri Palatio ab eo posita spectantur. In fronte Atrij occurrit Triumphalis Fornix his notis.

ID. FACERE LAUS EST QVOD DECET
NON QVOD LICET.

In dextro latere Colossus est Herculis XL. pedum, Bartholomæi Ammanati suprâ laudati opus, cum basi, vt ille asserit, literarâ.

HERCVLES PVPHILOPONVS

BESTIARIVS

QVI TRISTITIAM DEPVLTIT OMNEM

PERAMPLO HOC SIGNO

MANTVÆ CVRA

REFLORESCIT.

Coronæ Portarum omnes præseferunt illa
Apollinis Mantuani ex primâ Eclogâ.

DEVS NOBIS HÆC OTIA FECIT.

M A R C I M A N T V Æ
PRÆCLARISSIMI I. C.
NVMISMATA OPERA IOANNIS CAVINII
SCVLPTORIS PATAVINI

BERNARDINVS SCARDEONVS PATAVINVS
Canonicus, et patriæ Historiæ Scriptor

BERNARDINVS SCARDEONIVS

PATAVINUS Canonicus; Vir pietate, moribus, eruditione, vitæ excessu, virtutibus omnibus perinsignis, & in cumulandis Patriæ monumentis diligentissimus. Abdicatis rerum humanarum curis soli Deo incorruptam mentem, ac penè diuinam semper inflexam seruauit. Annis primùm xxxiv. sacris Virginibus Cœnobij S. Stephani moderator, ac noxarum expiator extitit. Inde Canonicus electus, Librum à primâ iuuentâ cœptum, *De Antiquitate Urbis Patavinae, deque Claris eiusdem Ciuibus*, ad umbilicum perduxit, & typis demandandum curauit viuens. Fuit illi sanè perhonorificus is labor, & Patriæ gratus. Siquidem in eo multa bonâ fide digesta, eademquè mirâ elocutione legenda, Posteris consignauit. Elogiorum eius omnium instar erunt, quæ MARTINVS SANDELLIVS Vir eruditissimus scripsit. Obijt Ætatis anno xcvi. eâquè in Ecclesiâ sepulturæ honorem meruit, in quâ diuini sui cultus præcipua monumenta reliquit. Sub eius Effigie inibi pictâ hæc extant, in interiori meridionali parte.

R B E R-

BERNARDINO SCARDEONIO

CIVI ET CANONICO PATAVINO

RARÆ INTEGRITATIS ATQ. ERVDITIONIS
VIRO.

QUIPPE QVI CÆTERIS
CHRISTIANO SACERDOTI DIGNIS
VIRTVTIBVS FIDEM CONCILIANTIBVS
ILLIBATVM VIRGINITATIS FLOREM
AD VLTIMAM VSQVE SENECTAM
ATTVLISSE CREDITVS SIT
CVIVS CHARITATI
ATQVE INDVSTRIÆ

HÆC PATRIA
ANTIQVITATE AC RERVM GESTARVM
GLORIA INCLYTA
ACCEPTAM REFERT, MONVMENTORVM
SVORVM MEMORIAM AB INTERITV
VINDICATAM

SACRÆ VIRGINES AD D. STEPHANI
QVIBVS ILLE TOTOS XXXIV. ANNOS
A SACRIS CONFESSIONIBVS PRÆFVIT
PARENTI OPTIMO ET PIENTISSIMO
HOC GRATI ANIMI MONVMENTVM
VNANIMES POSVERE.

PROCVRANTIBVS
MAGDALENA VERCELLENSI ANTISTITA
MARTINO SANDELLIO CONFESSARIO

Suprà saxum, vbi eius ossa quiescunt, in eâdem
D. Stephani Ecclesiâ talia leguntur,

BERNARDINVS SCARDEONIVS
CAN. PATAVINVS

VITÆ CANDORE PRÆSTANTIAQVE
DOCTRINÆ CONSPICVVS
HIC QUIESCERE IVSSIT VBI ANNOS
XXXIIII. ANIMIS MONIALIVM
REGENDO LABORAVIT.

VIXIT ANNOS X CVI.
OBIIT ANNO M. D. LXXIIII.
DIE XXIX. MAII.

Latine scripsit

*De Antiquitate Urbis Patauinae, & Claris Cuius-
bus Patauinis libros III. in quindecim Classes
distinctos.*

*De sepulchris insignibus exterorum Patauini ia-
centium.*

De Castitate lib. VII.

Italicè

*La Naue Euangelica, opera Spirituale indirizzata
alle Madri di S. Stefano.*

*Nec non & Consolatorium opusculum. Præterea
Typis consignandum curauit Librum de ratio-
ne bene moriendi. Petri Baroci Episcopi Pa-
tauini, & spirituales quasdam preces ad pe-
tendam pluiam, & ad arcendam tempesta-
tem, quibus Prefationem de suo adiecit.*

BERNARDINVS TRIVISANVS

Cluis Patauinus, vir læti vultus, animique candore conspicuus; filius fuit MARCI Trivisani CL. Medici. Adeo excellenti ad literarum studia factus ingenio fuit, ut annos vix decem, & octo natus, nec adhuc lauream affecutus, summâ tamen cum sui laude Logicam Salernitanâ in Vrbe publicè sit professus. Post hæc Patauij Philosophiæ, & Medicinæ Doctor, suadentibus agnatis & amicis declaratus, Logicæ primùm, deindè Simplicium interpretandorum prouinciâ susceptâ, maximum virtutis suæ specimen dedit. Hinc Medicinæ Theoricæ extraordinariæ explicator electus, eam Spartam duodecim annos magnâ cum celebritate nominis adornauit. Tandem Medicinæ Theoricæ Ordinariæ Cathedram adeptus ob merita, collega *Bernardini Paterni*, gloriam eiusdem, ac meritum æquauit, & vicit. Grauiissimis rerum familiarium oneribus assiduè pressus nullum aliud ingenij sui monumentum post se relinquere potuit, præter Lectiones ipsas, quas

quas publicè habitas Discipuli descripsêre.

Senio confectus functus est vitâ anno Domini **CIO. IO. LXXXIII. Ætatis.**

LXXVII. & in Ecclesiâ S. Ste-

phani, à Riccobono inibi pu-

blicè celebratus, huma-

tus est, Epitaphio

nullo.

IACOBVS ZABARELLA PATAVIN.
PHILOSOPHIAE PROFESSOR.

IACOBVS ZABARELLA

Nobilis Patauinus, natus anno salutis
 cio. io. xxxiii. Nonis Sept. horâ ferè
 dimidiâ post meridiem, patre Iulio
 Comite Palatino, Matre Ziliola, filiâ Hieronymi Doctoris, coniugibus spectatissimis,
 & ex præclarissimis familijs nostræ Urbis.
 Iuuenis maximo ingenio præditus facili labore variarum Rerum, & Scientiarum cognitionem hausit. Ad Eloquentiam primum,
 & Græcas literas naturâ duce ferri visus est:
 dein ad Logicam, & Mathematicam facultatem,
 quòd ijs in studijs mirâ felicitate proficiens, haud obscurum suæ propensionis specimen daret. Ad Eloquentiam Io. Fascolum
 Patauinum, & Franciscum Robortellum Vtinensem:
 ad Logicam Petrum Arquanium, & Bernardinum Tomitanum:
 ad Mathematicas Petrum Catenam, & Franciscum Barocium
 præceptores adhibuit, Viros planè doctos, eximios,
 & in eâ, quam profitebantur, scientiâ singulares.
 Opticam etiam, & Astrologiam in delicijs habuit, cuius mihi testes prædictio-

dictiones ipsius variæ, quæ iam suos euentus
 feliciter sortitæ sunt. Philosophiæ demùm,
 tum Naturali, tum Morali, & ei in primis,
 quæ Peripatetica nominatur, se totum adiun-
 xit, MARCO ANTONIO Genua Patavino
 duce. In patrio Lyceo anno CIO. IO. LXIV.
 Logicam initio professus est, & *Bernardino*
Tomitano præceptoris successor datus non eam
 modò publicè annis XV explicauit, sed &
 Tabulis, ac Commentarijs vberimis facilem
 adeò reddidit, vt omnes tanti Viri ingenium
 raperet in admirationem sui. Traductus inde
 est ad secundam Extraordinariæ Philosophiæ
 sedem, Collega datus *Arcangelo Mercenario*
Picensi: nec multò post primæ paritatem ob-
 tinuit, primam demùm ipsam, à quâ gradum
 ad secundam Ordinariæ facultatis eiusdem,
 stipendijs auctis, fecit. Quare Logicâ di-
 lucidatâ, Philosophiam vniuersam varijs In-
 terpretum opinionibus inuolutam, reconditæ
 Græcorum Codicum lectionis ope, mirum in
 modum illustrauit: præclaros Commentarios
 in Aristotelem edidit, & difficiliore nodos
 perfacili methodo dissoluit. Vxorem habuit

S Elisa-

Elisabetham filiam sapientis viri IO: CAVACIAE, quæ nouem illi liberos peperit, & in his mares sex: Iulium Primogenitum Mathematicum insignem nobis alibi commendandum, Franciscum, Antonium, Ioannem, Carolum, & Sabbadinum; filias verò Iustinam, Arseniam, & Zabarellam. Quibus omnibus ex Natali syderum constitutione vitam, & euentus (quatenus per artem licet) antèquam interiret, prædixit: facemque prætulit incorruptæ gloriæ, & virtutis veræ, suo cunctis exemplo prælucens. Multiplicis omnino lectionis, & linguarum multarum amator extitit, vultu spectabilis, & capite ijs in partibus, quæ oculos inter & aures sitæ sunt, venarum pleno. Nactus est Mercurium feliciter stantem, quam ob causam celeres ingenij motus, & ad quæuis excogitanda faciles, & expeditos habuit in omni vitâ. In Patriâ primos honorum gradus semper adeptus est, nec rarò boni publici gratiâ apud Serenissimum Senatum Venerum orauit, à quo singulari amore cultus, præter publica stipendia, etiam mille aureos pro Zabarellâ filiâ promissos tulit,

sicuti

sicuti antiquitus ideh Eminentiſſimus Senatus tantumdem Marco Antonio Genuæ pro filiæ dote donauerat. Vocatus humaniter à SIGISMUNDO Poloniæ Rege natalis soli dulcedine parere reſcruit, nuncupatis eidem Commentarijs Logicæ facultatis. Pater Academiae STABILIVM Patavij fuit. Comes etiam Palatinus, vti Primogenitus IULII Zabarellæ, in quem id honoris contulerat Iulius pater, cui FERDINANDVS I. Imperator priuilegium Iacobo Patri à MAXIMILIANO conſeſſum confirmauit, & vt primogenitus huius ſtipitis Comes Palatinus eſſet, ſanciuit. Volente fato migravit e vitâ anno ſalutis CID. ID. LXXXVIII. Menſe Octobris: - Ætatis verò ſuæ LVI. & in Eccleſiâ D. Antonij, publicè celebratus ab Antonio Riccobono, in Delubro S. Catharinæ propè Maiores ſuos conditus eſt, nullâ, quod obſeruare potuerim, memoriâ clarus. Apud hæredes eius IMAGO extat, cuius vnâ in parte viſitur Liber inſcriptus his notis ſub ipſius manu.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΑΠΑΝΤΑ

Hoc est.

ARISTOTELIS OMNIA.

In alterâ EMBLEMA Gordiani nodi Aræ imposita, cum huiusmodi inscriptione.

Η ΝΟΔ Η ΒΙΑ.

AVT INGENIO AVT VI.

Itâ planè, vî hic à mē publicè exhibetur.

Opera, quæ confecit, sunt.

Tabula Logica.

De Naturâ Logicæ libri II.

De Quartâ figurâ Syllogismorum liber Vnus.

De Methodis Libri III.

Apologia de Doctrina ordine, libris duobus comprehensa. in quâ obiectionibus Piccolominei satisfecit.

De Conuersione Demonstrationis in Definitionem Liber I.

De Propositionibus necessarijs libri II.

De speciebus Demonstrationis lib. I.

De Tribus Præcognitis liber I.

De Medio Demonstrationis libri II.

Commentarij in libros duos Analyticos Posteriores.

De rebus Naturalibus libri Triginta.

Hoc est de Naturalis Scientiæ constitutione liber I.

De Primâ rerum Materiâ libri II.

De Naturâ Cali liber I.

De Naturâ liber I.

De Inuentione Aeterni Motoris liber I.

De motu Grauium, & Leuium libri II.

De motu ignis in orbem liber I.

- De Constitutione Individui lib. I.*
De Reactione lib. I.
De Miftione lib. I.
De Qualitatibus Elementoribus libri II.
De Regionibus aeris libellus.
De Calore Caeleſti lib. I.
De Miſti generatione, & interitu libri III.
De Facultatibus Animæ liber I.
De Accreſtione, & Nutritione lib. I.
De Senſu agente lib. I.
De Viſu libri II.
De Partitione animæ lib. I.
De communi rerum generatione, & interitu liber I.
De Mente humanâ lib. I.
De ſpeciebus intelligibilibus liber I.
De Mente agente lib. I.
De ordine intelligendi liber ultimus.
Commentarij uberrimi in libros Phyſicorum Ari-
ſtotelis.
Commentarij in libros de Animâ.

M A R C I V S O D D V S

PAtavinus, patrem **O D D V M**, de quo su-
 præ nonnihil attigimus, imitatus, Phi-
 losophiam, & Medicinam enixè coluit,
 quarum deinde ductu præclarissima ingenij
 monumenta edidit, perpetuo sui, & Patriæ
 ornamento. Vir enim optimis moribus, &
 eruditione singulari clarus, cum à præcepto-
 re patre mira medicæ facultatis arcana didi-
 cisset, totum se curandis ægrotis addixit, eo-
 què in munere, urbanitatè, humanitate, dili-
 gentiâ cœteros omnes longè superasse fertur.
 Quamobrem nominis illius fama non solum
 per omnes Lombardiæ oras peruagata est:
 sed & Italiam vniuersam **O D D I** admiratio-
 ne complèuit. In patris **Lycei**, summo ap-
 plausu, Medicinæ Theoricæ Cathedram,
BERNARDINO TRIVISANO succedens, af-
 secutus est, vnde sibi viam ad Præcticæ Or-
 dinariæ fastigium solidè communiuit. Siqui-
 dem ad illam euectus, facta semper, & recta
 nominis, & virtutis suæ famâ, senectam in ea-
 dem vltimam consumpsit. Patris immorta-
 litatis

liratis consulens præclara Villius opera absoluit, & in lucem edidit; nec idcirco se à lucubrationibus proprijs abdicauit. Nam, & ipse Opuscula multa digna cædro condidit. Ex quibus hæc habemus edita: *Methodum componendorum medicamentorum*, & *aliorum diudicandorum*. *Libellum de Urinis*: & *Apologiam de Putredine aduersus Argenterium*. A ciuibus varia munera sibi tradita; perhonorificè gessit; ac tandem Domi Dei Prior datus, senio potius, quàm incommoda valetudine sublatuſ est; ætatis anno LXV. & in Ecclesiâ S. Danielis propè Maioribus suorum cineres, absque ullâ memoriâ collocatus.

ALBER-

ALBERTINVS BOTTONVS

EX cognomine familiâ Parmæ perillu-
stri, & Oppidorum duorum dominâ
originem duxit. Inde scilicet Viri do-
mi, forisquè clarissimi armis, & literis cun-
ctis ferè temporibus prodire; inter quos præ
cæteris effulsêre OBELERICVS, GENTILIS,
& BERNARDVS, qui Summi Romani Pon-
tificis Auditor in Decretalia scripsit, supre-
miquè Iudicis, & Cancellarij titulo Bononiæ
præfuit. Patauium igitur translata BOTTO-
NA familia, omnibus ornamentorum generi-
bus exornata, tres ibi gloriæ suæ propagines
egit, scilicet ALBERTINVM nostrum cum
duobus fratribus Bernardo, & Nicolao. BER-
NARDVS à Serenissimo Venetorum Senatu,
Equestribus Reipublicæ suæ copijs Præfectus,
mox ad eiusdem fines Austriaco proximos re-
cognoscendos missus, armis hinc inde positis,
motus omnes prudentiâ suâ tantum, & ani-
mi moderatione sedauit. NICOLAUS non
tâm Iuris vtriusquè cognitione claruit, quàm
singularibus probitatis, fidei, & religionis or-

namentis Iuris ipsius prudentiam exornauit.
 ALBERTINVS verò omni ferè virtutum
 genere decoratus, vtrumquè fratrem non
 æquauit modo, sed vicit. Fuit is valetudinis
 optimæ, staturæ mediocris, ingenij validi, la-
 boribus, & studijs accommodati. Medicâ, &
 Philosophicâ Laureâ insignitus, Logicam pri-
 mum in Patauino Gymnasio sexennio inter-
 pretatus est. Anno dein crio. 10. 15. Ioan-
 ni Antonio Experti Patauino successit, Colle-
 gas nactus Bernardinum Tomitanum, & Pe-
 trum Mariam Arquanum, viros omni Laude
 & Elogio maiores. Hinc Cathedram Medi-
 cinæ practicæ extraordinariæ principem asse-
 cutus, eam cum aliquot annorum spatio se-
 dulò tenuisset, ad alteram ordinariæ Theoricæ
 in paritate primæ incredibili omnium (qui-
 tum Patauij ei facultati operam dabant) ani-
 mi voluptate conscendit. Talem enim eâ in
 sede, qualem se promiserat, gessit, vt facilè com-
 probarit, aptiorem ad eam neminem eligi,
 imò, nec optari vllò vnquàm tempore potuif-
 se. Senex obiit anno à Christo redempto
 crio. 10. 1771, & ingentes opes, nec

non

non & magnificas ædes Nepotibus; Opera
verò præclara in lucem edita, & vbiquè
probata Ciuibus suis, & Exteris re-
liquit. Sepultus est vnà cum
suis in Ecclesiâ Patrum

Eremitarum. In

Palatio, quod

con-

didit antè laudatam Eccle-
siam, hæc leguntur

ALBERTINVS BOTTONVS
PATAVINVS IN PATRIO GYMNASIO
THEORICÆ MEDICINÆ INTERPRES
ORDINARIVS SVORVM MAIORVM
ÆDES
VETVSTATE CONSVMPTRAS
A FVNDAMENTIS RESTITVIT
ANNO DOMINI
M. D. XCI.

Libros hosce condidit, & euulgavit

Libros tres de Morbis Muliebribus.

De Vitâ conseruandâ librum vnum.

De ratione consultandi in rê medicâ librum vnum.

150

Lac. Phil. Tomasini.

NVMISMA
ALBERTINI BOTTONI
CLARISSIMI
MEDICI
PATAVINI.

BER-

BERNARDINVS PATERNVS

S Alodiensis, vir inæqualibus humeris, vno
nempè altero eminentiore, ac inueni-
stâ facie, inquâ naturâ factus, morum
suauitate percarus exitit. Cum ad Medicam
artem (vt sua cuiquè innata sunt studia)
suâ sponte tenderet, ad eandem etiam toto
pectore se se contulit allectus exemplo Patris.
Florente adhuc ætate Theoremata Medica,
& Philosophica Venetijs, Veronæ, Patauij
publicæ discussioni proposita, singulari Elo-
quentiâ, & Eruditione mirabili propugnauit.
Posthæc in Pisanum Gymnâsium accersitus,
Medicæ facultatis interpres ab omnibus ad
vnum illum vndequaquè confluentibus miri-
ficè colebatur. Theoricam ad hæc Ordina-
riam Medicam in Montis Regalis Academiâ
docuit, & eandem in Ticinensi Vniuersitate
non obscuris ingenij, & doctrinæ notis pro-
fessus est. Romam profectus apud MARI-
NVM GRIMANVM S. R. E. Cardinalem
degit, qui cognitâ virtutum eius præstantiâ,
& candore morum, yltrò eum ad se se voca-
uerat,

uerat, & domum suam aperuerat venienti.
 A FRANCISCO VENERIO Philosopho per
 insigni Prætorè Veronæ ità dilectus est, vt e-
 ius opera absens in Veronensium ciuium nu-
 merum fuerit cooptatus. Discessit tum ex
 Vrbe PATERNVS, vt Veronensibus gratias
 ageret, cum in itinere sibi delatum Serenissi-
 mæ Reipublicæ Venetæ decreto Medicinæ
 Theoricæ locum in almo Patauino Gymna-
 sio reperit ingenti cum animi voluptate, quip-
 pe qui laborem, & industriam suam in Athe-
 nis illis Italis longè clariorem, & vtiliorem
 fore præsenferat, vt optimè comprobauit e-
 uentus. Vir fuit incredibili studio à varijs
 vltro Principibus expetitus. A STEPHA-
 NO sanè BATHORÆO Poloniæ Rège nihil
 intentatum relictum est, vt eum ad sese tra-
 duceret, cuius operâ sibi, ac suis consultum
 iret. At ille ab itinere longè abhorrens, quie-
 tem propositis præmijs, & honoribus ante-
 tulit, felicius sibi fore ratus, extremum hali-
 tum inter alumnorum suorum amplexus do-
 mi, quàm inter diuitias apud aduenas foris
 emittere, quod ei contigisse fertur anno salu-
 tis

tis. CIO. IO. LXXXII. quo senio grauis vi-
uere delijt, quamuis editis in Operibus adhuc
viuat, & his in primis.

*Tractatu Uno de Humorū purgatione in morbo-
rum initijs tentandâ.*

*Tractatu altero, quō probatur Canam uberiores
esse debere prandio.*

*Explicationibus in Primam partem Primi Cano-
nis Auicennæ.*

HERONIMUS MERCURIALIS
FOROULIENSIS

HIERONYMVS MERCVRIALIS
FOROLIVIENSIS MEDICVS.

HIERONYMVS MERCVRIALIS

EXimius Medicinæ professor, natus est anno à Virginæo partu MD. LXX. pridie Kal. Octobris, die D. Hieronymo sacro, cuius & nomine parentes, rerum quasi interpretes futurarum, tam felicem partum cohonestarunt. Ioannem Mercurialem, & Camillam ex Pungectorum familiâ Foroliui vetustissimâ, & amplissimâ ciuitate, oriundos, parentes habuit, non tam nobiles, quam honestos, & famosis, fumosisquè Maiorum imaginibus claros. Primos in Græcæ linguæ, ac Philosophiæ naturalis cognitione progressus habuit, eosquè tales, vt Philosophiæ, nec non & Medicinæ Laureâ decoratus in Patauino Musæo, reuersus in Patriam Medicam artem exercere cum laude, & utilitate cæperit, assiduus adeò in curandis ægitudinibus, & diligens in euoluendis Græcorum Philosophorum, ac Medicorum libris, vt ab omnibus non MERCVRIALIS; sed Mercurij filius salutaretur. Sub hæc ferè tempora Foroliuienses adolescentem illum Legatum ad PIVM. IV.

Sum. Pont. elegere. Romam cum venisset, Theatrum illud Orbis statim eius virtutes, ac eloquentiam admirari cœpit, & ex Purpuratorum numero Mœcenas literatorum optimus ALEXANDER FARNESIVS S. R. E. Cardinalis eum natum annos xxxii. reparatæ salutis anno cio. io. lxii. in Aulæ suæ decus recepit. Septennio Romæ confecto à Sereniss. Senatu Veneto in Patauinum Lyceum ad Medicinæ Cathedram peramplo honorario accersitus est, ibique defuncto *Antonio Francatiano* Vicetino, Æsculapio seculi, principem Medicinæ Practicæ interpretandæ locum obtinuit. Eo in munere ità voce valuit, & quantâ ingenij præstantiâ polleret expressit, vt eius opera in lucem edita nequaquàm nomen eius, & famam auxerint; sed æternitati tantummodo consecrarint. Ea tempestate rogatus ab Imperatoris MAXIMILIANI II Nuntijs, vt Cæsaris incolumitati periclitanti occurreret, impetratâ eò se conferendi facultate Seren. Republicâ Venetâ, iter ingressus est, Hygia dextrâ Cæsari adstitit, medicâs manus adhibuit, & pristinam valetudinem reddidit.

Cessit

Cessit ea res MERCVRIALI vtiliter, & honestè. Nam & maximis præmijs, & laudibus & honoribus, ac in primis Comitibus, & Equitis dignitate auctus, ab Imperatore discessit. In Gymnasio Patauino, anno duodeviginti docuit: Bononiam etiam maximis stipendijs accersitus, inibi aliquandiu vixit. Magno tandem Etruriæ Duci negare minimè potuit, quin Pisis preciosissimas doctrinæ suæ gemmas Romæ, Patauij, Bononiæ xxx. annorum spatio elaboratas industriâ, & ingenio perfectas publicè explicaret, accepturus initio in annuam mercedem mille septingentos aureos, cum Patauij octogentis, Bononiæ mille ducentis professus esset; alijs verò proximè consequentibus annis duobus millibus exornandus. At ecce conditionem humanæ sortis fragilem, & acerbam. Si quidem reuersus in Patriam, vt eius dulci aspectu animum recrearet, morbo tentatus & victus, triste sui desiderium Medicinæ reliquit, & vniuerso Orbi anno cio. io. cvi. xiii. Idibus Nouembris, & in D. Mercurialis Sacello, quâ picturis, quâ statuis exornato, sepultus est.

Pom-

Pompam ei funebrem apparatu insigni Maximilianus filius apparauit; imò Medicorum

Senatus omnis mœrens, & attratus du-

xit. At viuit, & æternùm viuet

Mercurialis nomen, nec vlla

de illo posteritas con-

tescet, quamdiù

loquentur,

quæ

scitè scripsit, inter quæ

præcipuè memo-

rantur.

Variarum lectionum Libri IV. in quibus complementum, maximè verò Medicinæ Doctorum infinita propè loca, vel corrupta restituntur, vel obscura declarantur.

Libri alij duo, argumenti eiusdem, quattuor Prioribus additi.

Ijdem omnes iterùm editi, recogniti, & aucti.

De arte Gymnasticâ libri V I.

De Morbis Cutaneis, & omnibus Corporis humani excrementis.

Tractatus ex eiusdem ore docentis excepti, & in V. libros digesti operâ Pauli Aicardi, quibus accessit.

Tractatus de Decoratione.

Explicationes de Pestilentia à Hieronymo Zaccho exceptæ, & in Capita distributæ.

Hippocratis Opera omnia Gracè, & Latinè edita, ac Scholijs illustrata ab eodem.

Censura, & Dispositio operum Hippocratis locupletior.

De Morbis Puerorum.

De Venenis, & Morbis venenosis Tractatus locupletissimi ex eiusdem ore profecti, & in tres libros digesti opera Alberti Schelgij.

Gale-

Galenī Opera Latine reddita, & emendata.

De Morbis muliebribus liber.

*Responsorum, & Consultationum Medicinalium
Tomus I. à Michaelē Columbo collectus.*

Responsorum Tomi alij III.

Tractatus de Componendis Medicamentis.

De Morbis oculorum, & aurium.

Prælectiones Pisanae.

*Prælectiones Patauinae de cognoscendis, & cu-
randis humani corporis affectibus in libros V.
digesta opera Gugielmi Athenij.*

In II. Epid. Hippocratis prælectiones Bononienses.

In Aphorismos Hippocratis.

IOANNES TAISNERIVS

Hannonius in Belgio natus præclarissimæ ingenij, ac eximæ memoriæ Vir scientiarum rationes, summosquæ apices complexus, ad Musicam tandem & diuinitates artes colendas omni studio se conuertit. Itaque diuinandi munere ex manuum lineis temperamenti signa, & animi, characteres varios colligebat, & spretis geniturarum laboriosis supputationibus, ignaras curiosorum mentes, rerum suarum sciscitantes euentus, vaticinijs circumducebat. Iamquæ Viri quoquæ grauissimi fide prædictionibus illius haberi coeptâ, ei typos manuum suarum lineis effigiatarum vndiquæ demandabant, & ab eiusdem ore, vt de priuatis rebus statuerent, pendebant. Romæ, & Ferrariæ hospes Mathematicas publicè cum doceret, audientium coronâ sepiebatur, quos etiam priuatis in ædibus iisdem artibus erudiebat. In aulâ CAROLI QVINTI Cæsaris Regis pueros primâ prædiâ, & eruditione instituit, eundemquæ Cæsarem secutus in Africam, expeditione Tunc-

rensi, Siciliam, & Melitam Insulas oculis lustravit. Tandem peregrinationis tædio captus, varijs Tractatibus conscribendis se totum addixit: & vno Volumine quæcumque Chiromantiam attingerent complexus est. At crescente illo in vastam molem factum est, vt studentium animos defatigarit, quos sibi proposuerat erudiendos tantum. Senex è vitâ decessit à I. Fontano tali sepulchrali Elogio celebratus.

TEISNERVS iacet hic, parvâ resupinus in Vrnâ
 Qui vaga, dum vixit, sydera transilijt.
 Quò non dexteritas, quò non prænobile magni
 Pertigit ingenium, cura, laborquè viri?

Scripta

Scripta ab eo, quæ circumferuntur, sunt.

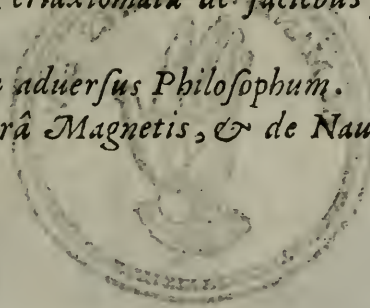
Opus Mathematicum libris octo descriptum, adiectis innumeris figuris idealibus manuum, Physiognomiae & alijs, quorum sex priores Chiromantie Theoricam, praxim, artem, & experientiam:

Septimus Physiognomiae dispositionem:

Octauus Periaxiomata de faciebus signorum docent.

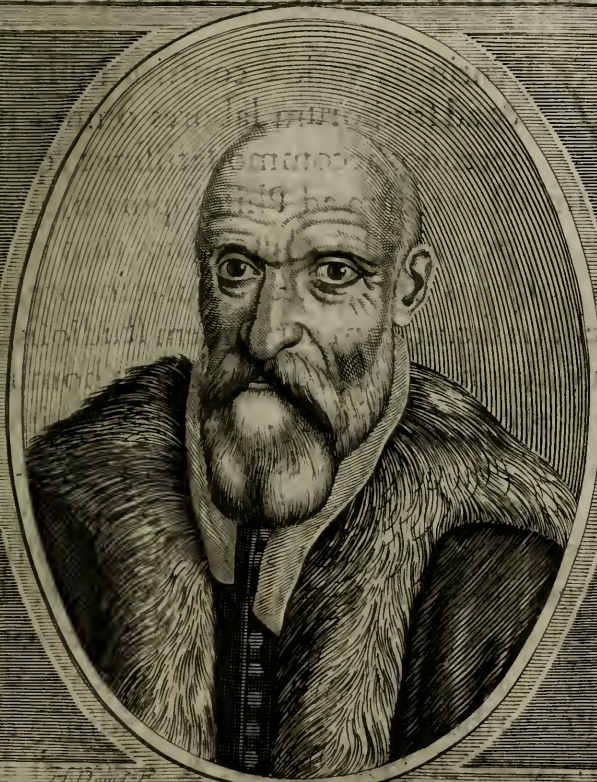
De Motu aduersus Philosophum.

De Naturâ Magnetis, & de Nauigande vsu.

SYMBOLVM
IOANNIS TAISNERII
PRÆCLARISS.
MATHEMATICI.

ALEXADER MASSARIA VICENT.
PHILOSOPHIAE PROFESSOR.

ALEXANDER MASSARIA

Vicentinus, validæ constitutionis Vir,
& ad studiorum labores omnes per-
ferendos accommodatissimæ, quibus
factum est, vt, cum ad Philosophiam, ac Me-
dicinam perdiscendâ vires omnes tùm animi,
tùm corporis intendisset, breui tempore, post
se relictis facultatum earundem studiosis, api-
cem illarum attigerit summâ cum hominum
admiratione, & fructu. In Patriâ primùm
Medicinam exercuit, & in Olympicâ Acade-
miâ omnium Italiæ florentissimâ Anatomem,
& Aristotelis Meteora, maximo nobilium
& ignobilium concursu, professus est. Indè
virtutum eius se se longè, latèquè propagan-
te famâ, à potioribus Serenissimæ Reip. Vene-
tæ Proceribus accitus, Venetias adiit, vbi li-
bros, quos *de Peste* graui, & eleganti stylo
conscripserat, protinus euulgauit. Felix in Pa-
triâ, in quâ ingenij nobilitatis, ac eloquentiæ
specimen haud obscurum dederat, Venetijs fe-
licior fuit, summâ apud omnes Urbis ampli-
mæ Ordines in veneratione habitus. Opes ibi
quoquè

quoque maximas sibi peperit cum ingenti gloria, nec non & principem in Medicorum Collegio locum facile comparauit. Eâ re MERCURIALI, qui tunc temporis in Academiâ Patauinâ primam Medicinæ practicæ cathedram exornabat, Bononienſibus concesso, ALEXANDRO nostro cathedra eadem, Serenissimæ Reipublicæ decreto, demandata est. Adcoquē strenuē se in illâ gessit, vt ad Medicæ facultatis arcana depromēda natus, dimissus ē Cælo veriùs videretur. Patauij domum amplam, & insignem coluit, quam eleganti suppellectile instructam Viris doctrinâ & virtute præditis, amicis præsertim, & aduenis secum esse communem, & patentem perpetuò voluit, raro exemplo. Quò demùm feruidi, Viri spiritus, validæquē virtutes euaserint, vel ex eo liceat coniectare, quòd cum biennio, antè quàm ē viuīs excederet, Scholarē sibi docti identidem obstrepentem semel, iterùm, ac tertio frustra obiurgasset, domum rediens, irâ iustâ percitus baculo ē lignorum strue, in quam casu inciderat, statim arrepto impetum, in illum sui assecclam fecerit, ac stupentibus

cun-

cunctis eundem mirabili animaduersione contuderit, Posteris reliquens exemplum, quomodo eorum, qui in Scholis intempestiuè inolescunt petulantia sit coercenda. Senio fractus ijt ad plures maximo cum mœrore omnium, anno salutis MD. C. II. Et in templo D. Antonij locum sepulcri habuit, sed ignauia suorum memoriam nullam.

Scriptis

Libros accuratissimos de Peste.

Aduersus Saxoniam de abusu Medicamentorum

Vexicantium, & Theriacæ in febribus pestilentibus vsu, quibus cum respondiſſet Saxonia.

Disputationem alteram Apologeticam edidit aduersus libros eiusdem de Phœnigmis.

Practicam Medicam.

De Renum, & Vesicæ affectibus.

Tractatum de Pulsibus.

Tractatum alterum de Vrinis.

Consultationes duæ in febre Catarrali Illustriss. cuiusdam Antistitis.

Librum Responsorum, & Consultationum Medicinalium.

TOR-

TORQVATVS TASSVS BERGOMAS
ETRVSQVRVM POETARVM DECVS

TORQUATUS TASSUS

Bergomas ex Patre Bernardo præstantissimo viro , & Portiâ de Rubeis ortus , Italicæ linguæ Decus, Heroicorum Poetarum Princeps , ob incomparabilem diuini ingenij Virtutem, multis monumentis editis declaratam , iure ac merito se se mihi celebrandum offert, vt, quemadmodum effigie suâ singulare Musæi nostri ornamentum existit ; sic & virtutum suarum splendore maius lumen libris hisce nostris accendat. An non enim in te , TORQUATE TASSE, Etruscorum Poetarum Ideam, omnes oculorum suorum acies intendunt : omnes te celebrant : tuâquæ gesta , ac diuina opera admirantur ! Sed heu aduersam iidem etiâ fortunam tuâ deplorant , & effusis vbertim lachrymis prosequuntur . At, cum Vitam Vatis huius omnem Italicè conscripserimus luculentè, sat hic habebimus summa quædam illius capita delibasse, in gratiam Studioforum Poeticæ facultatis. Natus est Torquatus Tassus Surrenti in Regno Neapolitano, anno salutis **CIO. IO. XLIIII.**

IIII. Idus Aprilis in Meridiè. Infans, Patre bannito, exilij calamitates expertus Romanum adiit, ubi à Mauritio Cataneo Rhetoricam, & Poësim hausit, varijsquè linguis instructus ludere aliquid, & canere tum primùm coepit: sed ad Gymnasium Patauinum imperio patris proficisci iussus, ut Philosophiæ & Iurisprudentiæ operam daret; in utrâquè plurimum profecit. Cumquè ad Scientias omnes optimi ingenij ductu fereretur, in Theologiam etiam, & Mathematicas se immisit. Verùm enim verò totâ impellente naturâ ad Poësim raptus, in eâ, ingenij sui Idolo & oblectamento vnico, Iuuenis & Senex versatus est. Itaque xx. ætatis anno æmulatus Ludouicum Ariostum, non incelebrem Vatem, Heroicum Poema edidit, cui Titulus, *Il Rinaldo*, idemq; Aloysij Estensis Cardinalis nomini cōsecrauit. Hoc veluti fulgure suæ præstantis virtutis animi omniũ mirum in modum afflati sunt. Certatim Eruditi quiquè eius amicitia studere, eum amore prosequi nec visum. Inter cæteros Scipio Gonzaga, Romanæ postmodum Ecclesiæ Cardinalis datus, Torquati amore, &

hospitio aulam suam stúduit illustrare. Avarijs Academijs Italiæ expetitus, in Academia Æthereorum Patauij sub Italico nomine, *Il Pentito*, varia, & innumera miri ingenij sui Italico idiomate lineamenta toti Terrarum orbi spectanda præbuit. Dialogos quippe singulari eloquentiâ & eruditione refertos, Platonico more, Patauij confectos posteris legendos publicis tabellis consignauit. Diuinum ad hæc, & celeberrimum Poëma, quod inscripsit, *Il Goffredo, ouero la Gierusalemme liberata*, in eâdem vrbe texere cœpit. Sed cum assidujs literis, ac Nuncijs Ferrariam vocaretur à Ser. ALPHONSO II. Duce, literatorum æui sui maximo Mecenate, eò tandem, anno ætatis *xxi*. profectus est, vbi exceptus ad instar laureati, & triumphantis Ducis, in urbem illatus est. Ad eum Nobiles quiquè, Equites, & Principes conuolabant: dumquè per vias incederet, vel à minutâ plebe summis ad Cælum vsquè laudibus extollebatur. Ferrariæ primam Carminum suorum partem publici iuris fecit: Mox Aloysium S. R. E. Cardinalem Nuntiũ à Summo Pont. GREGORIO XIII.

destinatum in Galliam, comitatus est, duplicemquè ex illâ peregrinatione fructum hausit. Nam & eximij Poetæ titulum ore CAROLI IX Galliae Regis adeptus est: & varijs donis, ac honoribus à Principibus Galliae cummulatus abscessit. Discessus ille Ferrariâ initium eius amorum fuit, & reditus augmentum. Statim enim fabulam Amintam lusit, publicè eo ipso anno datam. Anno xxx: lucem accepit Poema *Liberatae Hierusalem*, Serenissimo Alphonso Principi nuncupatum. Iamquè videbatur felicitatis ipsius apicem attigisse TORQUATUS, cum lætis tristitia scæua miscere Fortuna cœpit. Rerum aduersarum initium ductum à morte patris. Habetur post odio, nec inimicijs caret, cæsoquè strenuè inimico, carceri mancipatur, in quo melanconiam passus, parùm ab infantiâ abfuit, omniquè reliquo vitæ tempore melanconiâ, & malis cerebri affectibus vexatus est. Elapsus è carcere Ticinum adiit, ibiquè in Estenses Duces virus antè conceptum effudit. Annum agebat trigesimum sextum, cum Ferrariâ repetitâ in Hospitali S. Annæ diligitissimè

gentissimè habitus est, adhibitis remedijs omnibus, vt ex omni morbo conualesceret, & sanitati pristinæ redderetur. Tandem anno xxxxiij. Bergomates illum per Licinium Nuncium à Serenis. ALPHONSO contēdere studuēre, sed frustrà. Vincentio siquidem Gonzagæ, Mantuæ Duci, concessus est. Egressus ex Hospitali dicto, Italiâ peragratâ, Neapolim secessit, patrimonioquē, quod perierat, acquisito, ibi sanus, ac felix degit vsquē ad tempora Pontificatus CLEMENTIS VIII. Tunc enim à CINTHIO Aldobrandino Cardinali, Pontificis Nepote, Romam accersitus est. Paruit. At ecce, dum illi Romæ Corona, & Laurea publicè præparatur, febris obstitit, quæ & terris abstulit tantum decus, ætatis anno LII. Salutis M D XCV. VI. Kal. Aprilis.

Sepultus est in Ecclesiâ S. Onufrij cum hac inscriptione.

D. O. M.
TORQVATI TASSI OSSA
HIC IACENT.
HOC NE NESCIVS ESSES
HOSPES.
FRATRES HVIVS ECCLESIAE
POSVERVNT.

ANNO M. DC. I.
OBIIT ANNO M. D. XCV.

Extat & hæc, illi à Iusto Ricquio concinnata.

HOSPES

Quiscumque es,
Si Musarum Hostis non es,
adiste, & lege.

T O R Q V A T I T A S S I

Monimentum heic vide.
Nec vide tantum, sed venerare, & cole:
Plura meretur, Pietas quàm possit tua;
Saltim, quod possis, merito, & libens dato.
Eheu sic perijt

MEL ILLVD CHARITVM
MEDVLLA MVSARVM
FLOS INGENIORVM.

Quid dicam vltra!

VLTIMVS NATVRÆ LABOS.

BONIFACIO CARD. BEVILACQVA

HEROI ÆTERNO

Cippum hunc, vtinam æternum
Ex Voto D. D.

L. M.

Scriptit

Italicè scripsit

Il Rinaldo Poema.

Il Goffredo, ouero Gierusalemme liberata.

La Gierusalemme conquistata.

Le Sette Giornate della Creazione del mondo.

Il Torismondo Tragedia.

L'Aminta Pastorale.

Altri Poemetti, e Dialogi, come di Venere, d'Amore fuggitino, dell'Amore, dell'Amante, dell'Amato, e del Cavaliero, della Gelosia, del Tempo, &c.

Canzoni, Sonetti, Madrigali, & altre Rime di uise in noue parti.

Nella prosa l'infrascritti Dialogi.

Il Messigiero dell'officio dell'Ambasciatore.

Forno primo, & secondo della Nobiltà.

Della Dignità.

Gonzaga del piacere honesto, & de' piaceri publici, e priuati.

Paragone dell'Italia, e Frància.

Padre di famiglia.

Del maritarfi.

*Dell' Amor vicende uole trà il Padre , & Figli-
uolo.*

Mal piglio , ouero della Corte.

Il Segretario.

Il Siniscalco.

Manso dell' amicitia.

Beltramo della cortesia.

Il Rangone , ouer della Pace.

Il Cataneo de gli Idoli.

Del Giuramento falso.

Della Virtù Eroica.

Virtù femminile.

Molza dell' Amore.

Cavalier amante.

Della Pietà amorosa.

Questione amorosa.

Conclusioni amorose.

Foras. Napolitano della Gelosia.

Della Gelosia.

Gioan Luca delle Mascare.

Della Fortuna.

Gonzaga secondo del giuoco.

Romeo del giuoco.

Poema Eroico libri cinque.

La Caualetta, ouero della Poesia Toscana.

*Risposte, & Appologie à varie opposizioni delle
sue opere.*

Lettoni, & Orationi.

Del Dialogo trattato.

D. Angelo Grilo.

Il Conte, ouero dell'Impresa.

Volume di Lettere.

*Discorso d'alcuni accidenti della sua Vita pubblicato
da Monsignor Martino Sandelli Padouano.*

NUMISMA

TORQUATI TASSI

POETÆ CLARISSIMI.

VA

VALENTINVS NAIBODA

COlóniæ Agrippinæ natus, in Philoſophicis, ac Mathematicis ſtudijs facile primas, Præceptor fuit (Meurſio teſte) RVDOLPHI SNELLI, qui Mathematicas diſciplinās cum linguâ hebraicâ copulauit. Mediocri, ſed prepingui corpore, cum iam Mathematicis dogmatibus animum excoluiſſet, vitæ ſolitudine delectatus, in occultis rerum naturalium arcana, ad quæ naturali Genio ducebatur, perſcrutanda totus intendit. Poſt quæ Genethliacis obſeruatiōibus addiſtus, mirum in modum Aſtrologiam iteratis experiētijs, & excogitatâ faciliōri ad hominum euentus præuidendos methodo, ſedulus illuſtrauit. Addidit & illius nomini immortalē famam violentæ mortis ſibi crudeliter imminentis occaſus multò antè præuiſus, vt aperiā infra. Editis Commentarijs longè pulcherrimis in Alchabitium, & in Sphæram Sacrobuſti, Italiā peragrarē cœpit, ac tandem poſt variā patriæ, facultatum, & Fortunæ diſcrimina Antenoris Vrbe potitus,
in

in eâ sibi quiescendum duxit. Hic in Ptolomæi Quadripartito VALENTINI, stimulis ingentibus æmulæ virtutis acti, vis & industria præcipuè desudarunt, vt *Hieronymum Cardanum* eiusdem operis Interpretem superaret: genuinamquè Ptolomæi sententiam aperire conatus est vberimis Commentarijs suis. Assiduus vigilijs varia, tùm ad Theoricam, tùm ad Practicam Astrologiam spectantia, mandare literis insigni labore, & operâ satagebat, ac deperditarum facultatum memoriam, nec non & vitæ suæ aduersos casus delere, vtcumquè poterat, ex animo nitebatur. Constat enim suis amicis significasse non rarò, sibi ex ferro subitæ mortis periculum imminere. Quò cum directiones infastæ accessissent, timore correptus illicò inter domesticos parietes sese penitus abditum occultauit. Annuali censu, ad D. Catharinæ, domicilium sordidum incolebat, quod Anachoretarum more vitam ab omni, tùm amicorum, tùm aliorum consuetudine alienam sibi soli viuens quodammodo duceret, eaque res illi voluptati foret. In hoc igitur VALENTINVS cibarijs, & vten-

fili-

silibus alijs communitus, foribus firmiter oppellulatis absquè famulatio latitans, mente contemplationi deditâ, vitam acerbam trahebat. Cum ecce domi Dominus de numis exigendis ab illo cogitat, & apparente nemine Prætorem adit, vt eius auctoritate clausæ fores aperiri queant. Quod petit, impêtrat, effriguntur à satellitibus fores, euolant ad superiorem ædium partem, ibiquè sētens, & lacerum VALENTINI cadauer, haud procul ab eo loco, in quo studens sedere consueuerat humi iacere (triste planè spectaculum) stupore defixi altissimoprehendunt. Acclamantibus illis vndequâquè vicini, & amici confluunt, vixquè miserum *Valentinum* cicatricibus, ac squalore mirificè deformatum lacrimantes agnoscunt. Tanti sceleris auctore penitus ignorato, crimen inultum ijt. Causa mortis, vt ex sublati scriptis nonnulli coniectant, non alia, quàm inuidia eorum fuit, qui se ab illo multis partibus superari videbant in dies. Facinus atrox, nefarium, execrandum, cuius adhuc memoria apud eruditos nostræ ciuitatis cum horrore viget. Monumenti ho-

nore

nore caruit, & eius quoquè facti caussa in tenebris latet.

SYMBOLVM
VALENTINI NAIBODÆ.

Scrip-

Scripsit

Commentarios in Alchabitium.

Astronomicarum Institutionum libros tres ad Principem Stephanum Batoraeum.

In Ptolomaei Quadripartitum vberiores Commentarios, qui extant in Bibliothecâ Mantuanorum Ducum, ut habet Io: Antonius Maginus, in libro de Legitimo Astrologiae usu in Medicinâ, allato Commentario eius in Caput X. Apotelesmati Tertij Claudij Ptolomaei.

GVIDVS PANCIROLVS REGINVS
IVRIS CONSVLTOR CLARISS.

COMP. G. VIDVS. PANCIROLVS. M.

Regienſis, quem ex illuſtri familia Pan-
cirola patre ALBERTO Iuſtice ſuſci-
to natum, & ingenio ſingulari præ-
ditum, paternæ gloriæ, veluti immortalitatis
radius, ad ingenuas artes capeſcendas mirum
in modum inflammavit. Cum igitur ex pri-
mis Rhetorices, ac Dialecticæ rudimentis vi-
uida viſus ingenij in puero elucere cœpiſſet,
de parentum conſilio Ferratiam miſſus eſt, vt
Iuriſprudentiæ operam daret, ibique Clariſ-
ſimos Iuriſcon: *Pascettum*, & *Hyppolitum Ri-*
minandum audiuit, quorum auſpicijs, cum
plurimum in literariâ paleſtrâ profeciſſet, *Ti-*
cinum adiit, vt ad inſtar PLATONIS, quem
in Græciam penetrariſſe ferunt, vt Pythagō-
ræorum præceptis, & diſciplinâ ſimbuſſent,
ipſe etiam *Andream Alciatum*, Virum in om-
ni eruditionis genere eximium, audiret. Ve-
rùm enim verò, eo aliquândiu deguſtato, ma-
iori diſcendi ardore ſuccenſus, ad auſcultan-
dum *Marianum Socinum*, Bononiæ docenteſſe,
deductus eſt, ac demum perſectus illuſtri fami-

MARCI MANTVÆ, & *Iulij Gradini*, quos tunc temporis inter præclaros legum interpretes eminere constabat, Patauinum Gymnasium nostrum cæteris præferendum ratus, eò se recepit, vt inibi studiorum suorum metam attingeret, & insignia Doctoratus ex tantorum Iurisperitorum manibus obtineret. Quamobrem adeò insignes in Iurisprudentiâ progressus eo in Gymnasio fecit, vt antequàm, in Doctorum numerum cooptaretur, dignissimus habitus fuerit, qui, post habitis alijs multis, à Serenissimo Senatu Veneto Imperatorias Institutiones in eodem secundo loco publicè explanaret. Quo quidem in munere, eò vsque per septennium, acclamantibus studentibus omnibus, progressus est, collega Hieronymi Campi S. Petri, vt in eo ætatis immaturitas ipsâ doctrinæ grauitate, & maturitate magis, ac magis excellere videretur. Renunciatur interim à Iurisperitorum Collegio Iurisprudentiæ Doctor, & decedente *Matthæo Gribaldo*, alteram vespertini Iuris cathedram obtinente, in eius locum adsciscitur, quem suauis sermonis nitore, & ornatu sexdecim annorum
spatio

spatio decoravit. Varias lucubrationes edidit, tum ex Iurisprudentiæ penu, tum ex Eloquentiæ officinâ depromptas, quibus, & literatorum omnium animos pertraheret in admirationem sui, & Serenissimæ Reip. Venetæ fauorem, non sine insigni honorarij, & boni publici incremento, consequeretur. Diem tum extremum obierat Auguste Taurinorum egregius I. C. *Simon Craueta*, cum Serenissimus Allobrogum, Dux Emmanuel Philibertus, PANCIROLV M nostrum, veluti præstantissimum Europæ Iurisconsultorum Sydus, ad Taurinense nobilitandum Gymnasium, amplissimo honorario proposito, accersivit. Annuit ille voluntati Principis, & anno salutis CIO. 10. LXXI, relicto Patauino Lyceo, Taurinū con-cessit, ut in primâ Cathedrâ, collega *Bernardi Trotti* I. C. Clarissimi, ius Cæsareum interpretaretur. Quam humaniter tum à Serenissimo Duce exceptus fuerit, explicare difficulter possim. Illud satis constat, Emmanuelem Philiberti filium, patris vestigijs insistentem, eundem simul ac patri successit, omni amoris, & officij genere prosecutum esse; quin,
&

& mille aureis annui stipendij, quos à Philiberto acceperat, centum; honoris & dilectionis gratiâ, protinus adiunxisse. Cœperat iam illi Tautinensis aeris intemperies sic obesse, ut oculorum altero penè destitutus esset; altero verò gravissimè laboraret; cum inde sibi discedendū statuit, & Patauium, quò ad principem Iurisprudentiæ sedem à Serenissimo Senatu Veneto adgerlebatur, concedendū statuit, abiectâ cunctatione omni. Quanto cum Allobrogum Principis mœrore discessit, tantâ Ciuium, & Studentium voluptate Patauij receptus est, anno CIO. IO. LXXXII. & Lyceum publicum, tribus tunc temporis Iuris luminibus, Io. Cephala; Tiberio Deciano; & Marco Mantuâ orbatum, suo aduentu mirificè recreauit. Summi Romani Pontifices duo, GREGORIUS XIV. & CLEMENS VIII. miro illum amore complexi sunt, & ad aulæ Romanæ limina, consultationis ergò, per honorificè vocauêre. At ille quietis amans, & bonæ valetudini suæ studens, Lucubrationibus etiam eruditissimis, et uulgandis intentus, fastus huiusmodi, & honores omnes nihili ducens, Ciuilitatem,

tatem, & Academiam nostram Romæ præferendam censuit, nec aliò, procul à Gymnasio sui delicio, commigrandum. Quamobrem apud nos, relictis literarum monumentis innumeris, vitæ cursum peregit, anno ætatis LXXV. & ad Ecclesiam D. Antonij celebri pompâ ab utraqùe Vniuersitate delatus, inibi publicis encomijs exornatus est, orantè eius in laudem doctissimo, & eloquentissimo I. C. Francisco Vidua Patavino, anno salutis CIO. LXXVI. Kal. Iunij. Jacet in Ecclesiâ D. Iustinæ in sepulchro Monachorum ut ipse viuens concupiuerat.

Scriptis

*Rerum Memorabilium lib. II. quorum prior De-
perditarum, posterior nouiter Inuentarum est.
Commentarium in Notitiam Dignitatum vtrius-
què Imperij.*

*De Magistratibus Municipalibus, & Corporibus
artificum libellum.*

*De quattuordecim vtriusquè tam Veteris, quàm
Nouæ Urbis, earumdemquè edificijs tam pu-
blicis, quàm priuatis libellum.*

*Thesaurum variarum lectionum in III. libros di-
gestum, ab Hercule ex Fratre Nepote in lucem
editum.*

*Responsorum, & Allegationum in Iure volumen
vnum.*

*De Origine, & Auctoritate Iurisconsultum, &
de Viris illustribus, maximè in Iure volumen
I. nondum editum.*

De Origine, & Auctoritate Equitum.

De Iuris Antiquitate.

De Numismatis antiquis.

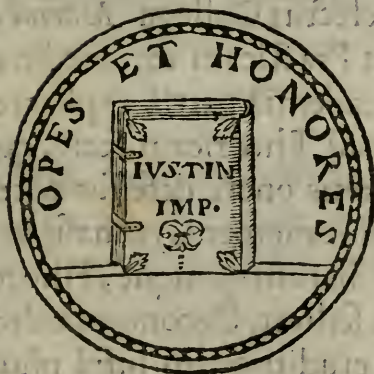
*Commentarium in Uniuersa Tertulliani opera.
Volumen, in quo plurimæ nouæ legum explicatio-
nes continentur.*

NV-

N V M I S M A

G V I D I P A N C I R O L I

I. C. PRÆSTANTISSIMI.

Bb

HIE.

HIERONYMVS NIGER

PAtauinus, ex patre Antonio Nigro, & Isabellâ Soncinâ ortus, Vir in re Medicâ sine dubio eximius, niueis vñâ moribus præditus, & literarum ornamentis omnibus, dignum se laude & memoria nobis hoc loco præbet. Urbanitate reipsa mirâ, & assiduitate singulari in ægrorum curâ, diuitias, & honores domus maximè auxit. Anno c10. 10. LXII. electus Collega *Marini Stephanelli*, Medicinam Practicam extraordinariam loco tertio in Academiâ patriâ explicare cepit, unde gradum ad Theoricam fecit, quam multiplici curationis onere defessus docere demùm desijt non sine merore Gymnasij vniuersi. Pater extitit Filiarum quinque, Filiorum trium, Bernardini scilicet, Oeconomix dediti: Antonij Medici eruditi quàm infrâ pluribus exornamus, & Victorij Abbatis S. Benedicti Noui. Ex Filiabus Cassandræ solius nuptias celebrauit, quam in vxorem tradidit Antonio Zanoto Patauino I. C: reliquas intrâ sacra septa Diuino Numini consecrauit. Itâ consenuerat, vt nec

Me-

Medicinæ Cathedram conscendere, nec equo,
vt infirmis operam suam nauaret, insidere pos-
set; nec illis idcirco adesse destitit. Siquidem
solâ pietatē, nullâ gloriæ cupiditate ductus ad
eos cûrandos gestatoriâ sellâ deportari coluit,
maiore ciuium suorum habitâ ratione, quàm
sui. Octogenarius, mœrentibus bonis omni-

bus, decessit, anno crio. dcc. pioquē

funere absquē pompâ conditus,

in Ecclesiâ D. Peregrini,

in Maiorum suo-

rum tumu-

lo con-

quiescit, memoriâ nullâ, quâ

dignus, appositâ ex in-

curiâ filiorum.

ANGELVS MATHÆACCVS
marosticensis. Iuris Consultor

ANGELVS MATTHÆACCIVS

IN oppido Marosticæ natus, singulari mentis & ingenij acumine præditus, ad quascumquè liberales artes propensus viuis enituit, ac nunc etiam nitet. Adolescens, humanioribus literis informatus, Iuris, ac Eloquentiæ fontes exhausit, rerumquè vatieta- te captus, laboribus assiduus, tum in Philosophiæ, tum in Mathematicarum Disciplinarum penitiora penetralia se recepit. Nec obscura in ætatis flore, & ipsis studiorum suorum primordijs futuræ doctrinæ, & eruditionis argumenta dedit. Nimirum, in Mathematicis se exercens, non solum in his, quæ ad Opticam, & Mathematicas pertinent, verum & in alijs, quæ ad aeris tempestates, Epidemias, Terræmotus, Principum obitus, Bellorum incendia, aliaquè rerum humanarum discrimina spectant, ita metam attigerat, ut plurimam, quoad Christianæ Religionis perscriptum patitur, constanti vaticinio prædixerit, exitu mirabili comprobata, quod alijs in eâ facultate senio confectis raro admodum datur.

In-

Inter cætera, cum Octauio Montagnæ, & Melchiori Cartulario, celeberrimis Academiae Patavinæ Iurisconsultis, se post annos quinque Lecturam Iuris ciuilibus Primariam consecuturum esse dixisset, id ipsum adamussim contigit. Eo nempe tempore è Pandectarum Cathedrâ à Serenissimo Dominio Veneto ad principem Iuris de mane locum euectus est. Potiores Iurisprudentiæ honores obtinuit. Nam, & in Carnorum regione, quæ nunc Fori Iulij nomine celebratur, multis in locis, & annis multis, Assessoris partes obijt: & in almâ Venetiarum vrbe causarum actor incredibili eloquentiâ perfulsit: & omni doctrinæ varietate refertus Cæsarum, & Pontificum iure Philosophiæ Naturalis, & Moralis dogmata permiscebat. Ibi dilectus ab omnibus præcipuo amore complexus est ANTONIVS Fachinettus, Venetijs tunc temporis PII QVINTI Legatum agens, qui & illum sæpè conuiuio excipere, & audire passim disputantem acutissimè consueuerat. A multis etiam Principibus expetitus fuit. Nam & XISTVS. QVINTVS. Pont. Max. semel, ac
ite-

iterum consultationis ergò, MATTHÆA C-
CIVM accersuit Romam: & RVDVLPHVS
Cæsar ad se vocatum perhumaniter suscepit,
& ob insignia merita Equitis, ac Comitatus in-
signibus exornauit: & cum à Serenissimâ Re-
publicâ Venetâ Pandectarum docendarum
prouinciâ in Lyceo Patauino suscepisset, eâ
per annos aliquot feliciter administratâ, au-
ctis insigniter stipendijs in primâ Iuris Ciui-
lis Cathedrâ collocatus est. Asperitatem vul-
tus morum suauitate condibat, patebatquè
cunctis illius domus, quæ rerum artificialium,
Catoptricorumquè Imaginum, eius opera in-
uentarum, plena, summâ cum admiratione,
& voluptate ab omnibus colebatur. Ætatis
anno LXIII. vitâ excessit, & in Templo D.
Antonij, publicè laudatus à Philosopho, &
Iurisconsulto doctissimo Francisco Viduâ, hu-
matus est xiv. Kal. Martij anni salutaris cio.
10 c. Inscriptionem hanc illi Ioseph Mat-
thæaccius, ac Georgius filius vnanimis po-
suere.

M. D. C.

ANGELO MATTHÆACCIO
AVLÆ CÆSARIS EQVITI, COMITIQVE
PALATINO

PATAVII PRIMARIO

IVRIS CIVILIS INTERPRETI

SVMMO THEOLOGO

PHILOSOPHO ET ASTROLOGO

MÆSTISS.

IOSEPH MATT. PON. CVR. AC

GEORG. FILIVS.

Con-

Conscripsit

*De Via , & Ratione artificiosâ Uniuerſi Iuris
lib. II.*

De Fideicomissis.

Apologiam aduersus Bonifacium Rogerium.

*Apologiam Primæ Sedis Iurisprudentiæ , ad Sere-
nissimum Reip. Venetæ Principem , eiusque am-
plissimum Collegium.*

Conscriptum

NUMISMA
ANGELI MATTHÆACII
I. C. CLARISSIMI

ÆMILIUS CAMPOLONGVS PAT.
PHILOSOPHVS, ET MEDICVS.

ÆMILIUS CAMPOLONGVS

Cluis Patauinus, medicâ eruditione insignis, specie venerabilis, in colloquijs adeo iucundus, & carus, vt ægri non minus eius humanitate præcellenti, quàm adhibitis ab eo remedijs se resectos palàm, & liberè faterentur. Aristotelis, & Galeni studiosissimus, & accuratissimus cultor extitit: & in curandis morbis inter ætatis suæ Medicos facile princeps. Anno CIO. IO. LXXVIII. Theoricam Medicinam secundus in ordine scitissimè docuit in Academiâ patriâ: cumquæ anno CIO. IO. LXXXI. decessisset è viujs Medicinæ Doctor insignis *Marcus de Oddis* ad Medicæ praxis cathedram euolauit. In eâ se præclarè gessit, nec solitam idcirco, sedulam, piamquæ infirmorum curam abiecit. Migrauit è vitâ ætatis anno quinquagesimo quarto, immortalî planè memoriâ dignus, quod annis XXVII. in tradendâ, & exercendâ publicè Medicâ facultate strenuè desudasset. Præter Consulta, quæ in libro Consultorum Italorum extant, hæc alia literis consignauit.

De

De Variolis.

De Arthritide.

Methodum consultandi.

In Ecclesiâ Servorum, in Sacello Maiorum,
sito Annibal F. Statuâ, & huiuscemodi Memo-
riâ suam ergâ Patrem benè de se meritum
pietate testatus est.

D. O. M.

ÆMILIO CAMPOLONGO
NOBILI PATAVINO

SVMME INTEGRITATIS
ET INNOCENTIÆ VIRO
PHILOSOPHO ATQVE MEDICO CLARISS.
QVI AGENDO SCRIBENDO ET PVBLICE
DIV IN PATRIA TVM PRACTICAM
TVM THEORICAM INTER PRIMARIOS
PROFITENDO
SVM MORVM PRINCIPVM GRATIAM
CONSECVTVS
NOMEN SIBI AD EXTREMAS ETIAM
REGIONES NVNQVAM PERITVRVM
COMPARAVIT.

OBIIT ANNO SALVTIS M. DC. IIII.

xv. KAL. NOVEMBRIS

ÆTATIS SVÆ LIII. MENSE II.

ANNIBAL I. C.

PATRI BENEMERENTI
ET INCOMPARABILI

P. C.

FRAN.

FRANCISCVS PICOLOMINIVS SENENSIS
PHILOSOPHIAE PROFESSOR.

FRANCISCVS PICCOLOMINÆVS

S Alue præclarissime Doctor, non solum. Ingenio, & Virtute; sed & moribus, & innocentia, & animi probitate mirandus, cuius sub Laureali Biretto delineata facies, veluti regio diademate redimita, fulget, amorem & venerationem poscit. Senis natus est FRANCISCVS noster, Philosophus numeris omnibus absolutus, & Orator insignis, ex familiâ Piccolominæâ, quæ & ALEXANDRVM præclarissimum Virum, & alios illustres alumnos, ætate nostrâ celebres, tulit. Staturâ mediocris, ingenio ingens, multiplici rerum cognitione imbutus, non modo in Gymnasio patrio specimen suæ virtutis clarissimum edidit, dum ingenti cum admiratione civium Logicam adhuc adolescens interpretatus est; sed & in Maceratensi Vniuersitate, in quâ Philosophiam professus est, & in Perusino Lyceo, vbi per decennium munus idem gloriôsè obiuit. Cum igitur inter Rei Literariæ lumina nomen iam amplissimum obtineret, Patauium accitus, anno CIO. 12.

LX. ad exornandum primum Philosophiæ
Extraordinariæ locum, secundus eius Fa-
cultatis professor electus est, Collega *Arcangeli*
Mercenarij, viri disciplinis omnibus exornati.
ac tandem, quadriennio nondum expleto, ad
ad principem ordinariæ Philosophiæ sedem
euectus ex merito, Solis instar in orbe pro-
prio collucentis clariores, calidioresquè virtu-
tis suæ radios emisit. Nequè verò Aristote-
licæ solius doctrinæ Interpreter, & Commenta-
tor eruditissimis scriptis typis editis obscuriora
Philosophi dogmata meridianâ luce clarius il-
lustravit; sed & Platoniam disciplinam ferè
collapsam, & legendo, & scribendo in inté-
grum restituere conatus est; illud in primis
enitens, vt Platonem cum Aristotele in plu-
ribus conciliaret. Senex laboribus in assiduis
diù versatus, quieti & animi tranquillitati
studens ex Platonis dicto, cum amplo mil-
lium quadrigentorum florenorum stipendio
frueretur Pomeridianas Disputationes, quæ à
Doctoribus haberi consueuerant, propter di-
scipulantium lites, & iurgia optimo consilio
sustulit. At ista dum præstat, & studentium

disceptationibus occurrit, filiorum simultates, ac inertias euitare minimè valuit; immò varijs sollicitudinibus agitatus, infelicem senectam, filiorum inter se dissidentium causâ, transegit. Insignes suæ doctrinæ cultores, & doctores eximios reliquit, inter quos hodie excellit maximè Eruditissimus MARIUS MAXOLENVS S. T. Doctor, & Philosophiæ Extraordinariæ Interpres in paritate primi loci, nostro in Gymnasio Patauinô. Quippe Vir hic eximius, graui, & iucundo sermone Aristotelicæ doctrinæ penetralia referans, sapientiâ, moribus, & animi candore Piccolominæus alter agnoscitur, & vti virtutum illius hæres ex asse omnium linguis, & sermonibus celebratur. Sed vt PICCOLOMINÆI laudibus insistam, cum eloquentiâ, solertiâ, & ingenij acumine, vegeto semper & intento, publicum docendi munus quinquaginta trium annorum curriculo in varijs Italiæ Academijs, & in primis in Patauinâ nostrâ feliciter obiisset. Senis è vitæ laboribus excessit, anno ætatis LXXXIII. relicto Posteris cum amplissimâ nominis sui memoria patrimonio ingenti. Viuens varia scripsit,

scripsit, & edidit, quorum è numero hæc habemus, beneficio Typographicæ facultatis.

Vniuersam de moribus Philosophiam in decem gradus distributam.

Vniuersam Philosophiam Naturalem ex quinque partibus constantem, quarum.

In Primâ docet de ijs, quæ ad scientiam de Naturâ attinent.

In Secundâ de attinentibus ad Cælum.

In Tertiâ de respondentibus libris de ortu, & interitu Aristotelis.

In Quartâ Meteorologica, & cum eis connexa.

In Quintâ, quæ ad Animam pertinent.

Librum unum de rerum Definitionibus.

Commentarios in Primum, Secundum, & Octauum Physicorum.

In Libros de Cælo.

In Libros de Ortu, & Interitu.

In Libros de Animâ.

*Comitem Politicum aduersus Iacobum Zabarel-
lam.*

In dexterâ parte Templi D. Francisci sepultus
est, ibiquè hoc Epitaphium sculptum conspi-
citur.

D. O. M.

FRANCISCVS PICCOLOMINÆVS

PHILOSOPHVS

EIVSQUE HÆREDES

DONEC LVX POSTREMA REFVLGEAT

IN HIS TENEBRIS REQVIESCENT

FIDES DIRIGIT SPES ELEVAT

CHARITAS CVM DEO

NECTIT.

M. DC. IIII.

EPI.

EPICHEREMA
FRANCISCI PICCOLOMINÆ
EMINENTISSIMI PHILOSOPHI.

ORA

HORATIVS AVGENIVS

A Monte Sancto, vir præstantissimus, Aeternâquè laude dignus, tum ob gloriam patris ac fratrum, tum ob admirabile diuini sui ingenij acumen. Pater eius LVDOVICVS, inter Italiæ Medicos longè clarissimus, ferè per annos septuaginta in præcipuis Flaminia, Piceni, & Etruria Ciuitatibus Medicinam laudabiliter exercuit, CLEMENTI VII. Summo Pontifici percarus, & in delicijs Gallia Principum, qui eius ergò, præter ingentia, quæ in illum præmia contulere, eiusdem patriam ab oneribus omnibus immunem esse voluerunt, priuilegio singulari; cum interim alia loca exercitus transitum sustinerent. Fratres habuit Simonem, Fabritium, & Lælium, quorum duo I. C. celeberrimi extitere; alter verò aureatus Eques D. Mariæ Lauretanæ. At inter illos HORATIVS noster, veluti Iuppiter inter micantia sydera collucebat, omnium virtutum, ac disciplinarum genere fulgentissimus. Philosophus enim, Medicus, & Theologus per
 infi-

in signis moribus, morbis, & animis, vrbani-
tate, eloquentiâ, & peritiâ eximiâ medeba-
tur, quas quidem vbiquè in illo radiantes do-
tes tum Itali, tum Germani mirum inmodum
efferebant. Sed labores eius literarios audia-
mus. Primâ ætate Logicæ nodos in Mace-
ratenfi Vniuersitate duobus annis explicuit.
Mox in Scholis Romanis quinquennio Medi-
cinæ Theoricam professus est: adhæc in Ti-
cinenfi palestrâ practicam facultatis eiusdem
sexdecim annis: ac demùm in Patauinum Ly-
ceum proposito nongentorum florenorum ho-
norario, accitus Theoricam ordinariam in pri-
mâ sede eloquentissimè docuit, iam senex, vsq;
ad extremum suæ peregrinationis diem.
Obijt anno CIO. IOC. III.

Scriptit

De Sanguinis effusione libros decem.

Disputationum eiusdem argumenti Lib. VII.

Epistolarum Medicinalium Libros XXIV. duobus voluminibus comprehensos.

De Febris.

De partu hominis.

*Quae quidem omnia impressa sunt Francofurti
apud Heredes Io. Vechelij, & in Tomos III.
distributa.*

BARTOLAMEVS SYLVATICVS PATAVINVS. I.C.
Eques, et à Secretis Seren. Reip. Venetę

BARTHOLOMÆVS SYLVATICVS

PAtauinus ciuis, Eques, & ætate nostrâ præclarissimus legum Interpres, & Consultor. Vir corporis staturæ communis, aspectu venerabilis, ingenij acie præcellens à primis annis IUSTINIANI Institutiones in patrio Gymnasio, loco secundo, explicare cœpit, Collega primùm *Guidi Panciroli* Regienfis, dein *Philippi Octauiani Montagnanae*. Sufficitur hinc ad lecturam Criminalium explanandam, in locum *Antonij Catari*, in quo munere quandiu versatus est, ita Praxim cum Theoricâ copulauit, vt æquè ciuibus, & exteris in Foro suâ præstantiâ patrocinatus, illud affectus sit eloquentiæ benefitio, vt palàm se per illum viuere faterentur. Post hæc, communi omnium consensu, adhibitus est ad Iuris Pontificij Mysteria euoluenda in sede, quam antè tenuerat *Benedictus Barizellus*, anno Domini CIO. IO. LXXV. Quo quidem tempore, cum pro rebus publicis Serenissimæ Reipublicæ Venetæ tuendis plurimùm laborasset, varijs peregrinationibus obitis, & eiusdem iura sar-

ta,

tâ tecta, quâ scriptis, quâ voce, nomini eius
 deuotissimus, acerrimè conseruasset, Consultor
 à Secretis tantæ Reipublicæ renuntiatus est,
 anno CIO. IO. LXXXI. vt vnâ cum ERASMO
 GRATIANO Vtinensi de Iure, quoties opus esset,
 ei Reipublicæ consultum iret. Cum ALOYSIO
 Mocenico, cognomento *Philosopho*, pri-
 miquè subsellij Senatore, missus est, Collega
 MARCI ANTONII *Peregrini*, ad statuendos
 finium limites inter Serenissimam Rempubli-
 cam, & ALPHONSVM II. Ferrariæ Ducem.
 Tot honoribus munificentia sui Principis insi-
 gnitus, dignitates ab alijs oblatas inuictus re-
 spuit. Quare Auditoratum Romanæ Rotæ
 accipere noluit, quæ postea dignitas FRAN-
 CISCO Manticiæ delata fuit. Tandem, cum
 acta innumera fidelitatem eius erga Serenif-
 simam Rempublicam liquidò testarentur,
 Eques ab illius Principe publico decreto accla-
 matus est, & trecentorum aureorum torque,
 insigni pro meritis liberalitate, cinctus. Tor-
 qui subnectebatur D. Marci Numisma aureū,
 in quo hæc legebantur. SENATVS DECRE-
 TO FIDEI VIRTVTISQVE TESTIMONIUM.

Præstantissimos filios sortitus est, Aloysium Iuris Cæsarei, & Pontificij Doctorem, qui & Archidiaconus Ecclesiæ Cathedralis fuit: Petrum militem, & Gubernatorem: Ioannem Baptistam Equitem, & Interpretem Iuris: & Benedictum Philosophum, nunc in Lyceo Patauino Medicinam summâ cum omnium admiratione doctè, disertè, dilucidè profitemtem. Nàm cæteras illius laudes, & Io: Baptistæ fratris, haud meum fuerit percensere, cum eam sibi prouinciam delegerit Excellentissimus, & Doctissimus FELIX Osius Primarius Oratoriæ facultatis Interpres, in absolutissimis Commentarijs suis de Gymnasio Patauino. Senex animum Cælo reddidit Kal. Octobris, anni salutis CIO. IOÇ. III. XII. ætatis LXX., & honorificè laudatus de more, in Ecclesiâ Cathedrali tumulatus est, subiectâ marmoreæ illius Statuæ Memoriam perinsigni.

Extant autem apud Filios inter cætera hæc illius Opera nondùm edita

*Consilia multa de rebus grauioribus , præcipuè in
Cauissis sibi commissis, vt de ijs referret ad Am-
plissimum Iurisconsultorum Collegium Pataui-
num.*

*Commentarij in eas partes Iuris, tùm Civilis, tùm
Pontificij, quas publicè explicabat.*

*Tractatus de Iurisdictione seculari in Personas,
& res Ecclesiasticas, vel mixtas, &c.*

Memoria, quæ marmoreæ illius statuæ subiecta
cernitur, hæc est.

BARTHOLOMÆO SYLVATICO

PATRITIO PATAVINO I. C.
IN PATRIO GYMNASIO PER ANNOS L.
PRIMARIO V. I. INTERPRETI
REIPUBLICÆ VENETÆ CONSVLTORI
IN MAGNIS AD CÆSAREM
ATQ. ALIOS PRINCIPES LEGATIONIBVS
PRÆCLARAM EX EO MVNERE
GLORIAM ADEPTO
OB SINGVLARES DOCTRINÆ FIDEI
PRVDENTIÆ LAVDES
AMPLISS. I. C.
EQUESTRIBVS ORNAMENTIS INSIGNITO
RELIGIONE IN DEVM
BENEFICENTIA IN OMNES
CONSPICVO.

POST LXX. ANNORVM ÆTATEM
PRINCIPI PATRIÆ ACADEMIÆ
BONIS OMNIBVS IMMATVRE ABLATO.
HIER. SYLVAT. EQV. FR. ET FILII IV.
LIBERALIS PATRIS EDVCATIONE
PERHONESTIS
AVCTI TITVLIS D. D.
OBIIT ANNO M. DC. III.
XII. KAL. OCTOBRIS.

OTTO-

OTTONELLVS DISCALCEVS PATAVINVS. IC
Palatinus Comes, et Eques Diui Marci

OTTONELLVS DISCALTIVS.

CVius hic speciem venerandam aspicias, is est Iunior OTTONELLVS DISCALTIVS, Patauinus ciuis, Iurisconsultus insignis, & patriæ nostræ. Cui summâ fide, obsequio, & operâ semper adstitit, decus eximium, & immortale. Pietate fulgens, & ingenio maximo, & in Iurisprudentiæ studijs suprà cæteros eminens, ab ineunte ætate causas eloquenti, consilia prudenti, iudicia iustissimo semper ore dixit, dedit, enunciauit. Libris editis seipsum, explicatis Gymnasij Patauini famam auxit. Siquidem in eo, applaudentibus omnibus, quadriginta duobus annis, modò Pontificij, modò Cæsarei Iuris solemnes præelectiones habens, dicendis interim causis operam dabat. Hisce laboribus, ac meritis adiutum sibi ad honores, opes, & alia patefecit. Varijs legationibus pro patriâ strenuè functus apud Sereniss. Reip. suæ Principem, Equitis ab eo Veneti, ut à RVDOLPHO II. Imperatore Comitis Palatini, & Equitis Cæsarei decora reportauit. Principibus carus, à Consilijs etiam
jisdem

ijſdem fuit , & in primis Sereniſſimæ Reip.
Venetæ , cuius libertatem , & iura vnâ cum
Principis auctoritate , & dignitate conatus eſt
acriter non tueri modo ; ſed & longius , ac la-
tius propagare. Itaque varijs ab eo muneri-
bus affectus eſt , & honoribus varijs , vti benè
de Reipublicâ meritis, inſignitus. Conſenu-
erat OTTONELLVS ; ſed feſſum ætate corpus,
ingenium ſapientiâ validius gerens vſui adhuc
erat publicè , cùm anno ſeptuageſimo primo
lentâ feбри correptus , ſimul & extinctus eſt
cum magno Studentium , & Ciuium mœro-
re , perinde ac ſi de vniuerſâ Iuris prudentiâ ,
co defuncto , conclamatum eſſet. Elatum ma-
gnifico funere ſacra tellus excepit Eccleſiæ Pa-
trum Heremitarum , cuius in Occidentali mu-
ro aureæ literarum notæ Virtutes eius , &
Merita ſic loquuntur .

D. O. M.

OTTONELLO DISCALTIO

Summo genere, ac Virtute Iurifcon.

Eq. Co: Palat.

Qui

Præstantissimum ingenium

Eximiâ Iuris vtriusquæ scientiâ,

Et admirabili disputandi, atquæ dicendi

acumine, & copiâ excollens

patriæ in honoribus legationibus consilijsquæ
vtilissimus

Privatorum in Iuditijs pericula

singulari Eloquentiâ propulsans

perquàm diù præcipua Iurium interpretandorum

summâ omnium auctoritate obtinens loca

non semel ab alijs Principibus expetitus,

à Venetis Dominis retentus, ornatus,

auctus emicuit.

Obijt anno Christi M DC VII.

Ætatis suæ LXXI.

Elisabet Zabarella

Viro Clarissimo

apud ossa Maiorum

P. C.

Extat,

Alterum in eiusdem Viri eximij laudem
Monumentum

ÆTERNÆ MEMORIÆ
OTTONELLI DISCALTII
PATRITII PATAVINI
VIRI CLARISSIMI PRIMARIJ
IVRIS CIVILIS INTERPRETIS
COMITIS PALAT. ET EQVITI D. MARCI
NATIO GERMANICA IVRIST.
CONSILIARIO GEORGIO FEDERICOA
RAMINGEN
SIND. IVR. ADOL.
VVECIT TERSHEIM PROCVR.
HENY HILLER ET FRIDER BRANDIS
PER ANN. XX. ET VLTRA PATRONO
ET ADVOCATO SVO DESIDERATISS.
POS. ANNO M. DC. VII.
MENSE DECEMB.

*Arca tegit cineres, animam Deus addit Olimpo,
Famam Germanæ suscipiunt Aquilæ.*

Extat hæc altera huius Viri memoria in Ecclesiâ S. Antonij vnâ cum eiusdem Statuâ, quam illi Generosa Germanorum Natio magnificè erexit ad Occidentalem eius Tèmpli partem.

Innumera eiusdem Consilia extant, Lectiones variæ, & documenta quàmplurima, quæ Discipulorum eius manibus assiduè teruntur.

HERCVLES SAXONIA PATAVINVS
PHILOS. ET MEDICINÆ PROFESSOR.

HERCVLES SAXONIA

PAtauini Cæli ciuis, & accola, ne latum quidem vnguem recedens à semitis, quas glorioso pede calcarant VICTOR pater, & Hieronymus, & Franciscus patruus, quàm maximè longam nominis sui memoriam effecit. Studiorum id suorum progressu mirificè patefecit, testatus apertè, se ad hoc potissimùm in lucem prodijisse, ut & Maiorum suorum æmularetur gloriam, & Patriæ, & Familiæ decus, & ornamentum foret. Vix ipsis Medicinæ insignibus decoratus Tertium Aui-cennæ librum interpretari cepit, summo cum audientium concursu, & admiratione, Germanorum in primis, qui, cum eo docente Serenissima Respublica XIII. Academiæ Patauinæ Cathedras, quasi superuacaneas tollendas censuisset, peculiari ad eam legatione suscepta, HERCVLEM nostrum pristinæ suæ prouinciæ restituendum curarunt. Iamquæ Medicinæ Theoricam per annum professus erat, cum à primis Serenissimæ Reip. Venerat Patribus Venetias euocatus, eò cum omni fami-

familiâ commigrauit, vbi magnâ cum laude vixit, & opes sibi maximas comparauit. Verum enim verò defuncto, *Hieronymo Capiuacceo*, eius in locum suffectus, in patriam redijt, in câquè principem Academiæ Medicæ Cathedram, admirabili eloquentiâ, singulari doctri-
nâ ad extremum vsquè vitæ halitum decora-
uit. Varijs temporibus non vni Principum
valetudinem pristinam reddidit, ingentibus
ab ijs, & muneribus, & honoribus decoratus.
Inter cæteros MAXIMILIANO Romanorum Re-
gi, & Imperatori, ad eum graui morbo labo-
rantem in Germaniam vsquè profectus, salutis
auctor extitit, & longioris æui, cuius ergò
S. Cæsareæ Maiestatis Eques renuntiatus, &
donis alijs Cæsare dignos cumulatus, in pa-
triam se recepit.

Vxorem duxit Cēciliam Triuifanam Pata-
uinam, filiam Doctoris Bernardini Triuifani,
ex quâ nullum filium habuit. Opera præcla-
rissima scripsit, & hæc inter de *Phænigmis*, &
de *Vsu Theriacæ in febribus pestilentibus*, ac de
Peste, tunc temporis, quo, Pilsauro pestilenti-
bus febribus conflictato, Vrbinatum Dux vni-

uer-

uersos Academiae Patauinæ Medicos sibi consulendos censuit, ut occurrerent inualefcenti morbo. Tunc enim, dissentientibus inter se Medicis de remedijs, quibus is morbus profligari deberet, nimirum in usu Theriacæ, & in usu Vesicantium Medicamentorum, SAXONIA, ut suam sententiam tueretur, Tractatum de *Phænigmorum*, quæ vulgo *Vesicantia*: & de Theriacæ usu in huiusmodi febribus pestilentibus exaravit. Quem contra simul ac Alexander Masfaria Vicentinus Disputationem de abusu Medicamentorum vesicantium, & Theriacæ in febribus pestilentibus confecit, eâ visâ

SAXONIA libros tres de Phænigmis mirâ claritate, ac doctrinâ refertos edidit, nihil ut ijs addi videretur posse.

Scriptit insuper.

De Pulsibus libros III.

De Lue Venerea.

De Aqua Cordiali.

De Plica.

Pronoseon Practicarum lib. II.

De Febris.

*De Melancholia; de Vrinis, & alijs rebus, quæ
omnia in Pantheo, siue Medicinæ Practicæ
Templo edita sunt à Petro Vffenbachio medi-
co, eiusdem discipulo, Francofurti.*

Ac tandem anno salutis cīo. 100. vii. Vitalem lucis huius vsurâ frui desijt, solutus in pium somnum, & conditus in Ecclesiâ Monialium S. Petri cum honore tumuli quo illum Victor, & Sansonus amantissimi fratres afficere studuerunt. Eius porò tumuli ipsissimâ verba sunt, quæ post Gentilitium Insignè subsequuntur statim.

HERCVLIS OSSA

HIC

IACENT QVI NOMEN

AB ARTE MEDENDI

ANTE ALIOS CLARVM

SPARSIT IN ORBEM SVVM

ET QVIS ERIT QVI NON DOLEAT

MORSQVE IMPROBA DICAT

DVRIOR HEV SAXO SAXONIAM

ARRIPVIT.

ÆTATIS SVÆ. LVI. M. VI. D. VI.

OBIIT ANNO DOMINI M. DC. VII.

VI. KAL. SEP.

VICTOR FRATRI CLARISS. P.L.

ET SANSONO FRATRE

PROCVRANTE.

Gg 2 I A-

IACOBVS MENOCHIVS IVRIS-CONSULTORVM
æui sui Primas

IACOBVS MENOCHIVS.

Ticinenſis, ex humilibus ortus parentibus, æuo noſtro Iuriſconſultorum Primas facilè prædicatur. Hic optima naturæ ſuæ ſemina perſecutus, ſtudiorum laboribus nunquàm fractus, miroquè pollens acumine ingenij perſpicacis, ſic in Vtroque Iure profecit, vt meritò alter Seculi ſui Baldus, ac Bartholus haberetur. Iam in primarijs Italiæ Gymnaſijs, Ticinenſi, Piſano, & alijs quà docendo, quà interpretando, quantum poſſet oſtenderat, cùm Itali Principes, nec non & extèri de illo apud ſe habendo altercari nervis omnibus ſtuduère. At Sereniſſimæ Reipublicæ Venetæ præmijs, & pollicitationibus ingentibus excitatus, ad Ius Pontificium in Gymnaſio Patauino tradendum ſe ſe contulit animo hilari, & erecto, ibiquè toto ſexennio munus illud obiuit egregiè, ac peramanter, ſi quidem ſexennio proximo Iuris Cæſaræi Cathedram illuſtrauit. Magnus interim Etruriæ Dnx FRANCISCVS, cognitâ præcipuâ Iuris vtilitate ad ſartas rectas Reſpublicas confer-

uandas, clarissimū illius iubar, & interpretem MENOCHIVM adiutorem, & consultorem habere decernit, magnisque propositis honorarijs è Patauino Lyceo in Pisanum suum deducere nititur pro virili. At id (quòd Menochij operâ Sereniss. Respublica Veneta, auctis stipendijs, & honoribus, vti diutius in annum induxisset) assequi minimè valuit, renuente constantissimè *Menochio* votis eius Principis obsecundare, cum præsertim Bononiensibus, id ipsum mille aureorum honorario proposito, & oblato per Equitem Lucium Maium, inuictus antea denegasset. Factum est tamen, vt cum annis vingiti tribus Serenissimæ Reipubl. Venetæ operam impedisset suam, à ciuibus Mediolanensibus accersitus eueheretur ad sedem *Nicolai Gratiani* defuncti in Academiâ suâ publicâ Papiensi. Enituit hic inter cæteros eius æui Iurisprudentiæ patres Menochij virtus, ne quis miretur, eum post Academiæ Cathedras prius inter Regios Mediolanensium Senatores fuisse relatum, dein Præsidem ijsdem amplissimum datum, ac demum & Consiliarii Regium acclamatum. Quanti porrò eo in Ordine

dine longè doctissimo Menochij Sapia-
fieret, vel ex eo æstimare licet, quòd ortas in
eo disceptationes compescebat vnus, eiusquè
responsis, ac dictis, tamquàm ex Oraculo pro-
latis, assentiebantur & acquiescebant omnes.
Senex, anno scilicet ætatis LXXV. mortalita-
tem expleuit, vertente anno Domini c. 10.
100. VII. decoratus Statuâ, & Memoria in-
signi, quam post censum Operum exhibebo.

Scriptit.

De arbitrarijs Iudicum Quaestionibus, & Causis Tractatum.

De adipiscendâ, & retinendâ possessione Commentarios.

De recuperandâ possessione Commentarios.

De Præsumptionibus, Coniecturis, Signis, & Iudicijs Tomos III.

In omnes præcipuas recuperandæ possessionis Constitutiones Commentarios, cum Responsis causæ Ferrariensis datis à multis I. C. Collegijs.

Ad Librum secundum de arbitrarijs Iudicum, adiuncta Centuria quinta complectente centum casus; Iudicijs arbitrarijs communes, opus ad quotidianum usum in forensibus negotijs perutile.

Consiliorum Tomos XIII.

Et alia, quæ apud Hæredes extant.

Insignis Iacobi Menochij memoria
sub eiusdem statua

IACOBVS MENOCHIVS
MAGNVN IVSTITIÆ ORACVLVM
IN PEDEMONTANA PATAVINA
TICINENSI CATHEDRA
TVN MEDIOLANI CVM SENATOREM:
MOX PRÆSIDEM ET REGIVM AGERET
CONSILIARIVM
DENIQ. IN ORBE VNIVERSO AVDITVM
HIC TACET
CONSVLENTI TAMEN ADHVC
RESPONDERET SI PLVRA
QVAM SCRIPSIT DICI POSSENT.
OBIIT ANNO CHRISTIANO M.DC. VII.
DIE X. AVGVSTI
NATVS ANNOS LXXV.

TICHO BRAHE
ASTRONOMIAE RESTAVRATOR.

T I C H O B R A H E.

Dominus Knudstrup, natus ex Patre OTTO, & BEATA BILLEA, Principis studiosissimus, procurante patruo GEORGIO Brahe, Lipsiæ literis humanioribus operam dedit, inibiquè inuito, & reluctante Pædagogo, qui illum ad Iurisprudentiæ studium pro viribus hortabatur, astronomicis disciplinis, naturali ad eas propensione ductus, animum adiecit. Quinimò florentæ ætate ad Cæsarem accitus, honores eius aulæ sibi oblatos constanter spreuit, speratos respuit, Mathematicarum studijs accensus, ob quæ ab omnibus immortalitati nomen eius meruit consecrari. Vt enim Astronomia, tot retrò actis temporum curriculis penè obliuioni tradita, veris Phænomenis restauraretur, non solùm eius facultatis peritissimos quosquè ad se magnis præmijs allexit, & insignia, vt id ipsum faciliùs assequeretur, eiusdem artis instrumenta regijs fabrefecit impensis; sed & domos magnificas, ac Turres ingentes à fundamentis erexit, in quibus, va-

ria per intervalla, Cœlum, Sydera, & eorum-
dem motus vno tempore, diuersis instrumen-
tis, & aspectibus spectarentur. Ob id Sereniss.
Daniae, & Noruegiæ Rex, FRIDERICVS II.
Insulam celeberrimi Porthmi Danici, Huen-
nam (Latini *Venutiam* vocant) Tichoni no-
stro ad se accersito dedit, vt inibi suam om-
nem cœlestibus studijs operam in opportu-
no otio consecraret. Quamobrem illic Arcem
extruxit. Ticho anno 1610. id est. LXXVII. cu-
ius primum lapidem iecit. Ser. Galliae Regis
Legatus CAROLVS DANZAEVS, in quo ta-
lia legebantur.

REGNANTE IN DANIA FRIDERICO II.
CAROLVS DANZÆVS A QVITANVS
R. G. I. D. L.
DOMVI HVIC PHILOSOPHIÆ
IN PRIMISQVE
ASTRORVM CONTEMPLATIONI
REGIS DECRETO
A NOBILI VIRO
TICHONE BRAHE DE KNVDSTRVP
EXSTRVCTÆ VOTIVVM HVNC
LAPIDEM MEMORIÆ ET
FELICIS AVSPICII ERGO P.
ANNO CI^o. IS. LXXVI. VI.
ID. AVGVSTI.

Domum verò ipsam obseruationi syderum
præcipuè addictam, STELLBVRGI nomine,
merito decorandam sanxit, Inscriptione adie-
ctâ, quæ in eius vestibulo, notis ad hanc vs-
què diem aureis in Porphyte lapide incisa cer-
nitur in hæc verba,

D. O. M.

POSTERITATIQUE SACRVM.

Astronomiam scientiarum omnium antiquissimam, & præclarissimam diù quidem, multumque cultam, nondum tamen satis solida constitutam, aut à mendis vindicatam animaduertens, & instaurandæ, perficiendæque varia, eademque exacta adinuenit, construxitque organa ad omnimodas celestium corporum obseruationes sufficientia, labore, diligentia, impendioque incredibili, quæ partim proxima eandem ob causam exædificata Arce VRANISBURGO, partim hisce Cryptis ad constantiorem, & opportuniorem usum disposuit, tibi que O inclyta omni æuo successura posteritas, hunc thesaurum rarissimum, & pretiosissimum commendans, dicans, ut in æterni Dei, admirandæ celestis machinæ opificis, gloriam, artisque diuinæ propagationem, ac patriæ honorem perpetuo conserues, nec vetustate, alioque incommodo collabessere, aut aliorsum transferi, vel quocunque modo violari sinas: si nihil aliud, Authoris saltem Vniuersi vindicem reuerens oculum.

Qui

Qui ea cuncta in hac Insulâ, & inchoauit, & absolvit, hoc monumento posito te rogat, & obtestatur.

T I C H O B R A H E O. F.

Hæc, qui hæc legis, facisque, & vale.

Hac in domo Ticho ferè triginta annos cælestibus obseruationibus vnâ cum eruditissimis Viris impendit, cumquè nouisset, Hippoteselem Copernicanam aliquantisper aberrare à veritatis scopo, direxit Planetarum motus, & nouas subindè Tabulas confecit. Aliud idem Sistema statuere conatus est, excogitatis duobus centris: Vniuersi vno, Gravitatis altero, & in primo quidem Solem immobilem collocavit, circà quem Mercurius, Venus, & Mars in orbem circumuoluerentur: in altero verò Terram. Admirabili reipsâ ingenio præditus, multos in Aristotele lapsus offendit, præsertim in Meteorologicis, & in ijs, quæ de soliditate cælestium orbium scripserat Philosophus Princeps. Ostendit ad hæc Cometas ferè omnes in Æthereâ Mundi regione, cælesti

ſtī nempè, verſatos eſſe, non in aere ſubluna-
 ri, quod antè ſe Philoſophi alij perperàm
 fuerant opinati. Liquet id ex Progymmatibus,
 in quibus, de Cometis loquens, cælum liqui-
 diſſimum eſſe contendit, & in eo nouas ſtel-
 las procreari, aliaquè lectu, & auditu digna.
 Chimicis quoquè rebus validè addiſtus fuit;
 Quamobrem in ſubterraneâ domus, apteà me-
 moratæ, parte ſexdecim varij generis, ac for-
 mæ fornaces Pironomicas condiderat, quibus
 plurima tùm in Metallis, ac Gemmis; tùm in
 alijs Mineralibus, Vegetabilibus, atquè Cre-
 ſcentibus expertus eſt. Inter ea, quæ præcipua
 condidit inſtrumenta, celebratur Murâlis
 Quadrans, & Globus Maximus orichalcicus,
 quī mille ſtellas fixas, ſummâ ab eo diligentia
 viginti quinque retrò actis annorum curriculis
 reſtitutas, amplectitur. Habebat enim pedes
 VI. in ſuâ diametro. Opus reapse ingens, &
 magnificum, cuius in Horizonte verba hu-
 iuſcemodi legebantur,

ANNO A CHRISTO NATO CIO. IO.
XXCIV. REGNANTE IN DANIA FRIDE-
RICO II. HVNC COELESTI MACHINÆ
CONFORMEM GLOBVM IN QVO AFFI-
XA OCTAVÆ SPHERÆ SIDERA COELI-
TVS ORGANIS DEPREHENSA SVIS QVÆ-
QUE LOCIS AD AMVSSIM REPRESENTA-
RE ERRANTIVMQVE STELLARVM PER
HÆC APPARENTIAS PERVESTIGARE DE-
CREVIT COELO TERRIGENIS QVI RA-
TIONEM EAM CAPIVNT MÆCHANICO
OPERE PATEFACTO

T I C H O B R A H E O. F.

SIBI ET POSTERIS F. F.

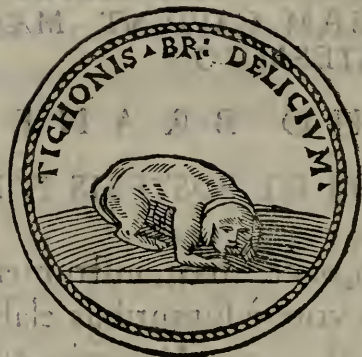
Quæ alia, præter hæc, instrumenta relique-
rit, summis utiquè sumptibus elaborata, vi-
dere facilè est in eius *Mechanica Astronomiæ in-
stauratæ Norimbergæ edita, apud Levinum Hul-
sium anno CIO IOC II.*

In Murali Tichonis Quadrante, cuius an-
tè meminimus, apparet Tichonis ipsius Effi-
gies, Musæum, & Canis, quem hoc loco ve-
luti Domini sui delictum, & symbolum re-
presento.

Ii SYM.

SYMBOLVM

TICHO NIS BRAHE
EMINENTISSIMI MATHEMATICI.

Extat eiusdem de Disciplinis Mathematicis Oratio, cum Decade unâ Orationum, & Homiliarum in Academiâ Halniensi,

Progymmata Astronomiæ instauratæ in duas partes diuisa, quarum Prima tractat de restitutione motuum Solis, Lune, & inerrantium. Secunda de nouâ stellâ anno 1575. exortâ.

De Mundi ætherei recentioribus Phænominis, seu de Cometâ anni 1577.

Epistolarum Astronomicarum liber.

Observationes apud Rudolphum Imperatorem extant & expectantur alia quædam à Io: Chephero insigni Mathematico, eius alumno. Eam sibi famam porro viuens TRICHO peperit; ut iam omnes Astronomicas eius Observationes sequantur ultro.

Federico defuncto haud diu *superuixit* parùm secundis fortunæ casibus agitatus, immo cū hæredes Federici Regis Astronomiæ studijs minimè caperentur, accitus ad Aulam Rudolphi II. Rom. Regis, eò se transtulit, vbi demum varijs muneribus auctus, dum ad mensam Cæsaris consideret, vrinæ effundendæ verecundia præpeditus, obiisse fertur.

ALEXANDER FORTECIA IC. PATAVINVS
et causas actor insignis.

ALEXANDER FORTECCIA

PAtauinus, iucunda facie, hilari aspectu
ætate nostra floruit, Orator celebris, &
Actor eximius caussarum. Haud illi ta-
men par animus corpori, & mollis fuit; sed
audus gloriæ, varijs studijs amicorum con-
suetudinem ambitiosè coluit, pariquè in dictis,
& factis libertate vsus, luxu, & magnificen-
tiâ, mirâ cū ingenij amantate permixta, famâ
apud omnes insignem emit. Lautè perpetuò vi-
xit, at, qui florentis ætatis annos in delitijs
absumperat, eò deuenit Senex, vt dissolutis
artuum viribus, sellarantùm vectus, loco mo-
ueri posset, in quâ etiam sedens ad Magistrat-
us oraturus accedere consuevit. Eâ verò
verborum, & sententiarum copiâ perorabat,
vt adstantium animos facilè pertraheret in
admirationem sui. Fiscus partes, hac in nostrâ
ciuitate, à Sereniss. Senatu Veneto sibi delatas,
egregiè obiuit. Perennes itaque consultandi,
& perorandi labores; nec non & incommo-
da valetudo, in causâ fuerunt, ne Posteris vl-
lum singularis ingenij sui monumentum re-
lin-

linqueret. Consumptis opibus Senex obiit
III. Idus Martij, anni salutaris MD. DC. XIII.
cum annis LXIII. inter mortales degens eo-
rum prodesse commodis studuisset. Sepultus
est à filijs in Ecclesiâ Monialium Misericor-
diæ ad Pratum Vallis, inter Auorum cineres,
Epitaphio nullo.

Effigies petita est ex originali tabellâ no-
strâ, opere Paulini Apollodori, Patauini Pi-
ctoris nominis non obscuri.

NICOLAUS DE PASSERIBVS A GENVA PATAVINVS
IVRIS VTRIVSQVE DOCTOR.

NICOLAUS PASSERA

DE Ianua Patauinus, illegitimis natalibus ortus, tantum ingenio, & doctrinæ suæ præstantiâ profecit, ut alios parafangis innumeris superarit. Erunt igitur, quibus hoc breui scripto non tam laudes eius percensere, quàm ingens amicorum, & ciuium ex eius immaturâ morte vulnus acceptum refricare voluisse videar, & publicæ calamitatis memoriâ renouare. Is ex Patre Bartholomæo Equite, qui genus referebat suum ad MARCVM ANTONIVM GENVAM, Philosophum eximium celebratum antè, vitalem hanc lucem hausit, sortitus fratrem Marcum Antonium Philosophum, qui ob assiduos studiorum labores typico morbo correptus, ut ex eo conualesceret in Villâ S. Georgij Trefmontio, inter Colles Euganeos ignoti sanè nominis, rure; sed amœnitate situs ac aeris dulcedine delitio Montium reliquorum, veluti in Pomario artificialem memoriâ exercuit, ac eodem inualescente Patauium redijt, vbi in ipso gloriæ limine occubuit, inœrente bonorum

rum omnium, & literatorum cœtu. N I C O -
L A V S primâ sui iuventâ maximâ sciendi cu-
piditate flagrauit, ideòquè Philosophiæ pri-
mùm, mox Cæsareo, & Pontificio iuri ope-
ram dedit. Cumquè plurimùm ijs in studijs
profecisset, eorundem difficiliora Theorema-
ta, publicè proposita, triduò in æde D. Anto-
nij defendit, liberâ vnicuique argumentandi
facultate concessâ. Laureâ postmodùm insi-
gnitus Consultationibus, & Forensibus causis
operam nauare cœpit, & contendente in dies
cum ingenio memoriâ, quam fecundissimam
habebat, caussarum actores reliquos anteibat:
Vir lætus, & affabilis amicorum consuetudi-
ne mirificè capiebatur, quorum Genium sale,
& facetijs plurimùm oblectabat. In aliorum
iuribus tuendis assiduus, ità reis aderat, nihil
vt sibi, quod vel ad magni ingenij experimen-
tum, vel ad laudem, & celebritatem nominis
attineret, paruipendendum esse duceret, mole-
stijs & laboribus omnibus exantlatis. Æta-
tis anno xxx. Civilibus patriæ Comitijs ha-
bilis effectus est ob merita, quod illi natales
anteà denegarant, publicisque tùm primùm
munis præfectus est. K k Per-

Peramplam Bibliothecam ære multo confecit, quam, non secus ac domum ipsam vniuersam, amicis, & studiosis omnibus summâ animi liberalitate aperuit. Scriptioni deditus *Commentarios in Institutionum libros* elucubrauit, qui apud me calamo exarati extant. Ad hæc *Tractatus duos de Scripturâ priuatâ, & de Verbis Enunciatiuis*, qui tribus ordine sequentibus annis, tribus diuersis in locis, semel, iterum, ac tertio excusi sunt. Studebat eorundem impressioni quartæ, quâ insigniter auxerat, & alium insuper *Tractatum absoluerat de Testamentorum Cedulâ*, cum Orbi tristi funere sublatus est, ac vnâ auctarium illud *Tractatum* toties editorum, & *Tractatus Quartus*, xx. propemodum foliorum interijt magno Reip. literariæ damno. Volumen præter hæc edidit, inscriptum, *Conciliatio Legum*, quod in eo leges varias, sibi inuicem aduersantes, facilitate felicissima conciliarat. Immaturo occasu extinctus viuere desijt ætatis anno xxxi. proceræ, & præpinguis staturæ Vir, facie pallidâ, ore libero, ab illecebris penitus non abhorrens, studiorum laboribus nunquàm fractus, gloriæ

gloriæ appetens, in iuris Scientiâ re verâ præstans, iuuandis amicis & libris conscribendis natus. Varia præter libros editos amicis moriens ex testamento legauit, muneris extremi loco, & in his Fratri meo, Paulo Tomasino I. C. Cubiculi supellectilem neutiquâm aspernandam, & aureatum fulcrum, non leue amoris, & beneuolentiæ mutuæ monumentum. Humatus est in Ecclesiâ D. Ioannis in Viridario, vbi loci Maiorum ossa placidè quiescebant. Bibliothecam, ne veniret, fideicommissum, fecit, quæ post hæredis obitum ad dictæ Patres Ecclesiæ deueniret; sed frustra: Quæsito quippe prætextu dissoluendi alieni æris, sub hastâ venditam hæres eius absumpsit, collachrimantibus Nicolai amicis, qui tanti thesauri iacturam agerrimè perferebant. Natus anno CIO. IO. LXXXV. VI. Kal. Aprilis post Meridiem, Obijt III. Nonis Octobris anni CIO. CIO. XV. Imago, quam dedimus, efficta tota est ad similitudinem exemplaris Zachariæ Zaninelli Pictoris æui nostri non incelebris, cui Eulogium huiuscemodi subiectū legitur in Musæo nostro.

NICOLAO PASSERÆ
DE IANVA
IVRISCONSULTO CELEBERRIMO
INGENIO SVPR A NATVRAM
EXCELLENTI
CALAMO LEGES CONCILIANTI
VOCE REOS MIRIFICE DEFENDENTI
HOCCE GRATI ANIMI
MONVMENTVM POSTERIS
IAC. PHI. TOM. MOERENS P.

TETRASTICHON

IO: BAPTISTÆ PASSERÆ GENVÆ

PATAVINI

IN LAVDEM EIVSDEM.

Invida Parca mihi vincenti funus acerbum.

Non iaceo: doceo: scripta per ora volant.

Arte, labore nothum mutavit Gloria Iuris.

En NICOLAUS Passer notus ubique viget.

NUMISMA
CVSVM AB AMICIS
LIBERALITATI
NICOLAI GENVÆ I. C.
MVNIFICENTISSIMI.

GALEOTVS FERRVS

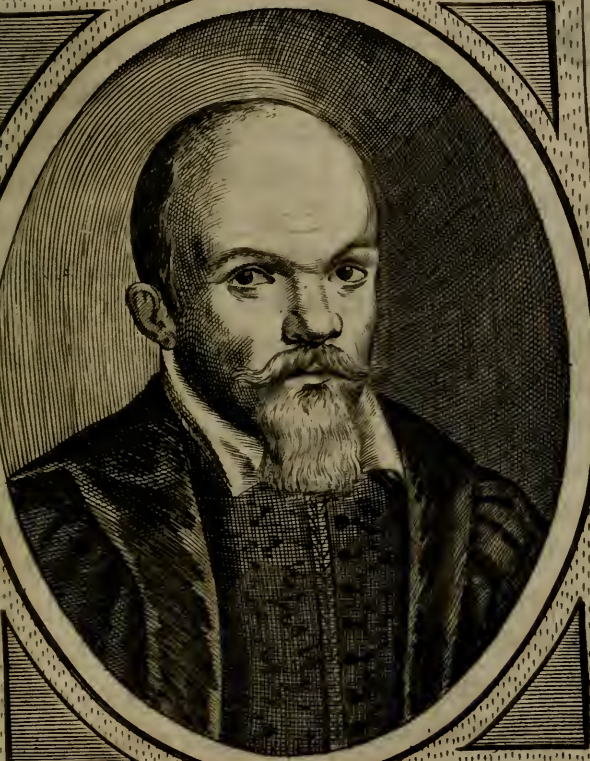
PAtauinus, I. C. Clarissimus anteaetis annis floruit, hodiequè nomen eius latè volitat per viuentum ora. Legalibus studijs addictus, modo in forensibus causis, modo in consultationibus Oratoris Iurisconsultissimi, & Iurisconsulti eloquentissimi elogium tulit. Hisce primùm gradibus non solum fortunam domus; sed & patriæ suæ decus mirificè auxit, admirationi cunctis, quòd ad summum Iurisprudentiæ fastigium adeò celeriter euolasset. Pulchram à Naturâ faciem accepit, quam integerrimis moribus exornauit, varijs in primis animi dotibus præstans, & affabilitate cunctorum amorem nactus. Verùm enimuerò, cum multum in patriâ desudasset, summo cum honore vocatus est ad interpretandam Iuris Ciuiliſcientiam in Academiâ Salernitanâ, anno CIO. IO. LXXXII. loco principe, & amplo stipendio, decoratus. Eo in munere cum præclarissimè se gessisset, anno CIO. IO. XCVIII. ad Messanenſem Vniuersitatem accitur, Col-
-lega

lega extitit IACOBI GALLI Neapolitani, primam tùm Iurisprudentiæ Cathedram obtinentis: nec multò post, cum vnus doctrinæ suæ radijs aliorum luminibus tenebras offundisset, à Messanensibus in Ciuium suorum numerum adscriptus est. Dimotus inde à Senatu Cataniæ, vitam inibi per annos aliquot, quâ legendo, quâ consulendo suam alijs operam nauans, felicem duxit, donec inualecente ætate, in patriam redijt, vt ei labores suos reliquos deuoueret. Itaque denuò vocatus à Messanensibus, vt loco IACOBI GALLI Lyceum suum publicum illustraret, reiectis stipendijs, quibuscumq; patriâ pedem efferre noluit constantia summâ, quò proprijs lucubrationibus, & quieti vacare commodius posset. Cessit ei res ex voto, quippe nunc in Vrbe, nunc Ruri dies vltimos, sibi canens & Musis, honestissimo fine conclusit, anno CIO. IO C. XIII. Ex Cæcilia Montana filios suscepit, qui nunc laudabiliter viuunt. Scripsit *Volumen Vnum Consiliorum*, quod lucem publicam propediem hauriet, nec non & in *Lecturas Matutinas Praelectiones, & Scholas*. Sepultus est
priuatâ

priuatâ pompâ, in Ecclesiâ D. Luciae sacrâ, vbi Sepulchrum eius vix apparet temporis iniuria fractum, absumptâ quoq; magnâ parte Stem-
matis, & deletâ. Meminit inter cæteros Ga-
leatij Ferri Vir eruditus Fr. Angelus Portina-
rus in Opere, quod *Paduæ Felicitatem* inscri-
psit. Extat & familiæ huius mentio non ob-
scura in Ecclesiâ D. Laurentij, hoc vërborum
nexu, quem vnâ cum Stemmâ hic subne-
cto.

HIC IACET
NOBILIS VIR
DOMINVS FRANCISCVS A FERRO
DE PADVA
QVI PRO SE ET SVIS HÆREDIBVS
HANC FIERI PROCVRAVIT.
M. D. XXVIII.
DIE VIII. OCTOBRIS

FRANCISCVS VIDVA PHILOSOPHVS
A J. C. Patauinus

FRANCISCVS VIDVA

PAtauij ex Patre Maximiliano natus, præclaris animi dotibus insignitus, humanioribus ab ineunte ætate literis consecratus, primum in Etruscis, mox in Latinis, demùm in Græcis tyrocinium posuit. Progressus hinc ad studia grauiora, Philosophiam à præstantissimis eius æui Doctoribus hausit; dequè Patris consilio Iurisprudentiam, post decursum Philosophiæ stadium, amplexus est eo animi ardore, vt adeptâ facultatis vtriusquè scientiâ, ijs honoribus fuerit decoratus, qui strenuis Rei Litterariæ Athletis deferri solent. Vix metam studiorum suorum attigerat, cum erudiendis alijs se addixit. Colore illi fusco facies notabatur, speciosâ fronte. Multa capiti caluities inerat, ori facundia multa, leporquè tantus, vt ab omnibus amaretur. Ciuili quippè consuetudini natus, ad omnes Urbanitates, & Veneres suoptè Genio ferebatur. Communis omnium opinio fuit, eum, cum palàm generosam profiteretur animi libertatem, virentem adhuc ætatis flore, literariæ gloriæ

riæ palmam nemini concessisse. Illustribus, & eruditis iuuenibus, tum suis, tum exteris apprimè carus, operam ijsdem suam solers impendit, quæ Logicam, quæ Cæsareas Institutiones, quæ totius Antiquitatis arcana docens: Virtutibus etiam, quæ ad mores attinent, & animum respiciunt, mentes eorumdem instituens, & effingens. Itaque Domus eius, in S. Crucis Vico, parua licet & humilis, celebrabatur ab omnibus, vti Morum, Virtutumquæ omnium sacrarium, & asylum. Quisquis illi semel aures dederat, non poterat satis eius humanitatem eximiam non admirari, nec vocem iteratis acclamationibus non venerari. Professus aliquandiu fuerat Institutiones Imperatorias in Gymnasio patrio, cum anno ætatis xxxv. Pandectarum Cathedram eodem in Gymnasio consecutus est, quam per Historiarum, & Antiquitatum munimenta vagans, quæ probè norat, eminentiori gloriæ radio decoravit. Eloquentiam eius abundè, clarèquæ restantur Orationes aliquot typis editæ, aliæquæ calamo exaratae; sed habitæ in publicâ Academiæ Ricouratorum luce. Vnico filio auctus

auctus, dum ad summum gloriæ fastigium
 properaret, terris ereptus est, ætatis anno
 xxxv. viii. Id. Maij : Salutis verò crō.
 ioc. viii. priuatoquē funere delatus ad Ec-
 clesiam Monialium in Bethleem ad Pratum
 vallis, inibi sine vllâ memoriâ tumulatus est.
 Effigies exemplar optimum refert, quod in
 Fratr̃is mei Musæo visitur, ætatis annorum

xxxvi.

Scriptis

Orationes complures iam editas, quarum una est, in Obitu Guidi Panciroli I. C. Altera in Obitu Angeli Matthæaccij I. C. Tertia in Ingressu ad Pandectarum Lecturam. Quarta, de laudibus Historiæ. Aliasquæ non editas; sed habitas publicè in Academicorum Ricouratorum cœtu.

Apud me eius in Porphyrium Introductio extat, nec non & Commentarij in Logicam Manuscripti.

Commentarios in Institutiones Cæsaris manus Alumnorum eius quotidie terunt.

Historiarum Ephemerides inchoarat, eius mihi rei testibus Eruditissimis Viris, Abbate Albertino Barisonio, & Laurentio Pignorio; sed quid in illis profecerit ignoramus, cum nulla pars earum extet.

PROSPER FARINACIVS

NVlla huius eximij Iurisconsulti effigies exhibetur, quòd cicatricibus varijs deformata, militem potius, quàm Iurisperitum representare videatur. Vir fuit peracris ingenij; verùm ità propensus ad fallendum, & interpretationem iuris in quamcumq; partem, vt in eius ore verum à falso minimè decerneretur. Nam & reos defendere, & innoxios impetere, & Iudicum acies tum palam, tum scriptis obtundere corradendæ pecuniæ gratiâ, minimè dubitasse fertur. Critici quoquè nomine vapulabat, quòd in aliorum causas inueheretur acriùs, quàm deceret, eosquè libertate nimiâ laceggeret, & morderet. Non paucis honoribus Aulæ decoratus, Fiscì partes in Vrbe Romanâ probè sustinuit, operamquè suam Summis Pontificibus imperitiuit; sed erumpente animi libidine in præceps raptus parum abfuit, quin publicâ animaduersione plecteretur, nisi Rom. Patrum, & Procerum, ac præsertim Cardinalis ab Altraemps benignitate fuisset adiutus, quibus visum est hominis

minis casus æquâ lance cum totidem eiusdem virtutibus compensare. Reliquum inde temporis spatium, compresso naturæ ferocioris impetu, scriptioni dedit, præclarissimis editis ingenij monumentis, quæ producemus infra. Opibus reliâis maximis excessisset è vitâ, nisi illam in luxu ferè perpetuo transegisset. Septuagenarius è viuis abiit, condito cadauere in Ecclesiâ S. Siluestri Patrum Theatinorum apud Penamontem cum huiusmodi monumento.

O S S A
P R O S P E R I F A R I N A C C I
I . C . R O M A N I
N A T . D I E X X X . O C T O B R I S
M . D . X L I I I I .
O B I I T I P S O D I E A B E V N T I S
M . D C . X I I I .

Opera , quæ edidit , hæc feruntur .

Praxis & Theorica Criminalis in varios Tomos distributa , in quâ continetur de Testibus Tomus Vnus .

Variarum opinionum Tomus alter .

De falsitate , & simulatione contractus Tomus Vnus .

De Furtis Tomus Vnus .

De Hæresi Tomus Vnus .

De Immunitate Ecclesiæ Tomus Unus .

Fragmenta Criminalium Varia .

Varia Quæstionum Tomus Sextus .

Consilia , & Decisiones Variæ .

Decisiones Nouissimæ Nouissimarum in Tom. IV.

*Et alia præclarissima opera , quæ Voluminibus
XIII. comprehensa ab omnibus probantur .*

MARCUS ANTONIVS PEREGRINVS
I.C. EQVES ET A SECRETIS SER. REIP. VEN.

MARCUS ANTONIVS PEREGRINVS

EXimij Viri, & Equitis MARCI ANTONII PEREGRINI, Iuriconsultorum æque ac sui facile Principis, acta egregia non breui coarctarem elogio, sed vberi oratione narrarem, nisi hæc ipsa (propter Fratris mei cognationem) vno aliàs volumine complexus essem. Sat hic erit igitur in eius laudem id scripsisse, PEREGRINVM nostrum æquè ac ALEXANDROS, BARTHOLOS, IASONES, DECIOS (de vtroquè Iurè benemeritum præluxisse Orbi, planèque inuidi, vel imprudentis esse eius monumenta calami non mirari. Natus est anno CIO. IO. xxx. Kalendis Augusti ex Melchiore Patre, honestissimo Viro, partâquè Iuris vtriusquè laureâ Cæsareas Institutiones in secundâ publici Gymnasi sede promeridianis horis docere cœpit anno salutari CIO. IO. LVII. Inde caussarum actor celeberrimus Fisci partes sibi à Serenissimâ Republicâ Venerâ commissas in hac Vrbe per annos LVI. magnâ cum sui nominis commendatione sustinuit. Varijs adhæc peregrinationibus, pro eâdem summâ fide suscep-

ptis

ptis, clarus anno CIO. IO. LXXXVII. à Secretis illius Consultationibus fuit, miraque pro Principe suo, proque Venetorum libertate, & Iurisdictione scripsit. Donatus ob id aureâ torque in Equestrem ordinem D. Marci coopatus est anno CIO. IOICIX. Et anno CIO. IOC. III. defuncto BARTHOLOMAEO Syluatico, Principem Iuris Pontificij tradendi locum adeptus in Patauinis Scholis, toto terrarum Orbi notus, ingentes sibi, ac nomini suo opes, & honores peperit, ore, & calamo per insignis. Anno demùm CIO. IOC. XVII. à salute partâ Nonis Decembris, ætatis suæ LXXXVI. adeò lentâ febre correptus interiit, vt vix mortis videretur aculeum sensissè. Summo Ciuium, & Academiae totius mœrore viuis erepto Illustrissimi Urbis Rectores vnâ cum Academicis, & Ciuibus insigni pompâ in Cathedrali Ecclesiâ parentarunt: deque illius virtutibus, & meritis dixit è superiore loco Magister BENEDICTVS BOVIVS, Metaphysicus Academiae publicus, grauiter, & disertè, procurante Marco Antonio, ex fratre Nepote, & Iulio Peregrinis, qui vnanimis tanti Patruï memoriam condecorare infrâ exarato Epitaphio decreuêre.

MAR-

M A R C V S A N T O N I V S
P E R E G R I N V S

ORIGINE VICENTINVS ELECTIONE
PATAVINVS IVRIS CON. EQVES
ET SENATVS VENETI CONSVLTOR
A SECRETIS SERENISSIMÆ REIP.
SVPRAORDINARIVS LECTOR
ET EX DECRETO SERENISS.
PRINCIPIS ANTESIGNANVS
DOCTORVM OMNIVM
COLLEGII PATAVINI
QVANTVS FVERIT MVLTIPPLICIA
EIVS IN IVRE SCRIPTA
VBIQVE TERRARVM SÆPE VISA
SEMPERQVE PROBATA
TESTANTVR.

OBIIT ANNO CHRISTI M. DC. XVI.
DIE V. DECEMBRIS
VIXIT ANNOS LXXXVI. M. III. D. IV.

SYMBOLVM

EIVS FVIT FAMILIÆ PEREGRINÆ

STEMMA ADDITO AB IPSO

HVIVSCEMODI LEMMATE

SIGNAVIT VIAS.

Egregiè

Egregiè multa scripsit, & varia, & hæc
in primis.

De Fideicommissis Volumen Vnum.

De Iure Fiscii libros V I I I.

Decisionum Patauinarum volumen Unum.

Consiliorum Volumina V I.

Additiones ad Bartholum.

Tractatus quosdam, vt potè.

De ordinariâ, & delegatâ Iurisdictione.

De Iudiciariâ Materiâ.

De Possessione, & Proprietate.

De Fictis modis acquirendæ possessionis.

De Pactis, & Conuentionibus.

De Probatione, Substitutionibus, Legitimationibus, & Capacitate monasterij.

Præter hæc in lucem edita, confecit Opusculum, cui titulus, *Il Principe del Pellegrini*, in quo grauiores, ac sanctiores sententiæ habebantur, ac politica axiomata de Principum Iurisdictione. Raptum id à quodam post eius obitum, ac tandem peruigili Sereniss. Reipublicæ Venetæ curâ repertum, Senatus decreto in D. Marci Bibliothecâ seruatur.

IO. ANTONIVS MAGINVS PATAVINVS
MATHESEOS PROFESSOR.

IO. ANTONIVS MAGINVS

Studiofissimus Mathematicarum disciplinarum cultor, Patauij ortus, vt se Fortunæ casibus, & ludibrijs subtraheret, in ore semper habuit Sallustianum illud: *Eum demum viuere, & frui animâ videri, qui aliquo negotio intentus, præclari facinoris, aut artis bonæ famam querit.* Literarum studijs miro discendi ardore deditus, cum se Mathematicis disciplinis, sic impellente naturâ, plurimum oblectaret, in ijs acquirendis potissimum defudauit. In patriâ quidem *Petrum Catenam*, & *Moletium*, Viros planè doctos, audiit, sed & alibi insignioribus Italiæ Mathematicis aures dedit, sic omnium gloriam æmulatus, vt eorundem præstantiam multis quoquè partibus superarit. Quamobrem pubescente ætate in Bononiensi Gymnasio Mathematicis legendis adscriptus, omnium mentes in admirationem, & stuporem, quâ dictis, quâ scriptis facile pertrahebat. Quippe Urbis Proceribus ex natalitiâ illorum figurâ multa feliciter diuina-

bat: Equitibus tiaram, & purpuratas togas, hæreditates, & accessus ad magistratus & aulas Principum: alijs vulnera, odia, exilia, domestica dissidia, res aduersas omnes, quoad eius coniectura consequi potuit, prædicebat. Idem Astrologiam, aliorum nugis, & inanibus ac superstitiosis auspicijs obtenebratam, miris conatibus illustrauit, & æmulis, ac in scie plebi, cuncta Cælo subijci, à Cælo cuncta moueri liquidò demonstrauit. Eius sunt Commentarij in III. Hippocratis de Diebus Criticis, & additus ijsdem Libellus *de legitimo Astrologiæ v-su in Medicinâ*. Cum Alphonsinæ Hypotheses, quæ tot seculorum consensu, & applausu v-su receptæ, & approbatæ fuerant, falsæ, nec vlllo pacto cœlestibus Phœnomenis prædicendis accomodatæ ex recentiorum accuratâ obseruatione viderentur, nouas ipsæ cœlestium orbium Theorias, iuxta Nicolai Copernici obseruationes, facili methodo promulgauit. Mox, vt omnibus satisfaceret, magno sanè labore, vigilijs, & impensis multis, præclarissimas secundorum mobiliũ Tabulas edidit, ex quibus

om-

omnium Syderum æquales, & apparentes motus ad quævis tempora mirâ promptitudine colliguntur, cum obseruationibus Copernici, & canonibus Prutenicis congruentes, easquè GREGORIO XIII. Summo Pontifici consecrauit, eo temporis articulo, quo intentus erat Anni cursui corrigendo. Quod cum fieri præcipisset, in eo MAGINI iudicium magni momenti fuit. Aulæ Romanæ gratissimus, & Italiæ Principibus, Mantuæ cum primis, acceptus, amplissima consecutus est munera, dignaquè stipendia muneribus, & honores summos. Siquidem RVDVLPHVS Cæsar ad aulæ suæ decus illum expetierat: atqui ingenij monumentis, ac Geographiæ restitutioni additus, nec non & editioni librorum, quæ otium, & quietem poscit, longinquum iter arripere detrectauit. RVDVLPHVS tamen, quâ erat animi munificentia præditus, suo illum stipendio decorauit. Ptolomæi Geographiam primis Commentarijs, & Tabulis illustrauit: mox Italiæ delineandæ animum adiecit, eoquè in opere usquè ad senium desudauit. Fuit Vir obesi

cor-

corporis, læti vultus, laborum patientissimus, in supputationibus, & calculis Astronomicis omnibus excellens. Vxorem habuit Gradulæ ortam, quæ se trium masculorum, vnica filia Deo dicata parentem fecit. Ex his Fabius, & Carolus, viuente Patre interierunt; Frater verò Ioannes Antonius inter Congregationis Sancti Dominici lumina varijs virtutibus hodiè nitet. Varia scripsit, quibus toti Astronomicæ, Astrologiæ, Geometriæ, Cosmographiæ, ac reliquis Mathefis partibus lumen accendit, totq; ac tanta, vix vt longæ vitæ curriculo legi possint. Adijt demum meliores sedes anno *ciō. iōc. xvii. iii.* Id. Februarij, apoplefiâ correptus, cum attigisset annum ætatis LXI. iuxta iudicium suum, quod mihi, & alijs plures antè annos sibi timendum esse prædixerat. Publicis exequijs ritè condito memoriam huiuscemodi Alumnus eius Roffenus, Vir eruditissimus, posuit in Ecclesiâ Patrū Dominicanorum Bononiæ.

IO. ANTONIO MAGINO PATAVO
QUI E PATRIA
AD SUPREMAM MATHEMATICARVM
SEDEM IN ACADEMIA BONONIENSI
ADVOCATVS CVM MVLTIS ANNIS
VOCE ET SCRIPTIS QVIBVS
FVLGEBAT DOCTRINÆ RADIIS
VNIVERSVM PENE ORBEM
ILLVSTRASSET
TANDEM INFESTIS ASTRORVM
SOLIS AD CORPVS MARTIS
QVOS SIBI PRÆNOVERAT
OBTVTIBVS CONCEDENS.
MAXIMVM SVI POSTERIS
RELIQVIT DESIDERIVM.

VIXIT ANNOS XXXXXXI. MEN. VII.
 DIES XXVIII. HOR. I.
 OBIT ANNO M. DC. XVII. III. IDVS FEB.
 SOLE CVRRENTE PROPE DIAMETRV
 MARTIS ET CIRCA EXAGONVM
 SATVRNI
 IO. ANT. ROFFENVS PHILOSOPH.
 PVB. PROFESS.
 ET MATHEMATICARVM SCIENTIARVM
 STVDIOSVS
 NE TANTI VIRI FAMAM

TEMPVS EDAX ABSVMERET
 HOC PRÆCEPTORI SVO GRATI ANIMI
 MONVMENTVM ÆRE PROPRIO

D. C.

ANNO DOMINI M. DC. XVIII.

Edita

Edita hæc ab illo sunt.

Tabulæ Secundorum Mobilium duobus Tomis.

Ephemerides ab anno CIO. IO. IXXX. usque ad annos CIO. IOO. XXX. Tomis III. cum Isagogis in Astrologiam, & de Vsu Ephemeridum, & præceptis circa Agriculturam, & Navigatoriam latinè, quæ & etrusca veste donata leguntur cum Stellis fixis, & alijs multis eodem spectantibus; ut potè De mutatione Aeris, De annuis Revolutionibus &c.

Theoricæ Planetarum iuxtà Copernicanas observationes. Scripserat & antè illius mortem Theoricas, iuxtà observationes Tichonis Brahe quæ modo expectantur,

De Planis Triangulis liber. I.

De Dimetiendi ratione per quadrantem, & Geometriam quadratam libri V. cum tabulâ Trigonica, & tabulâ Sinuum, & Tangentium, & Seccantium.

Primum Mobile XII. libris contentum.

Trigonometria Sphericorum.

Problemata Astronomica, Gnomonica, & Geographica.

Magnus Trigonometricus Canon cum Tabulis.

Commentaria in librum I I I. Galeni de diebus decretorijs, & De legitimo Astrologiæ in Medicinâ usu.

Commentaria in Geographiam Ptolomei, quæ etiam etrusco idiomate aucta ab auctore fuit cum tabulis mirâ arte delineatis.

Expositiones in Tabulas triginta septem Geographicas recentiores regionum Mundi.

Nova Italiae figura, æneis formis impressa.

Italiae Regiones, Principatus, & Ciuitatum agri Geographici lineati, & formis æneis sexaginta, & unâ excusi cum Commentarijs.

De Directionibus quamplurimæ Tabule in folio primùm impressæ, idiomate etrusco pariter, & latino, & nunc in 4. Bononiæ, iuxtâ Tichonis correctionem, & cum nouis Tabulis, quibusdam, quæ ad Analogias spectant, exceptis.

Quadrans Directorium, & Quadrans horarij Planetarum.

Supplementum Ephemeridum, ac Tabularum Secundorum Mobilium, iuxtâ Tichonicas observationes methodo perfacili. Item de Meridianorum

norum differentiâ cum responsione ad David Origanum.

De Metoposcopiâ libri tres, & de Neis Tractatus, qui quidem omnes olim manuscripti circumferebantur, primus nunc, & secundus Metoposcopiæ sub nomine Ciri Spontoni editi sunt.

Confutatio Diatribæ aduersus Iosephum Scaligerum de Æquinoctiorum præcessione, & alia ad Mathematicas spectantia.

SYMBOLVM

IO. ANTONII MAGINI

MATHEMATICI

CELEBERRIMI.

ALOY.

ALOYSIUS CORRADINUS PATAVINUS
Juris Consultus

ALOYSIVS CORRADINVS

PATAVINUS Ciuis, HERCVLIS filius, Philosophus, & Iurisconsultus illustris, procerâ corporis staturâ, comitate & vrbani-
tate lepidus, ingenio & eloquentiâ mirâ præfulsit, quâ cum vteretur in forensibus causis pertractandis, & præsertim ijs, quæ ad crimina pertinerent, inter alios eminebat. Sermone historijs ac sententijs pleno, voce ac gestu reis ipsis animos Iudicum sæpissimè conciliauit, quos ijsdem infensos reddiderat accusator. Cumquè VINCENTIVS Mantuæ Dux à Patauino Iurisconsultorum Collegio pro re grauissimâ decernendâ Iurisconsultum Principem efflagitasset, eò missus est, vnanimi Patrum Collegij Patauini consensu, CORRADINVS noster, qui Duci gratus aureâ ab eo torque donatus abcessit, insigni grati ac benè de illo meriti animi monumento. Ad hæc studiosus Antiquitatis omnis eius præcipua monumenta magno labore, ac dispendio nisus est colligere, Cesarum & Imperatorum vultibus æneis, Idolis Gentium, & Statuis

tuis æneis ritè loco suo, & ordine distributis. Tot æreis, argenteis, aureis Numismatibus, cæterisque huiuscemodi fragmentis abundavit, ut eius Bibliotheca veluti Museum Metallorum, Anaglyphorum ac Picturarum ab omnibus coleretur; multique longinquis è partibus incertas Cæsarum Effigies eius ingenio, & experientiæ diudicandas permitterent, neglectis Oraculis aliorum. Sæpè, ac sapius à Conciuiibus fori ciuilis Iudex electus est, proquè Patriæ commodis non semel Sapientissimum Serenissimæ Reipublicæ Venetæ Senatum adiit, à quo & petita, & Pandectarum Lecturam anno *MD. DC. XVI.* obtinuit nemine refragante. Hic ille, Cathedræ labores nondum satis expertus, tantum effecit memoriâ, doctrinâ, & varietate rerum, ut inter Doctores reliquos emineret. Eius quoque loci, in quo pannis recenter textis carduis lana inducitur à Lanarijs, Iudex semel, ac iterum sub Rectoris nomine renunciatus est, cuius ergo posita illi legitur Inscripto, quæ post Elogium afferetur. Anno salutis *MD. DC. XVIII. VI. Kal. Octob.* diem suum clausit, annos
natus

natus LVI. priuatoq; funere conditus in D. Danielis templo. Circumfertur ab eo typis tantum edita Series Cæsarum ex Numismatis. Licet enim libros aliquot DE REPUBLICA confecisset; cœpissetquè Dialogum etruscâ linguâ DE DEO, ET HOMINE, inter se loquentibus, Marco Antonio Ianua, & Trifone Gabriele, & Antipodo; nec non & Allegationes multas, nihil tamen horum Filijs eius dignum est visum publicâ ingeniorum luce, quòd morte præuentus extremam ijs manum addere nequissset. Filijs pluribus relictis excessit è vitâ, quorum è numero superstites fulgent Hercules, & Bonacorsus, qui diligentissimi virtutis eius hæredes, Numismata eiusdem seruant vnâ cum Bibliothecâ, picturis, statuis, & antiquis monumentis alijs exornatâ. Memoriam eius tuentur Inscriptiones aliæ duæ, quarum vna legitur in Turri Plateæ Maioris Patauinæ Urbis iuxtâ Horologium; In S. Francisci Xenodochio altera.

Exemplar Imaginis depromptum est ex Alexandri Bassani Equitis, & Pictoris tabulâ per insigni.

Inscriptio primâ ALOYSIO CORRADINO
posita à Lanarijs Patauinis.

ALOYSIVS CORRADINVS

HERCVLIS FILIVS

COLLEGIO NOSTRO PRÆFECTVS

ITERVM EIVSDEM PATRONVS

PERPETVO IVRISDICTIONEM

PROTEXIT

IVRA PROPAGAVIT

FVLLONICÆ ANTEA VAGÆ

DOMVM STATAM

OFFICINAS INSTRVCTAS

AQVAM PERENNEM

ATTRIBVIT.

Inscriptio altera in Turri Plateæ Maioris

ALOYSIVS CORRADINVS DECVRIO

OPVS PROB.

ANNO AB. V. C. M. M. D. CC. XXXIII.

Inscriptio Tertia in Xenodochio S Francisci.

ALOYSIO CORRADINO

COLLEGII IVRISCONSULTORVM

PRÆSIDE

ET BERNARDO SCARDEONIO

HOSPITALIS OECONOMO

HÆ SCALÆ STRVCTÆ SVNT.

A N G E L V S S A X V S

IVRISCONSVLTVS PATAVINVS

infeliciter interemptus.

IVRè admiramur, & ægrè ferimus dura exitia Virorum præclarissimorum nostræ Ciuitatis, inconstantiamque syderum fatali conspiratione in Ciues nostros, benè de Republicâ literaria meritos, deploramus. Dum eorum laudes, magistratus honores, & opera recensere, non autem calamitates, ac violentæ mortis interitus conscribere gratius esset. Attamen reticendi non sunt, ne obliuioni eorum virtutes traddantur. Vnus est ANGELVS SAXVS, Patauinus Ciuis, & celebris Iurisprudentiæ Doctor, altæ staturæ vir, & læti vultus; colore tamen plumbeo albis oculis, fronte linearum capillarium plenâ, virtutibus varijs, & ingenuis artibus perornatus. Hic omnibus literarum studiosis amabilis à Serenissima Republicâ Anno CIO. IO. LXXXVIII. Lecturæ Iuris Canonici de sero, vt aiunt, se-

cundo loco, centum florenis propositis, adscriptus est: at, aucto statim temporibus à Sereniss. Senatu stipendio; quadrigentis singulis dein annis aureis honestatus est. Eâ in lecturâ clari, & dilucidi Interpretis nomen tulit. In causis etiam forensibus consultus excelluit: cumque ad maximos Iurisprudentiæ honores, increbescente in dies nominis, & virtutis eius famâ, eueheretur, Fortuna secundis aduersa miscuit, vitamque eius violenti fato conclusit. Siquidem Anno CIO. IDC. XVIIII. sub Auroræ ortum, die Veneris Dominicæ Passionis sacro, domi à scelestissimo olim familiari suo de medio tollitur, & foedè dilaniatur, cum ageret ætatis annum quinquagesimum. Sepulcrum habuit in Ecclesia Patrum D. Mariæ Seruorum inter Maiorum suorum cineres, nec ullum eius in lucem positum monumentum extat.

His ferè temporibus obiit NICOLAVS SANGVINACCIVS Patritius Patauinus Philosophus, & Theologus mihi summâ necessitudine coniunctus, cuius ingenium, ac laudes alibi recensere

ita-

statuimus , dum de hac nobilissimâ , & antiquissima familiâ Sanguinaccia quædam insignia monumenta adnotauimus.

IACOBVS GALLVS NEAPOLITANVS
Turis Cōsultus Clariss.

I A C O B V S . G A L L V S

N Eapolitanus Iuriconsultus , & Eques ,
æui sui splendor clarissimis ortus na-
talibus , heroicis moribus , ingenio , &
eloquentiâ præstantissimus , ob eximias animi
sui dotes ab Hispaniarum Rege vnus è multis
electus est , qui Messanenſe Gymnasium , ſuo
auspicio conditum , illustraret . Inde magnis
precibus , millequè aureorum honorario pro-
posito à Sereniſſimâ Venetorum Republicâ ac-
citus in Academia Patavinâ lucem , eò ſe con-
tulit anno CIO. IOO. II. vbi inſignis Legum
interpres Principem Iuriſprudentiæ locum
ſemper obtinuit . Mira eius , tùm in legendo
facundia & maiestas , tùm in ſcribendo faci-
litas & methodus elucebant . In Conſilijs
dandis adeò celebris eius propè diuinæ Sa-
pientiæ fama percrebuerat , vt pleriquè ex vl-
timis Europæ reſſibus Patavium , nominis
eius celebritate permoti , confluerent , Lyceum
què publicum ſtudioſius multo quàm vn-
quàm antea frequentarent . Dicendo vſquè
adeò valuit , vt aures audientum lepore , ani-
mos

mos copiâ deuinciret. Scripsit Allegationes, & Consultationes in vtroquè Iure multas, vt occasio tulit, licet nihil hætenus sub eius nomine typis excusum extet. Versantur quidem in manibus Alumnorum eius Perlectiones aliquot & Interpretationes legum, & ab iisdem ingenti cum fruge versantur. Studiorum laboribus fessus: imo luminibus ferè captus, ægrè vitam sibi acerbam trahens, quiescere cum posset, noluit, & tres adhuc annos in legendi, & docendi munere, excitatus magnitudine gloriæ, ac hominum applausu, strenuè adeò perstitit, vt Vniuersitatis frequentia fieretur in eo altioris eruditionis copiâ defectum luminis, & roboris compensari. Viuere deniquè desijt anno CIO. IO C. XVIII. mense Maij, cum annos expleisset LXVI. ætate quibus XVI. impenderat Lectoræ publicæ Patauinæ. Cadauer extincti in Ecclesiam D. Antonij ab vtraquè Vniuersitate delatum est, commemoratis inibi Viri Summi laudibus à Sigismundo Boldonio luculentissima Oratione, quæ extat. Imaginem eius Paulus Tomafinus Noster gratissimæ memoriæ monu-

men-

mentum, raro Francisci Porciæ pennicillo expressam, suo in Musæo seruat, vt qui ab illo Doctoratus insignibus anno *MD. LXX. IV.* fuerit exornatus.

Eiusdem porrò facundiæ non vulgaris argumentum habes Numisma, quod proprium illius fuit, mihi què placuit hic afferre.

CURTESIVS CURTESIVS,
ET FRANCISCVS PIGNA.

CURTESIVS CURTESIVS, Patavinus ciuis, liberalibus Disciplinis addictus, Musarum Italicarum alumnus, Poematibus Lyricis nominis sui famam perennem reddidit. Conscripsit enim mole quidem exigua; sed eruditione ingentia Poemata multa idiomate Etrusco: DIVAE nempe IUSTINAE *Vitam, & Necem tragico carmine*: & ORESTILLAE, *Nemorum ac Sylvarum Regiæ Nymphæ, infelices amores agresti, sed pleno versu*, se ipsum animiquè sui sensa sub inuolucro DAPHNIS, mirificè persecutus. Amores etiam AMINTAE vario carminum nexu pulcherrimè lusit: longèquè plura palàm extarent excusa typis, ni mors præueniens, & Agnatorum ignavia eorum copiâ Posteris fraudasset. Interijt IV. Februarij, anno reparatæ salutis CIO. IOC. XVIII ætatis verò LXVIII. & in Ecclesiâ D Marci iacet.

Iisdem ferè artibus, & dotibus inclaruit FRANCISCVS PIGNA, Curtesij conciujs, &
ami-

amicus. Vir is iucundæ cum primis consuetudinis amenitate amabilis, & illecebris ingenij varijs omnium animos mirum in modum oblectabat. Oeconomix deditus, & in assiduis Amicorum congressibus occupatus nihil edidit. Consuluit de Honore non raro, Ciuiumque suorum litibus, & discordijs auerruncandis sedulam semper operam dedit. Laudum eius summam complexus est eruditissimus Abbas ALBERTINVS BARISONIVS in suo Mercuriali, & Satyrico somno, vbi loci FRANCISCVM PIGNAM in ædibus Delphicis sibi repertum asserit vnà cum antè laudato CVRRESIO. Cæterùm Pigna, non sine Patriæ suæ dolore & iacturâ, senectute confectus vitale lumen amisit, ætatis anno LXXX. ferè peractò; cumquè lucis huius vsurâ fruebatur, idcirco cuncta idiomate italo conscribi maximè peroptabat, quòd eius idiomatis nobilitate maximè caperetur. Eadem Curtesij mens erat. Quamobrem vterquè cæteros ad id studij genus acriter adhortabatur. Nec desunt eximij Viri, qui hoc ipsum hodiè sentiant, & alijs persuadere nitantur, è quibus mihi præ cæte-

ris nominandus V. N. & R. CRESCENTIVS
 SACCARDVS, Illustris. & Reuerendis. IO.
 BAPTISTÆ AGVCCHIÆ, Archiepi-
 scopi Amatenfi, & apud Serenissimam Rem-
 pub. Venetam VRBANI VIII. Pont. Opt.
 Max. Legati à Secretis, amicumquè caput Mu-
 sis, Virtutum & Gratiarum omnium nume-
 ris absolutum, cuius ego dicta, & cogitata
 plurimi semper feci.

HIERONYMVS FABRICIVS AB AQVAPENDENTE EQVES
MEDICVS ET ANATOMICVS.

HIERONYMVS FABRICIVS

A *B Aquapendente* dictus, è ciuitate Tusciæ inter Phaliscos Aquapendentis nomine, honestis maioribus natus virtute suâ generi per se claro, & illustri Patriæ lumen ingens accendit. Patauium, bonarum asylum artium, bonis auibus, ineunte adolescentiâ se recepit, ibiquè alienam receptus in domum quorundam nobilium Venetorum ex Lauredanâ Gente, sub eorum clientelâ prima Græcæ, Latinæquè linguæ rudimenta didicit: mox & Logicam, & Philosophiam omnem. Cumquè iuuenis, & singulari memoriâ, & acri ingenio præditus esset, non solum Viros illos nobiles obsequio, sed & animi candore, & ingenuitate demeruit, moribusquè suauissimis, & assiduis lucubrationum laboribus ingenia eorum, quâ exemplo, quâ exercitatione ad amplectenda literarum studia mirificè excitauit; ferentibus opem illis vicissim FABRICIO, vt ad Medicinæ studia se conferret. Quare tùm in publicis Doctorum scholis, tùm in priuatis congressibus erumpente

pente iam, veluti è latebris, AQUAPENDENTIS famâ, omnium omnino animos admiratione complebat. In Medicinæ castris Gabrielem Fallopium, clarissimum eius facultatis Interpretem, cui sui Æsculapium, præceptorem habuit, cuius ex ore, cum eius scholas frequens adiret, & eodem familiariter vteretur, facultatis illius flores apud instar sedulæ colligebat, & in Commentarios redigebat. Senem illum in curandis etiam vulneribus adiuuabat, &, ubi res ferret, corporibus humanis secandis suam ipse operam impendebat. Doctore tandem insignia meritò consecutus, maximo Virtutis & Gloriæ desiderio flagrare cœpit. Itaque præceptoris sui vestigia persecutus ad morbos sanandos, ad curanda vulnera, ad Anatomien exercendam se se totum eo conatu contulit, ut decedente FALLOPIO nullus illo dignior, vel aptior sit repertus, cui Anatomies exercendæ prouincia à Serenissimâ Rep. Venetâ mandaretur. In eâ toto ille terrarum Orbe percelebris quadriginta annorum spatio singulari omnium applausu versatus est, dictusquæ omnes Anatomicos suæ memor-
riæ

riæ superasse. Primus is fuit, qui Patauinis Athenis à Serenissimo Senatu Veneto Theatri Anatomici ornamentum impetrauit; incoquè primus admirabili auditorum concursu, & spectatorum ingenti corona corpora humana dissecuit. Chirugiam multis, & varijs animaduersionibus lucupletauit, nouis instrumentis totam artem instruxit, & faciliiori methodo plurimas operationes Anatomicas sic absoluit, vt eius tum ære, tum ingenio Chirugiam illustratam Neoterici liberè fateantur. Morbis omnibus, etiam cum de salute planè conclamatum videretur, mirabiliter occurrit. Quam ob causam Principibus Italis, & totius terrarum orbis Regibus carus, & ab omnibus mirum inmodum expetitus, tanto erat in pretio, vt ei certatim omnes, tamquam nouo Numini, vitæ suæ incolumitatem referrent acceptam; nec nisi regijs decoratum muneribus ab sedimitterent; eius demum imaginem in Bibliothecis, & Museis suis summo in honore habitam collocarent. His dùm bonis animi abundabat, Fortunæ quoquè muneribus affluxit. Siquidem ingentes opes sua
sibi

sibi virtute collegit, neptem ex fratre Sena-
tori Veneto nuptui tradidit, Patauinae ciui-
tatis iure donatus est, &, publicæ Lecturæ
ergò, mille aureis, ac demùm ex Serenissimi
Senatus Veneti decreto Antecessoris Supraor-
dinarij titulo, Collegij ingressu, Equestri di-
gnitate, ac aureâ Torque meritò decoratus.
Vbi nec tacendum illud, quod cum Illustri-
bus viris operâ suâ perbenignè præstitâ, ob-
latam ab eis mercedem constantissimè recu-
saret, varijs ab ijsdem, & ingentis pretij mu-
neribus tum aureis, tum argenteis ornatus fue-
rit, quibus omnibus ritè, & ordine vno in
cubiculo dispositis, talem præ illius foribus
Inscriptionem adiecit.

LVCRI NEGLECTI LVCRVM.

Quâ quidem & humanitatem suam, & alio-
rum munificentiam introeuntibus omnibus
aperiret. Extrâ portam S. Crucis, quarto ab
Urbe lapide, ad Monticuli formam ædificium
ingens extulit, quod adhuc sortitum ab Aucto-
re & à Forma nomen seruat, & *Aquapendentis*
Monticulus appellatur. Varia, & illustria ope-
ra in Chirugiam, Artem medicam, & Ana-

R r *comen*

tomen typis edenda curauit. Cibi minimi senex; quiquè vel ætate longæuâ fessus gestatoriâ fellâ deferebatur ad inuifendos ægros, anno Ætatis LXXX. leuem in morbum incidit, ex quo breui pristinæ valetudini red-
ditus, dum proprijs rebus consulit, & testa-
mentum condit, prospiciens nouos affines non
generis conditionem quæsiisse; sed opes oppu-
gnare cœpisse, fractus animo, grauius iterum
ægrotauit, quòd ab ijs, quorum fide maximè
nitebatur, violenter haberetur in dies magis,
ac magis. Quamobrem ingrauescente morbo,
vitâ demùm excidit, & qui secundam planè,
dùm viueret, diuitijs & honoribus auctus, for-
tunam expertus fuerat, omine tandem infau-
lto eandem sibi aduersam, & hoxiam adin-
uenit. Die funeris celebratus est publicè,
ab Erudito Virò Io. Thuilio Maria Montano,
& in Ecclesiâ S. Francisci conditus absquè
Epigraphe. *Effigiem debemus Tabulæ à Francisco de*
Portia pictæ, quam inter delicias suas nume-
rat Vir humanissimus, & ad obsequia quæquè
paratissimus. **MARCVS FRANZINVS** Pata-
uinus Ciuis. In

In Anatomici Theatri superiori orbe hæc
de Fabricio extant.

HIERONYMO FABRITIO

AB AQUA PENDENTE

XXX. IAM ANNOS ANATOM.

PROFESSORE.

Conscripsit.

De Visione.

De Voce.

De Auditu.

De Musculi artificio, & de ossium dearticulationibus Tractatus breues.

De motu locali animalium secundum totum.

De Gula, de Ventriculo, & Intestinis.

De Respiratione, & eius instrumentis libellos duos.

De formatione foetus in fol.

De ovo, & formatione oui in fol.

De Brutorum loquela in fol.

De Ostiolis Venarum in fol.

De Locutione in fol.

Pentateucum Chirurgicum in fol.

*Operationes Chirurgicas in fol. & alia multa præ-
dentissima opera in Medicinâ.*

Rr 2

NV-

NUMISMATA
HIERONYMI FABRICII
OITIAQVAPENDENTIS
ANNIBALIS TOSSATI PATAVINI
OPVS.

EPIGRAMMA.

*Martia Fabricio iactat se nomine Roma,
Pendula Fabricium tu quoque gignis Aqua.
Nobile Fabricio genus, inclita Roma, dedisti;
Pendentem hic contrà nobilitauit. Aquam.*

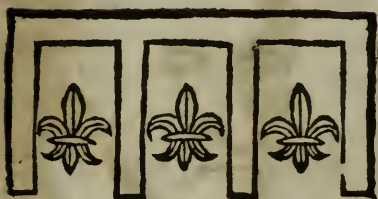
Ioa. Th.

DOMINICVS TVSCVS

Regienſis, Præſbyter Cardinalis S. R. E. Tit. S. Petri in Monte aureo; à Clemente VIII. Summo Pontifice creatus. Vir planè eximius, quippè qui Pontificij, & Cæſarei Iuris Lauream conſecutus, cum ad Romanam Curiam acceſſiſſet: ibiquè aliquandiu in forenſes cauſſas, ac ſingularium Conſultationes feliciter incubuiſſet, inter Sacræ Romanæ Rotæ Auditores adſcriptus, complures annos Eccleſiæ diligenter impendit, indequè ſibi viam toto Orbe percelebris, ad Cardinalatus apicem communiuit. Admirabili utiquè memoriâ, ſingulari promptitudine ingenij, ac animi libertate præditus eandem in dicendis ſententijs retinuit purpuratus. Sacro Galero ornatus ità ſe geſſit, vt id eſſe veriſſimum faterentur omnes: *Inuiſtos animos non mutari fortunâ, purpuram, ac togam civilem nunquam minui, vel augeri corporis umbrâ.* In hac enim ille dignitatis amplitudine collocatus ab elucubrandis ingenij monumentis non deſtitit; quinimò in octo Volumina alphabetica,

ac faciliore methodo vniuersam Iuris Canonici, ac Ciuilis materiam ad modum assertionum congeffit. A foedo assentationis crimine, & hypocrisi longè semper abfuit, ob id vnum non omnium amicitiam naçtus. Non luxu, sed conditione ciuili splendidiorẽ aulam habuit. In Conclauì PAVLI V. dum vnanimi consensu Pontifex ab vniuerso Cardinalium cõtu conclamaretur, solus ei Baroniũ obstitit, obiectã verborum obscenitate, quod TVSCO iacturæ BVRGHESIO, summæ fortunæ cessit. *Ad summum quippè fastigij apicem ascensum vel minima prohibent impedimenta.* Nullum tamen turbati animi inde signum præse tulit Tuscus, immò vulgandis in posterum Voluminibus suis acriori studio intendit, eaque noui Pontificis Numini dedicauit. Secundã vsus valetudine, ad annum LXXX. vsquẽ vitam perduxit, quam anno CIO. IO. C. XX. cum morte commutauit. Sepultus est in Ecclesiã S. Petri Montorii, adscripto breui huiuscemodi monumento.

M D C X X.

DOMINICI
CARD. TVSCI
OSSA.

P A V L V S G V A L D V S

EX nobili familiâ de Gualdo ortus, quæ sub OTHONE Duce Italiam confedit, Patrem habuit Iosephum præclarissimum I. C. cuius vestigijs insistentes humaniores in primis literas coluit, & Vicetiæ sub optimis Præceptoribus optimis artibus est imbutus. Dein Patauium ad audiendas Leges Ciuiles, ac Sacros Canones perdiscendos missus, metam inibi studiorum partâ exoptatâ Laureâ consignauit. A Patre Ecclesiæ dictus, Romam progreditur; vbi degens Romanæ Curiæ vniuersæ carus, aleâ feliciter iactâ, labores suos fortunato exitu conclusit. Optimis enim beneficiorum prouentibus locupletatus, Ecclesiæ Patauinæ Archipresbyteratum secum inde retulit, fructum amplissimæ dignitatis. Patauium itaque reuersus cum ab omnibus perhumaniter exceptus est, tum ab Illustrissimo MARCO CORNELIO Episcopo Patauino, Præsulum gloriâ, qui & illi Proantistitis prouinciam annis cum plurimis delegauit. Eo GVALDVS in munere, gra-

uitate

uitate pariter, & admirabili morum probitate fulsit, clarus hac in primis dote, quòd heroicâ quadam, ac peculiari humanitate satisfaceret omnibus, nec tristi quisquam ab eo vultu discederet. Apud cunctos Italiæ Principes summo in honore habitus, Episcopo suo, MARCO CORNELIO, fidelissimus in vtrâque fortunâ fuit. IOANNI quoq; VICENTIO PINELLO, nobilissimo, doctissimoque viro ita coniunctus extitit, ut & dum viuerent se se incredibili beneuolentiâ inuicem prosequerentur, & amici defuncti memoriâ propagarit GVALDVS. Edidit enim PINELLI cælo redditi vitam, & gesta eleganti stilo, tum vt tanti Herois virtutes, tum vt singularem in amicam beneuolentiam suam toto terrarum Orbi monumentis literarum perennibus testaretur. Ætate fessus, est valetudine optimâ vteretur, Archipresbyteratus onus ornatissimi Viri IOSEPHI GVALDI I. C. Neptosisque carissimi humeris iniecit, vt otio pio vitam innocentem clauderet, quod ei planè contigit anno ætatis LXXIII. XVII. Kal. Octobris: salutis autem MD. CC. XXI. Sepultus est Patauij in Ecclesiâ Cathedrali.

Amici hoc illum Elogio decorarunt, quod
eiusdem Imagini subscriptum legi

P A V L V S G V A L D V S

Iuris vtriusquæ, ac S. Theologiæ Doctor
humanioribus literis excultus
Vicetiæ natus Patre Iosepho præclarissimo. I. C.
Vir planè ingenuus
Vitæ, ac Morum suauitate, & candore admirabilis
alijs virtutibus omnibus exornatus
summis Europæ Principibus carus
Romæ Sacræ Reip. Patribus
ac ipsi Summo Pont. PAVLO V.
perhumaniter acceptus
Illustrissimo Patauorum Canonicorum Collegio
Archipresbyter datus
probè suo muneri satisfecit.

V I N C E N T I P I N E L L I

Clarissimi, & Amicissimi Viri Vitam
grauiter, & eleganter scripsit,
quæ
Veræ amicitiae Imaginem cum eiusdem legibus
repræsentat

Mira in agendis negotijs dexteritate
in peragendis celeritate nituit.

amabilis omnibus

Cuius ergò vel defuncti Imaginem

Mortales omnes

amant, suspiciunt, venerantur

Amici Amico Incomparabili

Amicitiaè ab eo sanctissimè

perpetuo culta

Monumentum, & Tesseram

amoris, & officij titulo

P. P.

ALEXANDER TERENTIUS

Cuius Patauinus, Iuris utriusquè Doctor, habitu & vultu moris antiqui, rectâ æstimatione sibi ipsi seuerus, ceteris amabilis, Cathedralis Ecclesiæ Canonicus fuit. Eius vitæ integritas, ac morum sanctitas cum omnibus venerationi esset, Patauini Antistites ipsum non rarò in Vicarium suum adhibuere. Claruit omnino præclarissimis virtutibus, ac religiosissimis dotibus insignitus, miraquè in perspicuo animi illius candore ingenij quædam simplicitas elucebat. Florescente ætate, luxu, dominatione, opibus, ac mundi illecebris quibuscumque valere iussis, ad animi pij delicias totum se contulit, Ecclesiam studio vehementi rexit, demandatis oneribus libentissime præfuit: inualecente verò diuino totus amore succensus, IOANNI TERENTIO I. C. præclarissimarum virtutum luminibus insignito, Nepoti ex fratre, Canonicatum Patauinum contulit, & ipse in superiorem domus partem, quasi in Eremum, vbi diuinis meditationibus, & orationibus totus intenderet, se se abdidit, curâ omni reliquâ prorsus abiectâ.

Etâ. Hac è cellâ, lachrymis eius perpetuis
 irrigata, referta gemitibus, ad aures Supremi
 Numinis pœnitentis animi præces, crebraquè
 suspiria mittebatur, nec egrediebatur inde,
 nisi cum ad ægros inuisendos, pauperesquè
 subleuandos, diuino quodam oestro percitus,
 rapiebatur. Ædes Orbatorum construendas
 curauit, & in Suburbio S. Crucis Sacris Vir-
 ginibus ex Capuccinorum Ordine Cœnobium
 condere cœpit: licetquè annis fessus, & grauis,
 domo gressus efferre vix posset, frequens ta-
 men eis necessaria quæquè suppeditabat, nec
 cessabat verbis, & exemplo rudes illarum ani-
 mos ad Pœnitentiam, ad Orationes, ad Mun-
 di contemptum, ad Pietatem omnem sedu-
 lus informare. Non alij, quàm de spiritali
 Contemplatione, de Beatorum gloriâ, de Æter-
 næ vitæ Felicitatè, de terrenarum rerum im-
 becillitate sermones eius erant: actiones verò
 sanctitatem vndiquè redolebant. Obijt æta-
 tis anno LXXX. salutis MDC. XX. pri-
 uatè in Cathedrali Patauinâ antè S. CAROLI-
 aram, vti mandauerat, collocatus: indequè à
 gratissimo Nepotè IOANNE TERRENTIO splen-
 didum in monumentum translatus, hisce no-
 tis adiectis.

ALE.

ALEXANDRO TERENTIO I. C.

CANONICO ANIMI CANDORE

DOCTRINÆ EMINENTIA

LIBERALITATE IN PAUPERES

RELIGIONE PRÆCLARO

IOANNES TERENTIUS I. C.

EIVSDEM BENEFICENTIA IN

CANONICATV SVCCESSOR

PATRVO OPTIME MERITO

M. DC. XXIV.

ALEXANDER BORROMÆVS

Nobilis Patauinus, ex Patre IACOBO ortus à primæuâ ætate in literarum studijs educatus, primum à præclaro Viro BENEDICTO de Benedictis Philosopho & Theologo, Græcas literas didicit: dein ab eodem in Eloquentiâ & Poesi institutus, in his, & in facultatibus reliquis libero homine dignis ità suprâ cæteros excelluit, vt eius nomini Præceptor ipse præcepta Rhetorices, quæ typis edere decreuerat, consecrarit. Verum enimuerò cum ALEXANDER omnes industriæ suæ neruos ad virtutis arcem intenderet, Naturalem, & Moralem Philosophiam amplexus, exiguo temporis interuallo, vniuerso adolescentum Patauinorum cætu admirante, orauit publicè, Thesesquè de vtrâque facultate propositas perhonorificè defendit. Nimirum ille, vel iuuenis, singulari virtutis cupiditate flagrabat, nihil erat in eo summissum, populatè nihil, sed cum valido temperamento, feraci ingenio, moribus ad pietatem, & religionem eximiè conformatis exornatus esset,

Patriæ,

patriæ, & auitæ nobilitatis decori propagando laboribus suis assidus operam dabat. Nondum expleto anno *xxiv.* insignia Doctoratus adeptus, tertium Philosophiæ Extraordinariæ explicandæ locum obtinuit, in eâquè prouinciâ *FORTVNIVM LICETVM*, primum locum tenentem, & *MARIVM MAZOLENV*M, Viros utiquè præclarissimos, Collegas habuit. Hîc illum, *CAESARIS CREMONINI* præceptoris vestigia persequentem, & Aristotelis mentem ex Alexandri placitis illustrantem, facilitate & claritate in dicendo mirâ, eruditione in docendo eximiâ, alacritate, promptitudine, memoriâ in afferendis & explicandis contextibus singulari, Vniuersitas omnis perpetuò admirata est. Mors Fato prope in virentis gloriæ ortu terris abstulit annos natum *xxviii.* *xii. Kal. Septemb. cio. dcc. xx.* Funus eius ingenti omnium mœrore celebratum est, dixitquè tum demore Adrianus Grandis Iunior, alumnus eius, oratione graui, talesquè versus *CREMONINVS* præceptor in extinctum discipulum suum cum lachrymis effudit.

CEDIS ALEXANDER CITIVS FATIS,
TVA VIRTVS

VISVRA EST LONGA POSTERI-
TATE DIEM.

DE ME AGITVR, POTERAM POST
FATA MANERE SVPERSTES

PER TE, TV ERGO NON; IN TE EGO
SED MORIOR.

IVLIUS CASSERIUS. PLACENTINVS
medicus, et Anatomicus

I V L I V S C A S S E R I V S

Placentinus Medicus, & Chirurgus præclarissimus, cuius se cum primis spectandam Fortuna præbet. Humili nempè loco natus, patrijs laribus abactus, Patauium adiit, vbi cum *Aquapendentis* famulatui se dedisset, ex famulo auditor effectus, & ex auditore discipulus, felicissimis eiusdem auspicijs vtriusq; Medicæ facultatis, Physicæ nimirum, & Chirurgiæ laureâ decoratus, demortui demum in locum successus est, applaudentibus Studentium ordinibus vniuersis. Exigui vir corporis structurâ fuit, ingenio vasto, prompto spiritu, & ad literarum studia mirè propenso. Facies coloris rubri murice tingebatur. In Anatome corporum se cum acriter exercuisset, talis in vulneribus, & insperatæ salutis plagis curandis euasit, vt prætergressus Præceptoris gradum, ad summum nominis, & fortunæ apicem euolarit. Ætatis anno LX Naturæ legibus satisfecit, sepultus in Ecclesiâ Patrum Eremitarum, memoriâ nullâ.

Scripsit

De Quinque Sensibus.

De Vocis, & Auditus Organis Historiam Anatomicam, Varijs Iconibus ære incisjs illustratam.

GEORGIUS RAGVSEVS
PHILOSOPHVS, THEOL. ET ORATOR.

G E O R G I V S R A G V S E V S

Philosophus, Theologus, & Orator insignis, Ragusi ortum habuit. Vir iscolore subnigro, graui vultu, singulari acumine præditus, ingenij nobilitatem magnâ vestium pompâ, & affabili maiestate morum egregiè decorabat. In familiaribus amicorum conuentibus nihil eo gratius, suauius nihil. Clericalibus initiatus Ordinibus, graui beneficiorum prouentu ditatus est à Io: Baptista Milano, Episcopo Bergomate. Eloquentiam summo studio coluit, variâque rerum notitiâ delectatus, post confecta Philosophiæ, & Theologiæ studia, Medicinæ, ac Mathese totum addixit. Post hæc Raimundi Lulli artem studiosè euoluit, cumquè in illius adyta penetrasset, in eandem eleganti, ac facili methodo commentatus est, deque illâ multa palàm ab eo tradita testatur Epistola, quam eâ ipsâ de arte conscripsit. Ducebat GEORGIVS anno CIO. IO C. I. Patauij otia dulcissima studiorum, Canonicisque secularibus S. Mariæ in Auantio Sacræ Theologiæ mysteria refera-

serabat , cùm ad secundam Philosophiæ Ordinariæ cathedram in ipsis publicis Patauinis scholis , quadrigentis propositis aureis , eleuatur , CAESARIS CREMONINI, Philosophorum æui nostri Principis , primâquè docentis in sede, sedulus æmulator. Tertiâ Nouembris die, quâ intermissa studia repetuntur, Oratione pulcherrimâ Prælectionum suarum initium facere consuevit, iugiq; serie, ac tenore in Prælectionibus omnibus , quidquid afferret, id eleganti nitore verborum , ac ornatu loci amplitudine dignissimo perpolibat, vt palàm Auditores eius omnes, senon purum Philosophum, sed & Oratorem audire liberè faterentur. Multa scripsit , & initio quidem *Peripateticarum Disputationum* Volumen edidit, DEIPARAE VIRGINI inscriptum , cuius & exemplar in Oliuetano Templo, thecis argenteis inuolutum, voto obtulit, suæ ergà illam tesseram pietatis. Tractatum inde confecit aduersus *Cremoninum* de Elementorum formis, in eoquè sententiam illius solidis rationum ponderibus , ac momentis fregit. Scientias adhæc omnes comprehendere conatus .

tus est Epistolarum libris ad amicos datis. Verum enimverò, dum, non secus ac Mirandulanus, aduersus diuinatrices artes inuehitur, sequè à præuisâ per astrologicas coniecturas intemperie corporis, ratione & eloquentiâ studet eripere, inani labore fractus, lento quoquè morbo corripitur, quem dum negligit, inopinatè defecit, nullâ scriptâ tabulâ testamenti, Idibus Ianuarij, anni salutaris CIO. IO C. XXII. ætatis suæ XXXIII. Celebris eius Bibliothecâ, ædisquè peramplæ ornamenta (cum illegitimus ab intestato decessisset) Fisco deuoluta sunt, à quo sub hastâ vnâ cum scriptis omnibus venierunt. Corpus humili elatum funere in D. Francisci Ecclesiâ sine honore tumuli cōquieuit.

Scriptis

Disputationum Peripateticarum Volumen Vnum cum responsionibus ad Tractatum Cæsaris Cremonini de formis Elementorum.

Epistolarum Mathematicarum, seu de Diuinatione libros II. Parisijs editos à Nicolao Buon 1623. quibus accessit eiusdem Disputatio de puero, & puellâ, qui è ruinis extracti reuixisse putantur.

Alias Epistolas de Logicâ, & Rhetoricâ, & de Scientijs conscriptas adhuc expectamus, & Commentarium in artem Raimundi Lulli M.S. Commentaria in Vniuersam Aristotelis Philosophiam in varios Tomos distributa M.S.

Vidi præterea *Commentaria eiusdem M. S. in libros sententiarum* penes Adm. Reu. Patrem D. BONIFACIUM FREMOLDIUM Virum utique præstantissimum, quippè qui superioribus annis Generalatus Congregationis nostræ, quæ Canonorum Secularium S. Georgij ab Alga nominatur, insignia adeptus ex merito Visitatoris nunc honore fulgens Congregationem eandem longè, latèquè micantibus virtutum suarum radijs illustrat quod nostris in Elogijs Ecclesiasticis clarius elucescet.

I V L I V S Z A B A R E L L A

Patricius Patauinus, Comitibus IACOBI Zabarellæ præclarissimi Philosophi suprâ laudati filius, vir scientijs Mathematicis, ac bonis apprimè literis excultus, florentium annorum vitam felicissimam in otio literario degit: atqui robustior, & vegetior factus defunctâ vxore primâ Laurâ Pernurmiâ maximo libidinis æstu flagrare cœpit, cuius ergò in Gyneceo potius, quàm in Museo bonas horas muliebribus blanditijs impendebat. Acerbum ob id neruorum morbum incurrit, quem Mèdici *Epilepsiam* vocant. Pedum itaque compage quodâmodo dissolutâ quinquennio stratus in lecto iacuit, serenâ tamen ibi semper facie, & hilari vultu de literarum laudibus cum amicis, qui ad eum frequentes undiquè conuolabant, iocundo ore, & insigni elegantia collocutus. Mathematicarum Lecturæ Præfectus in Academiâ Deliâ post ipsius auspicia, morbo subeunte correptus, muneris sui partes obire prohibitus est, donec lubricam tandem vitam piâ morte conclusit,

naturæ

naturæ debito persoluto , ætatis anno LXX.
Parentum ignaviâ in Ecclesiâ D. Antonij abs-
què vllâ memoriâ , quod fatum eius quoquè
Pater est passus , terræ redditus , ab Amico
huiuscemodi elogium tulit.

I V L I V S Z A B A R E L L A

L I T E R A R V M S T V D I O S I S S I M V S
ET MATH. ARTIVM SECTOR
F I L I V S C O M . I A C O B I Z A B A R E L L Æ
P H I L O S . D I S E R T I S S I M I
H A C Q V I E V I T I N V R N A
D V M S P I R I T V S S Y D E R A P E T I I T
Q V I D I L L I L A C H R I M Æ
H O S P E S
Q V I D T I B I Q V I D V E A L I I .
T V V S F L E T V S V T S I T M A L V M
M O R S N E S C I A
I N R E B V S Q V O D E S T F L E B I L E
F L E N D V M P O T I V S
D V M I M P E N D E T Q V A M D V M
T R A N S I T

FRANCISCVS POLA

Veronensis, Iuriconsultus præclarissimus, hisce ferè temporibus viuere desijt, postquàm magnâ cum laude in Patauinum Lyceum adscitus Pandectarum lecturam biennio tenuit, immaturâ morte præreptus. Nos eius in funere tale nostri affectus Elogium ergâ tam insignem Virum effudimus, quod hic damus, prætereà nihil, quod eruditissimus Felix Osius in Academiâ suâ Patauinâ, quam accuratissimè exornat, rerum ab eo gestarum breuiarium texuerit luculentum. Sepultus est Veronæ in D. Sebastiani templo, à Domitio Calderino varijs præconijs exornatus, quæ leguntur passim.

VERONA GENVIT
FRANCISCVS POLAM I. C.
CELEBERRIMVM
FRANCISCVM POLA
VERONAM LITERARVM ORNAMENTIS
REGENVIT ILLVSTRAVIT
CONCIVES E SEPVLCHRIS CALAMO
EXTRAXIT
DEPERDITAMQVE EORVM MEMORIAM
IMMORTALITATE DONAVIT
CARMINA CONSCRIPSIT HEROICA
EPIGRAMMATA SALE
AC FELLE ASPERSA LIBRIS SEX
INVOLVIT
CREBRO DE HONORE CONSVLVIT
SCIENTISSIMVS MORALIVM
PETRODICEAM AD PANDECTAS
ILLVSTRANDAS EXARAVIT
PVBLICVS PANDECTARVM DOCTOR
IN LYCEO PATAVINO MORITVR
ANNO ÆTATIS LVI.
SALVTIS CIO. IOC. XXIV.

RVDVL-

R V D V L P H V S S F O R T I A

Cluis Patauinus, Episcopus Polæ, ex Patre I. O. ANTONIO, prudentissimo viro ortus, Sapientiam, & Ingenium Genitoris æquavit. Fratrem habuit BARTHOLOMÆVM, inter æui nostri Medicos per insignem, docentemquè publicè, quam proficetur artem, in Patauinis Scholis, & Bernardinum Sacerdotem, Sacræ Theologiæ Mystam. RODVLPHVVS ipse in Philosophorum, & Iuris Consultorum album adscriptus Iurisprudentiam adamavit, in quâ cum plurimum profecisset, oria patriæ pertesus, commodisquè domesticis valere iussis in ipso ætatis flore Romanam profectus est, vt consultationi intenderet, aulæquè Romanæ, & Auditoribus Rotæ, nec non & purpuratis Patribus operam nauaret. Feliciter id auspicatus, gratus omnibus extitit, ac in primis BELLARMINO, & COBELLV CIO Cardinalibus Magnis. Hinc Auditor datus Illustris. CORSINO Nuntio Pontificio apud Gallorum Regem, Gallias peragravit. Eo munere summâ diligentîâ fidequè per-

perfunctus, vsquè ad obitum Pont. Maximi
GREGORII XV. Romam reuersus ab VRBA-
NO VIII. Episcopatus infulâ decoratur, quâ
quidem dum splendidè enitet, in meridie
gloriæ occasum attingit Albonæ, salutis anno
CIO. IDC. XXVI. VI. Kal. Septembris an-
no ætatis suæ XXXII. Natus anno CIO. IDCIII.
Die VIIII. Martij Horâ XVII. Minut. II.
Patauij, dum sibi commissam Polæ Diœcesim
lustraret vigilantissimus Pastor, inibiquè ossa
eius quiescunt, non sine lachrimis tumulo
consignata.

Sub eius Imagine hæc leguntur.

RVDVLPHO SEORTIÆ

PATAVINO

IVRISPRVDENTIÆ SOLERTISSIMO

AMATORI

OMNIBVS INGENVIS ARTIBVS

INSTRVCTO

SANCTISSIMIS MORIBVS ET

DOTIBVS EXORNATO

EPISCOPO POLÆ CONSECRATO

CVI GRATISSIMVS EXTITIT

IVLIA PIETAS SVVM AMISSVM

PATREM DOLENS

PONENDVM CVRAVIT

VT SICVTI RVDVLPHVS

VIX EPISCOPATVM INGRESSVS

INTERIIT

ITA HOC MONVMENTO

EIVS NVNQVAM MEMORIA INTERIRET.

Xx

PAVLVS

PAVLVS BENIVS

EVgubij ciuilibus parentibus ortus, per-
 celebris nostræ memoriæ Philosophus,
 Theologus, & Orator, eas artes, quæ
 ad Humanitatem pertinent præcipuè coluit,
 optimâ interim, & variâ eruditione præditus:
 moribus, ac religione, nedum indole, & in-
 genio clarus. Anno CIO. IOXCVIII. ex-
 plicator Humaniorum literarum Riccobono
 successit in Gymnasio Patauino DC. Flore-
 norum honorario proposito accersitus. Eâ
 in prouinciâ annos xxvi impendit ingenij
 felicitate mirâ, nullisquæ licet continuis labo-
 ribus fractus, doctrinæ suæ præstantiam va-
 rijis editis lucubrationibus testatus est. Sta-
 tura ei modica fuit, gracile corpus, & par-
 uum, caputquæ interfecantibus venis aliquot
 lineatum. Potu, ac cibo tenui vtebatur, in-
 sermone lenis, cogitabundo persimilis ac car-
 pentisomnos, itâ tamen aliquandiu ad con-
 tentiones, & controuersias literarias à naturâ
 factus, vt potius disceptator, ac miles, quàm
 Philosophus, ac Orator haberetur. Edidit ini-

cio librum ex Theologiæ penu *de Auxilijs* eo
ferè tempore, quo ea quæstio Romæ à Scho-
lasticis exagitabatur, hoc titulo: *Quâ tandem*
ratione dirimi possit controuersia, quæ &c.: qui
subinde pressus est, & Auctori molestiam in-
gentem attulit. Post hæc, aduersus Acade-
micos Cruscantes, & Dictionarium Italicum
ab iisdem editum, ANTI CRVSCAM condi-
dit, cui cum respondissent Academici, cumu-
latè libro iisdem altero sub *Canalcantis* nomi-
ne satisfecit, sequè à varijs eorundem iurgijs
validè adeò vindicauit, vt toto Orbi claris-
simus accerrimusquè Italici Idiomatis defen-
sor fuerit acclamatus. Patrocinium dein TOR-
QVATI TASSI aduersus eorundem calum-
nias suscepit, & contrà Malacretam scripsit.
Controuersias prætereà multas in literariâ pa-
lestrâ sustinuit, quas omitto. In LIVIVM
sanè nostrum, Historiæ Romanæ literatorum
omnium consensu facilè Principem, & Elo-
quentiæ latinæ decus, præceps irruisse videtur,
non veritus crebris eum maledictis laceßere
Lib. II. de lege, & ordine Historiæ, iure vt
admirati fuerint Sapientes, sanum aliàs caput,

inuidâ procacitate ductum, ingenium suum
 eò maximè conuertisse, vt hominem doctissi-
 mum sugillaret. Affectâ ætate vitâ excessit
 Patavij rude donatus Lector anno MDC.
 xxv. Pridie Idus Februarij, Sepulcro tradi-
 tus, quod sibi viuens extruxerat in Ecclesia
 Monialium S. Claræ, antè altare Angelo Cu-
 stodi eius ære dicatum, & ex testamento legato
 annuo munitum, ad quod Sacrum religionis
 ergò facere consuerat. Bibliothecam penes
 Theatinos Patres esse voluit, quos & alio-
 rum bonorum hæredes instituit.

Tumulus huiuscemodi titulo notatus est.

White Birch

PAVLIBENI
E VGBINI

EX EXTERORVM
PATAVINI GYMNASII

DOCTORVM
QVOS IVVERIT HOC SAXO

CONDI
ANNO SALVTIS

M. DC. XI.

Latinè edidit.

Commentarios uberrimos in Aristotelis Poeticam, quibus ad obscura dilucidanda Centum Poetica Controuersia inserta sunt.

Platonis Poeticam ex eius Dialogis collectam.

Commentarios in Aristotelis libros Rhetoricum duobus Tomis explicatos, quibus accesserunt.

Centum Oratoriae Disputationes, seu Rhetorica Controuersia, & Platonis Rhetorica ex eius monumentis excepta.

Commentarios in sex primos P. Virgilij Aeneidos libros.

Commentarios in Caium Crispum Sallustium.

Quinque, & Septuaginta Orationes.

De Historia libros IIII.

Disputationem de Annalibus Ecclesiasticis Cardinalis Baronij.

In Platonis Timaeum, siuè Naturalem omnem, atquè Diuinam Philosophiam Decades tres.

Disputationem laudatam antè, De Auxilijs, adiecto titulo. Quâ tandem ratione. & alias lucubrationes ad eloquentiam spectantes.

Italicè

Italicè

*La Comparatione di Torquato Tasso con Homero,
Virgilio, e dell' Ariosto con Homero.*

*Il Commento sopra il G OFFREDO di Torqua-
to Tasso.*

*Risposta alle Considerationi del Malacreta sopra il
Pastor Fido del Cavalier Guerini.*

Apologia al Scenofilico.

*Discorsi due della Inondatione del Teuere à
Roma l'anno 1598.*

*Il Paragone della lingua Italiana in quattro li-
bri intitolato l' ANTICRVSCA.*

*La difesa del Paragone della lingua Italiana inti-
tolato Il CAVALCANTI.*

Rime, & Orationi diuerse.

ANTONIUS NIGER PATAVINUS
PHILOSOPHVS ET MEDICVS.

A N T O N I V S N I G E R

Cluis Patauinus, nostri æui Medicus nominis non obscuri inter Mortales vixit. Hic primo aspectu, depresso pileo frontem tegens, tumorem quendam & iactantiam præseferre videbatur, cum omnis humanitatis re ipsâ cultor in priuatis sermonibus amicorum animos mirum in modum oblectaret. Ingenij acumini perspicaci accedente multorum annorum vsu, nomen ingens adeptus in curandis morbis, Collegarum nemini concedebat. Romam profectus à CLEMENTE VIII. Summo Pontifice Equestris ordinis insignibus decoratus, familiam, & patriam honoribus, & diuitijs auxit. In Patrio Gymnasio per annos xxvi. Auicennam doctè, & dilucidè declarauit. Verùm enim uerò cum Patriæ, Ciuiumq; Comitijs, plusquàm virum literarum studijs addictum deceret, animum addiecisset, inuidiæ potius & odij faces, quàm gloriæ & laudis nomini suo accendit. Matrimonijs multis implicitus, sed in ijs parum fortunatus, duabus iam vxoribus paren-

tarat, cum de tertiâ abigendâ cogitans, obaltercationes dotis, diuortium cum vitâ morte propinante concludit VIII. Kal. Ianuarij anni salutaris CIO. IDC. XXVI. cum ætatis sextum, & sexagesimum attigisset. Sepultus est in Ecclesiâ D. Mariæ Magdalænæ Fratrum D. Hieronymi à Pisis, hisce verbis lapidi monumenti incisus, procurante Hieronymo filio Medicinæ Doctore.

ANTONIO NIGRO
 EQVITI
 ET CATHARINE MARCELLÆ
 HIERONYMVS NIGER.

NICOLAUS DE ODDIS

PAtauinus Ciuis, primo ætatis flore seculo valere iusso, Deo, & literis mancipatus, Congregationis Oliuetanæ claustra adamauit, cæteros sibi coeuos vitâ, & moribus anteiuit. Quamobrem Cœnobijs in omnibus, in quibus egit, virtutis eius lucidissimum iubar toto terrarum orbe latissimè fulsit. Vir erat politioribus literis, tum etruscis, tum latinis ad inuidiam perornatus, præuijsquè Congregationis sibi longè carissimæ dignitatibus egregiè perfunctus, Abbatiam demum sortitus est, quam annis ferè xxx. splendidè rexit. Nihil in eâ administrandâ candidius, nihil clementius fuit: nec potuit idcirco malevolentiam aliquandiu declinare. Frugalitate, & expensis proprijs per amplam Bibliothecam publicæ Cœnobijs totius vtilitati construxit, in quâ cum iuuentâ senectutem posuit, vt in delitiarum horto. TORQUATVM TASSVM, Poëtam sibi summâ familiaritate coniunctum, eius aduersæ fortunæ acriter obluētatus, ab imminentibus periculo-

rum procellis eripere, & in securitatis, & felicitatis portu sistere toto pectore contendit. Viris omnino Principibus gratus, cunctis amabilis extitit, quâ laude clarus obiit anno ætatis LXVI. VII. Idus Februarij post salutem humano generi comparatam MD. DC. XXVI. IACOBVS Pighettus Bergomas, Scriptorum eius vtriusquè stili, Epistolarum, & Opusculorum aliquot poeticorum hæres, tali Elogio lachrimantes amicos, pro suo ergà Amicum studio, & pietate, consolatus est.

Siste quæso Viator, ac perlege.

N I C O L A V S O D D V S

Oliuetanæ Congregationis Abbas & Parens
hic situs est.

Nobili genere ortus adhuc adolescens terrenas
opes deseruit, ut se ditaret cœlestibus.

Consilio fuit semper Senex,
Innocentia infans.

Monachorum Senatus præcipuas dignitates contulit:
Sapientia magis extulit.

Splendidam Natura mentem indidit,
Splendiora Virtus edidit.

Patauino in Cœnobio Musis Delubrum
Summa cum gloria erexit.

Torquatum Tassum Diuinum illum Poetam
cui intimus fuit, è sæuiantis fortunæ
manibus moltoties eripuit.

Verum (cheu.) tantum hunc virum amici
collachrimantes à morte
eripere nequiverunt.

Quod tamen illi periucundum extitit,
Si quidem mortales reliquit exuias,
ut immortales indueret.

V I A T O R

Tumulum lachrimis decora, & disce
Libitinam posse quidem vitam adimere,
non autem acquisitam Virtute famam.

*Sic amico optimo Iacobus Pighettus Bergomensis
ipso die obitus mæstiss. calamo parentabat.*

ALEXANDER CARRERIUS PATAVINUS
Prefbiter, et Iuris Consultus *Etatis Sue L.*

ALEXANDER CARRERIVS

Cuis benemeritus Paduæ, quam frustrâ scriptis summam affectauit fortunam, hanc feueritate morum, & nimiam dicendi libertate, quâ sine vllò discrimine Viros Principes, & amicos impeteret, nancisci conatus est. Sacerdotalem dignitatem adeptus, Ecclesiæ S. Andreae aliquandiu constanti pietatis obseruantiam in Deum, & Pauperes præfuit. Eo ipso tempore oblatam sibi Iuris interpretandi prouinciam in Gymnasio patrio toto pectore renuit, quò liberius literarum studijs, sibi què commissio Gregi vacare posset. Tandem, laborum pondere pressus, animarum curam alteri demandauit, patrijsquè conscribendis Historijs se totum dedit. Dabat nihilominus tum etiam operam Studioforum consuetudini, & in Academiarum spatijs se se validè exercebat. Siquidem in Animosorum Academia Disceptationes multas, doctas, disertas, grauesquè habuit, quarum duæ, nempe *De Somnijs, ac de Diuinatione vna, & An possint arte simplicia, veraquè metalla gigni*
altera

altera, luci datæ, literatorum animos ad hanc, usquè diem mirè afficiunt, ac demulcent. Multa prætereà fœcundi ingenij sui monumenta edidit, ac in primis *De Potestate Summi Pontificis Libros I I.* qui typis excusi, cum à Politicis parùm admodum probarentur, à Principibus nihil, obtreccionibus expositi Apologias aliquot à Iacobo Gretsero, & Adamo Scherdio reportarunt, quibus ille tamen celeri, quâ erat doctrinæ præstantiâ, calamo satisfecit, licet hoc scriptum in priuatis tantum amicorum Bibliothecis extet.

Scriptit adhæc Latinè.

De Sponsalibus, & Matrimonio libros V qui, & seorsim, & inter volumina Tractatuum legalium impressi sunt, Tom. I X. fol. 61.

Defensionem pro libris suis de Sponsalibus, & Matrimonio aduersus Polidorum Sturnium.

Responsionem Apologeticam pro Bortholomæo fratre ad obiecta Marci Antonij Peregrini.

De Gestis Patauinorum libros X. nondum editos.

Tractatus etiam aliquot de Iniurijs, ac eorum remedijs apud Heredes latent.

Italicè

Italicè literis consignauit

Vn Discorso sopra l'opera di Dante.

Palinodia, nella quale si dimostra l' Eccellenza dell'opera di Dante.

Apologia contra le imputationi di Belisario Bulgarini Senese.

Ei quoque tribuitur Historia Henrici Calderij, & Thebaldi Cortelerij opus, quod præclarissimis Viris, Abbati ALBERTINO BARISONO, & FELICI OSIO probandum relinquimus in legitimis Historicis Patauinis, quos sub auspicijs Illustrissimi, & Excellentissimi Reipublicæ Venetæ Senatoris DOMINICI MOLINI, oblitteratæ veterum Scriptorum memoriæ Restitutoris, recensitos defœcatos, & illustratos euulgant. Litibus tandem, & controuersijs implicitam, vltimam senectutem traxit, domesticisque rebus intentus, octogenario propior apoplecticus interijt. Priuatum funus defunctum ad Ecclesiam D. Andreæ Patauij duxit, vbi conditus in Sepulchro à seipso constructo iacuit, hac Inscriptione superstes.

A

ALE-

ALEXANDRVM GARRRERIVM

I. C. COLLEGII DECANVM

HVIVS ÆDIS OLIM PRÆPOSITVM

LITERATVRA AC SCRIPTIS NON

IGNOTVM

NYLLO AGNATIONIS SYPERSTE

LIETA MONTAGNANA NEPTIS

MOESTISSIMA

SEPELIVIT

OBIIT ANNO CIO. I. C. XXVI.

DIE XX. AVGVSTI.

ÆTATIS SVÆ LXXVIII.

Extat altera eiusdem memoria in Ecclesiâ

Dilacobi Ciuitatis nostræ ob restitutum nescio

quod Sepulchrum Carriera gentis

ALL

FA

FAMILIAM CARRERIAM
LONGA AVORVM SERIE TOGA,
SAGOQVE
CIVITATI PERSPECTAM
ALEXANDER PRESBYTER
IVRISCONSULTVS CLAUSIT
CVIVS ETIAM CVRA HOC
SEPVLCHRVM
EXVIT VETVSTATEM
M. DC. XXV.

SCHINELLA CDE COMITIBVS PATAVINVS
Philæ, ac Theologiæ doctor ~

G. SCHINELLA COMITIVS

PAtauinus patritius, geminâ Philosophiæ,
& Theologiæ laureâ decoratus **SPE-**
RONIO Proauo, vultu, ac moribus per-
quàm similis fuit, sed doctrinâ similior, quâ
nominis sui famam longè, latèquè diffudit:
etsi acuti vir ingenij, nec non & spiritus ve-
hementis æquè in militari, ac literariâ pale-
strâ se se exercuerit, & paria fecerit in utrâquè.
Primo iuuentæ flore, in patrio Lyceo Natu-
ralis Philosophiæ cathedram, silente Iacobo
Pernumiâ, summâ cum laude, miroquè au-
dientium concursu tenuit: vnde profectus
Romam, multam inibi Sacris Romanæ aulæ
Proceribus suis impensis operam, & obse-
quium detulit, renuitque non semel sacras in-
fulas niueâ solâ libertate contentus, & alie-
nus à fastu. Reuersus in Patriam feudalìa
familiæ suæ Iura, quâ litibus irretita, quâ tem-
porum iniuriâ silentio obruta, laboribus im-
probis, assiduisque vîgilijs, voluminibus duo-
bus ità digessit, vt non tam ipse lares proprios
locupletiores, ac clariores reddiderit, quàm
poste-

posteris, ad illustriorem fortunam sibi deinceps parandam, ampliorem aditū patefecerit. Priuatis ab eo cōmodis reparatis successit studium decoris Patriæ, quod & illi viuēti, videntiquē felicissimē cessit. Cū enim Ciuium Comitia, vi, & ambitū turbarentur, populiquē quisquiliæ in lectum Nobilium Cœtum adsciscerentur, iustā indignatione commotus, Clarum quemquē ciuem pristino nitore restituere, præuio acri nobilitatis examine, contendit: & quod proprio ingenio, ac solertiâ aliquot annorum spatio validē pertentarat, tandem à Serenis. Republicâ Venetâ impetrauit. Meliorem utiquē Comitiorum Patriæ suæ formam antè occasum vidit. Si quidem eo viuis immaturâ mortē prærepto; gliscentibus malis artibus, laudabiles conatus eius magnâ ex parte irriti corruerunt. Venienti fato succubuit anno .CIC. .IO C. .XXVII. VI. Kal. Augusti, ætatis suæ lxxxxv. Natus illē nempe fuerat anno .CIC. .CIC. .LXXII. Augusti .D. .XXX. H. .VIII. .M. .XXXVIII. noctis proximē consequentis, in Patavinâ Vrbe.

Effigies excepta est ex originali optimo,
quod spectatur in Musæo Præclarissimi Viri
C. Speroni de Comitibus, Abbatis, & Cano-
ci Patauini, sub quo talia leguntur.

SCHINELLA COM. DE COM. PAD.

ALBER. FIL. PHILOSOPH:

ET THEOLOGIÆ DOCTOR

INGENIO VIVIDO

ERGA AMICOS

ET SVOS ET PATRIAM

OFFICIO PIETATE ET OPERA

INSIGNIS

OBIIT XI. KAL. SEPTEMBRIS

M. DC. XXVII. ÆTATIS SVÆ LV.

DE

ANTONIVS LEO ET

ARSENIVS MERIVS L. C.

ANTONIVS LEO Nobilis Patauinus ,
 Iurisconsultus , & Caussarum actor ,
 earum in primis, quas Criminales vo-
 cant, mihi neutiquam prætereundus saltem
 hac extremâ in paginâ , cui nomen illius ; &
 ARSENI MERII, Iuris æquè cultoris, & hu-
 manarum literarum cognitione præstantis
 inscribo . Ambo cessereterris anno CIO. IOC.
 XXI. ætate æquales , dispares moribus , &
 affectu. ANTONIVS enim nobiliores, & a-
 ccriores spiritus ab ipsâ Naturâ nactus, gloriæ-
 que cupidior, vehemētius in defendendis reis,
 pijsquē causis tuendis elaboravit . Fuit, & hi-
 lari vultu, eâquē animi serenitate, eo splendo-
 re fulgebat, vt pleriquē ciuium in eum ocu-
 los intenderent, ipsumquē in maximum ali-
 quando Iurisconsultum euasurum vnanimis
 conclamarent. Sed heu repentinâ febris corre-
 ptus spem omnium fregit, terris ereptus anno
 ætatis XXXVIIII. Kalendis ipsis Ianuarij an-
 ni

ni salutaris **CIO. IOC. XXI.** è contrà

ARSENIVS honestis natalibus nequaquã inflatus, placidis moribus, & suavi genio forenses causas actitabat. Pallidus ei vultus erat, & imbecilla artuum, neruorumquè complexio, quã non deteritus, modo Fori Iudicem, modo Magistratum eum gessit, per quem ius suum Lanarij consequuntur. Poësis cultor, sed languidus, paribus rithmis languidos affectus cordis, & spiritus indicavit. Vniuersitatis Legistarum nomine Serenissimo **ANTONIO PRIVLO**, Venetiarum Duci, etruscis carminibus, Pridie Nonas Septembris anni **CIO. IOC. XVIII.** publicè gratulatus, Eques ab eodem renuntiatus est. Regressus domum domesticis oneribus afflctatus, Parentum adhuc, & amicorum perturbationibus assiduis agitur, in summâ intemperie corporis diem extremum clausit anno ætatis **XXXVII.** Extant demandata typis, eiusquè nomen seruant *etrusca carmina ad Serenissimum Venetiarum Ducem*, nec non & *Oratio, quã Magistratum Lanariæ artis auspicatus est*, aliud prætereà nihil, quod sciam.

A D L E C T O R E M

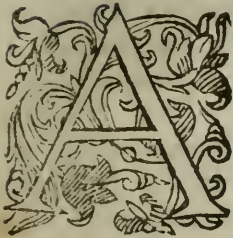
HAbes itaq; , Benignissime Lector, Illustrum
 Musæi nostri Virorum Elogia, suis Iconi-
 bus exornata; sed & habeo tibi gratias
 non vulgares, quòd hilari vultu, quidquid id est
 operæ, quod rogati edidimus, libens lubens inspex-
 ris, legeris, approbaris. Eâdem benignitate freti
 tibi seorsim propediem T. LIVII. FRANCIS-
 SCI PETRARCHÆ, nec non & Amasiæ illius fa-
 mosissimæ, LAVRÆ, Monumenta collecta sedulò
 suis cum Iconibus afferemus. Vocabitquè subinde
 Nos ad Elogiorum Volumen alterum otium, quo
 fruimur, & humanitatis tuæ aura, quam conati-
 bus nostris fauentem assiduè adprecamur.

F I N I S.

INDEX

Nominum Propriorum.

A

- Damus Scherdius. 364
 Adrianus Grandis 333. celebrat
 Alexandrum Borromæum *ibid.*
 Æmilius Campolongus Medicus
 Patauinus, Galeni studiosissimus
 in Gymnasio Patauino Medici-
 nam docuit. Iacet in Ecclesiâ
 Seruorum 205. Eiusdem Imago 203. Epita-
 phium. 206.
ALBERTINVS BOTTONVS Pat., fratres
 præclarissimos habuit. Logicam & Medicinam in-
 terpretatus est in publicis scholis. Ædes magni-
 ficas construxit. Senex obiit. Sepultus est in ec-
 clesiâ Patrum Eremitarum. Eius Imago. 143
 Opera. 148
 Albertus Schelgius. 159
 Albertinus Barifonus Abbas 271. Celebrat in
 suo Somnio Pignam & Curtesium. 311
 Albertus I. C. Guidi Panciroli Pater. 187
 Alphonfus Rex Hispaniarum Astronomiæ in-
 staurator. 115
 Alphonfus 11 Dux Ferrariæ, literatorum Mecœ-
 nas, Torquatum Tassum diligit. 172
 Alexander Pont. Max. Bononiæ obit. 7
A a a 2 Ale-

ALEXANDER Massaria Vicentinus. In patriâ Medicinam exercet. In Academiâ Olympicâ Arist. Meteora interpretatur. A Venetis Patribus accitus Venetias adit, ibi libros de Peste euulgat. Opes maximas colligit. Principem Medicinæ locum in Lyceo Pat. obtinet. Scholaris petulantiam coercet. Senex obit. Sepelitur in D. Antonij. Imago eiusdem 165. Opera 168. Scripsit aduersus Saxoniam.

ibid.

Alexander Farnesius S. R. E. Cardinalis, litteratorum Meccenas.

156

Alexander Piccolominaus.

208

Alexander Forteccia I. C. caussarum actor. Fisci partes tuetur. Cautè viuit, ex incommodâ valetudine laborat, sepelitur in Ecclesia Monialium Misericordiæ. Effigies eiusdem.

252

Alexander Bassanus Eques, ac Pictor.

284

Alexander Terentius Pat. Canonicus I. C. Vicarius Episcopi pluries. Vir innocens ac singularis existimationis. Opes ac honores spernit. Pauperes alit. Io: Terentio Nepoti Canonicarum confert. In supremâ parte domus degit Anachoretarum more. Ædes Orbatorum, ac Monialium Capucinarum construxit. alit easdem opibus, & orationibus. Senex obiit. In Ecclesiâ Cathedrali sepelitur. 330. Epitaphium eiusdem

331

ALEXANDER BORROMÆVS, Patrius Patauinus, Philosophus & Orator, Græcas litteras didicit. Publicas Theses defendit.

dit. Mores eiusdem optimi. Doctor acclamatus Philosophiam interpretatur ex doctrinâ Cæsaris Cremonini. Anno ætatis xxviii. obit. Celebratur in funere ab Adriano Grandi, & Cæsare Cremonino.

332. 333

ALEXANDER CARRERIVS, Præbyter Patauinus. I. C. & Historiarum scriptor. Ecclesiæ S. Andræ præfuit. In Academiâ Animosorum disceptat. Scripsit aduersus Politicos de Auctoritate Pontificis, & alia quædam. 363. Creditur Auctor Historiarum, quæ Calderij, & Cortelerij nominibus circunferuntur. Litibus implicitus senex, & apoplecticus interit. Imago eiusdem. 362. 363. Epitaphium. 366. Inscriptio in D. Iacobi.

367

ALOYSIVS BELLACATVS Ciuis, & Medicus Patauinus, in ægris curandis assiduus. *Extant in manibus Laurentij Pignori Aphorismi Hyppocratis quibusdam illius annotationibus insigniti.* Effigies eiusdem, sepulchrum, & stemma.

63. 64

Aloysius Estensis Cardinalis, fauet Torquato Tasso.

131

Aloysius Mocenicus, cognomento Philosophus.

211

Aloysius Syluaticus Iuris vtriusquæ doctor.

212

ALOYSIVS CORRADINVS, I. C. & Philosophus Patauinus. Agit causas. A Collegio Iuris. Mantuam missus, à Duce muneribus exornatur. Antiquitatem amat. Numismata præclarissima colligit. Iudex Lanariæ artis sæpè legitur. Pro Patriâ orat apud Senatum

natum

B Aldus. 237
Barocius. 132

BARTHOLOMÆVS VLIARIVS S. R.

E. Cardinalis, Patauinus, Congregationis Minorum Frater. Eius gesta & effigies. Varias regiones obit. Eligitur Episcopus Florentiæ. Confirmatur à Bonifacio VIII. Creatur ab eodem Cardinalis. Legatus in Siciliam mittitur. Caietæ sepelitur. Epitaphium eius duplex.

28. 29.

Bartholomæus Caranza, Archiepiscopus Toletanus. 82

Bartholomæus Ammanatus Florentinus sculptor.

120. & 125.

Bartholomæus Syluaticus Patauinus I. C. Serenissimæ Reipublicæ Venetæ Eques, & à secretis eiusdem. Lector publicus cum Aloysio Mocenico mittitur ad statuendos limites. Filios præclaros suscipit. Sex obit. Laudatur, & sepelitur in Ecclesiâ Cathedrali. Imago eiusdem, Opera, & Epitaphium. 210; 213; 214

Bartholomæus Genua Eques. 357

Bartholomæus Sfortia Medicus Clarissimus. 347

Bartholomæus Carrerius. 364

Bartholus. 237

Beatrix à Sole, vxor M. Antonij Genuæ. 102

Beata Billea. 243

Bellarminus Cardinalis. 347

Be-

Benedictus Barizellus. 218
 Benedictus Syluaticus Medicus Clarissimus. 214
 Benedictus Bouius Metaphysicus Celeberr. 281
 Benedictus de Benedictis. 332

Bernardinus Scardeonius, Patauinus Canonicus,
 & Historicus. Annis xxxv. S. Virginibus D.
 Stephani noxiarum expiator extitit. Antiqui-
 tates Pat. collegit. Senex obiit. Sepelitur in
 Ecclesiâ D. Stephani. Imago, Epitaphium,
 ac Opera eiusdem. 132

BERNARDINVS TOMITANVS Pa-
 tauinus Philosophus, Medicus, Orator, &
 Poeta. Logicam interpretatur in publico Gym-
 nasio. Petit Cathedram Philosophiæ, quâ non
 obtentâ, se à lecturâ Logicæ amouet. Sepe-
 litur in D. Francisci. Effigies eius, Epitaphium,
 Stemma, & Opera. 65. 68. & 69

Bernardus Nauagerius. 74

BERNARDINVS TRIVISANVS Pat.
 Medicus. Logicam interpretatur in Academia
 Salernitanâ & Patauinâ. Inibi Simplicium, ac
 Medicinæ Cathedram obtinet. Rebus fami-
 liaribus implicitus nihil edidit. Sepultus est
 in D. Stephani, laudatus à Riccobono. 133. 134

BERNARDINVS PATERNVS Salo-
 diensis Medicus. Medica Theoremata varijs
 in locis defendit. In Pisano Gymnasio, mox
 in Monte Regali, Turini demum Medici-
 nam docet. Romæ apud Marinum Grimum
 degit. Creatur Veronensis Cuius. In Pata-
 uino Lyceo Theoricæ Medicinæ docendæ præ-
 Bbb ficitur.

ficitur . A Stephano Bathoræo Poloniae Rege expetitur. Quietì consulens Patauìj obit. 152.	
Opera eius.	153
Bernardus Bottonus.	145
Bernardus Tassus Torquati Pater , Poeta exi- mius.	170
Bernardus Trottus I. C.	189
Bernardinus Niger Medicus.	194
Bernardinus Sfortia Theologus.	347
Bonafides	42
Bonatus Tomitanus.	67
Bonifacius VIII. Pont. Cardinalem Vliarium creat.	27
Bonifacius Beuilaqua Cardinalis.	176
Bonifacius Fremoldius, Congregationis S. Gre- gorij ab Alga Venetiarum splendor.	341

C

C æsar Cremoninus. 333. Impugnatur à Ra- guseo.	339
Calistus Pontifex.	15. 17
Cardinalis Pisanus, Episcopus Pat.	105
Camilla Mercurialis Mater.	155
Carolus Quintus.	119. 161
Carolus Zabarella.	138
Carolus IX. Rex Gallia.	173
Carolus Danzæus legatus.	244
Cassandra Nigra.	194
Catharina Marcella.	358
Cacilia	

Cæcilia Varrana.	87
Cæcilia Triuifana.	231
Cæcilia Montona.	264
Cinthius Aldobrandinus, laureã Torquato parat.	174
Clara Micheria, Mater Hieronymi Cardani.	55
Clemens VII. Augenium diligit.	214
Clemens VIII. Sum. Pont.	321. 358
Cobellucius Cardinalis.	347
Constantius de Abbano.	24
Cornelius Cardinalis.	32
Corfinus.	347
Crescentius Saccardus à secretis, Io: Baptistæ Agucchiæ.	312

D

D OMINICVS MOLINVS, Senator am- plissimus.	365
Dominicus Tuscus I. C. Cardinalis ex Auditore Rotæ creatur à Clemente VIII. Libertatis amator. Multa scripsit in Iure. Dictatur Pon- tifex. Senex obit, sepultus in Ecclesiâ S. Pe- tri Montorij 322. Stemma eius.	323
Domitius Calderinus.	344

E

E Lisabeth Zampeschi Tomitani vxor.	67
Elisabeth Zabarella.	226
Elisabeth filia Io. Cauariæ.	138
Emanuel Philibertus.	38. 189
Erasmus Gratianus. I. C.	211
Eugenius IV. Sum. Pont.	15. 16

Bbb 2 Fabius

F

F Abius Maginus Io: Ant. Magini F.	286
Fabricius. I. C.	214
Facius Cardanus 55. eiusdem sepulchrum.	57
Ferdinandus Imp.	119. 139
Felix Ofius.	58. 214. 344. 365
Fortunius Licetus.	333

FRANCISCVS Zabarella Patauinus, Cardinalis. Orator, & I. C. insignis oppugnat dogmata Ioannis Hus. Florentiæ, & Patauij Ius Canonicum docet. Creatur archiepiscopus Florentinus. Defert Patauij Claues Reip. Venetæ. 4. Fit Archipresbyter Ecclesiæ Patauinæ 4. Eiusdem Episcopatum renuit. Obtinet Abbatiam S. Mariæ de Prataleâ. Donat eandem Monacis. Eius Sacerdotales vestes in Ecclesiâ S. Mariæ de Prataleâ. Confirmatur archiepiscopus Florentinus 4. 5. Creatur Cardinalis à Io: XXI I. Pont. Adit Sigismundum Imp. orator pro Concilio Constantiensi 5. In eodem Concilio Summi Pontificis vices gerit. Summus Pontifex in eo Concilio dictatur. Obiit in eodem, laudatus à Poggio Florentino. D. Mariæ delubrum dicat in Ecclesiâ Patauinâ. Tumulus eius Patauij. 6. Effigies, & Elogium in Aulâ Gigantum. 7. 8. Opera. 9. Epicherema.

10

Franciscus Carrariensis laudatur in funere à Frâcisco Zabarella.

10

Franciscus Leo Patauinus, Checus dictus.	13
Franciscus Barbarus.	14
Franciscus Sfortia occupat agrum Picenum.	15
FRANCISCVS Frigimelica Patauinus, Philosophus, & Medicus. In patriâ legit Theoricâ Medicinæ. Obiit Senex. Varios tractatus euulgandos scripsit. Sepelitur in Ecclesiâ D. Augustini. 52. Epitaphium eius, & Stemmâ. 53. Effigies.	50
Franciscus Mantica. I. C. 70. Patauij lector. Romæ Auditoratum Rotæ obtinet.	211
Franciscus Zabarella.	71
Francisca Curtia, vxor Ioannis Caphali. 72. Eius sepulchrum.	
Franciscus Venerius, Venetæ Reip. Dux.	74
Franciscus Donatus, Venetiarum Dux, laudatur à Mario Mantuâ.	118
Franciscus Robortellus Vtinenfis.	136
Franciscus Barocius.	136
Franciscus Venerius Philosophus, Veronæ Prætor.	152
FRANCISCVS VIDVA Pat. I. C. oratin funere Guidi Panciroli. 190. In Lyceo Patauino Pandectas docet. Orat in funere Mathæaccij 199. Eius Imago 267. In Academiâ Ricouratorum varias orationes habet. Sepelitur in Ecclesiâ Monialium Bethleem. Opera eius.	271
FRANCISCVS Piccolominæus Senensis Philosophus, & Orator. In patrio Gymnasio Logicam docet, in Maceratenfi, & in Perusino Philosophiam. In Patauinâ Academiâ plures annos	

annos Aristotelem interpretatur. Eundem cum Platone conciliat. Senex moritur. Eius Imago. 207. Opera. 211. Epitaphium. 212 Epicherema.	213
Franciscus Saxonia.	230
Franciscus Magnus Etruriæ Dux.	237
Franciscus à Ferro. Eius sepulcrum in Ecclesiâ. D. Laurentij.	266
Franciscus Pigna Patauinus, Curtesij familiaris, omnia etruscè conscribi opat.	311
Franciscus Portia pictor.	309. 318
FRANCISCUS Pola Veronenfis I. C. Pan- dectarum lector in Lyceo Patauino. Auctoris Elogium in eius funere concinnatum.	345
Fridericus II. Rex Daniæ.	245

G

G ABRIEL Fallopius Mutinensis, Philoso- phus, & Medicus. Anatomiam, & artem Simplicium exercet. Europam peragrat scien- di causâ. In Patauino Lyceo Anatomiam docet, & Viridario Simplicium præst. 43. Varias lu- cubrationes edit. Senex obit. In Ecclesiâ D. Antonij sepelitur. Sepulcro eius dirupto, ossa in alieno tumulo conduntur. 43. Eius memo- ria in Gymnasio Patauino. Opera. 44. Effi- gies.	41
Gabriel Fallopius, præceptor Aquapendentis.	314
Gabriel à Cueuâ.	71

GALEOTVS Ferrus I. C. Pat. & Orator.	
In Academiâ Salernitanâ docet, & in Messanenſi Collega Iacobi Galli. Creatur ciuis Meſſanenſis. Sepelitur in D. Lucię templo. Stemma eiufdem familię in D. Laurentij. 263.	
164. Varia eius opera edenda.	264
Georgius Frigimelja.	53
Georgius Brahe.	243
Georgius Raguseus, Phil. Theologus, & Orator.	
A Io: Baptiſtâ Milano prouentus Eccleſiaſticos obtinet. Artem Raimundi colit. Eandem Commentarijs illuſtrat. Canonicis S. Marię ab Auantio Theologiam interpretatur. In Patauino Lyceo Philoſophię Catedram aſcendit. Aduerſus Cremoninum ſcribit. Scientias omnes Epistoſis includere conatus eſt. Eius bibliotheca poſt obitum ſub haſtâ venijt. 338. Opera eiufdem.	341
Gentilis Bottonus.	145
Giulia Sperona de Conti.	90
Gregorius XIII. Sum. Pont. annicorrectionem expoſcit.	109. 285
Gregorius XV. Sum. Pont.	348
Guerinus Oddus.	48
Gulielmus Athenuiſ.	160
Gulielmus, Dux Mantuę.	108
GVIDVS Pancirolus Reginus I. C. paternam gloriam æmulatur. Iuriſprudentię incumbit. In Gymnaſio Patauino docet antè Laureã coſecutam. In Ticinenſi Academiâ leges interpretatur. Diligitur ab Emanuele Philiberto.	
	Pata-

Patauium redit ob aeris Ticinensis intemperiem. Summis Principibus gratus, varias lucubrationes edit. Celebratur in funere à Francisco Viduâ. 191. Effigies eius. 186. Opera.

192. 210

H

HENRICUS Hunis Archiepiscopus Tarentinus. 15

HERCULES Saxonia Patauinus Medicus. Iuuenis Tertium Auicennæ interpretatur. Venetias vocatus opes sibi maximas parat. Defuncto Capiuaceo Principem Medicinæ Cathedram exornat. Maximilianum Imp. graui morbo laborantem curat. Ab eodem creatur Eques. Alexandrum Massariam impugnat. Sepelitur in Ecclesiâ S. Petri. Eius Imago 229. Opera 233. Epitaphium. 235

HERCULES Corradinus.

282. 284

HIERONYMUS Cauacius auctor Elogiorum, quæ Patauij leguntur in aulâ Gigantum. 7

HIERONYMVS Cagnolus Vercellenfis I.

C. In omnibus Academijs Italiæ lector. A Secretis Ducis Allobrogum. Equestri honore, & Senatorio fulget. In Patauino Lyceo legit, aeris vrbis temperie delactatus. Obit anno æt. LVIII. 38. Opera. eius, & Effigies 35. Sepelitur in Ecclesiâ D. Francisci. Inibi eius memoria spectatur. 39. Numisma eiusdem. 40. 74. 195

HIERONYMVS Cardanus Mediolanensis Medicus, Mathematicus, & Astrologus. Iuuenis

nis Patauij studuit. Varijs fortunæ casibus affligitur. Gratus Principibus degit 55. Vxore ducta filios suscipit. Nouarum rerum inuentor Senex, vti prædixerat, vitâ defungitur 57. Sepulcrum eius Mediolani, Effigies, & Numisma 54 Censu operum, quæ vulgauit.

HIERONYMVS Capiuaceus Pat. Medicus.

Docet in Academiâ patriâ annos xxv i i. Varijs præmijs, & honoribus ab alijs expetitur. Habetur Oraculi instar. Principum morbos curat Obiit post se relictis opibus maximis. Sepelitur in Ecclesiâ Iesuitarum. 96. 97. Effigies eiusdem.

95. Epitaphium. 97. Opera. 98. 231

HIERONYMVS Mercurialis Foroliuensis Medicus, Græcas literas, & Medicinam colit.

Patauij lauream obtinet. In patriâ Medicinam exercet. Habetur ob ingenij prestantiam Mercurij filius. Legatus adit Pium IV. Pont. patriæ nomine. Patauino in Gymnasio principem Medicinæ tradendæ locum obtinet. Maximilianum II. Imp. curat. Docet in Vniuersitate Pisanâ, eò vocatus ab Etruriæ Duce. In patriâ senex obit. Sepelitur in D. Mercurialis Sacello. Imago eiusdem 154. Opera. 159 160

Hieronimus Zacchus Expositiones Mercurialis de pestilentia euulgat.

159

Hieronimus Campi S. Petri. I. C.

188

HIERONYMVS Niger Pat. Medicus.

Ægrorum curæ sedulò incubit. In patrio Gymnasio docet, multorum filiorum pater. In

Ccc

D.

D. Peregrini Ecclesiâ coquiescit.	195.	358
Hieronimus Syluaticus Eques, Bartholomæi frater. I. C.		214
Hieronimus Saxonia.		230
Hieronimus Fabritius ab Aquapendente Medicus, & Anatomicus. Fallopij discipulus præceptorî defuncto sufficitur in Anatomîæ locum. Anatomîæ Theatrum extruendum curat. Principibus gratissimus, muneribus ab ijsdem maximis afficitur. Opes ingentes conficit. Creatur Eques D. Marci. Supraordinarij lectoris titulo decoratur. Imago eiusdem	314.	
Opera	319.	
Laudatur in funere à Io. Thuilio.		
Conditur in D. Francisci	318.	
Inscriptio eiusdem in Anatomici Theatri fronte	319.	
Numisma.		320
Hippocrates exponitur ab Oddo.		48
H O R A T I V S Eugenius à monte Sancto Medicus, Medici filius. In Academijs Italiæ Medicinam docet. Patauij senex obit. Opera eiusdem.		216
Hyppolitus Raimundus. I. C.		188

I

Iacobus Frigimelica.	53
I A C O B V S Zabarella Patauinus, Philosophus. Natalis eiusdem dies. Græcas literas cum latinis & Mathematicâ coniungit. Variæ prædictiones eiusdem. Logicam & Philosophiam interpretatur in Scholis Patrijs. Easdem	
Scientias	

Scientias Commentarijs illustrat. Vnâ ex vxore
liberos nouem suscipit, quorum euentus è cælo
prædicit. Vocatur à Sigismundo Poloniae Rege.
Exstitit Academiae Stabilium pater. In D. An-
tonij Sepelitur. Celebratur à Riccobono. Imago
eiusdem. 135. Alia 136. 137, & 139. Nu-
mismata 140. Opera. 141. 101. 342

IACOBVS Menochius Ticinensis I. C. sæ-
culi sui Baldus. Ius Pontificium, mox & Cæsa-
ræum in Pat. Lyceo. Docet inter Senatores Me-
diolanenses adscribitur. Præses ijsdem datur, &
Consiliarius regius acclamatur. Imago eius-
dem 236. Opera 240. Epitaphium. 245. 75

Iacobus Borromæus. 332

Iacobus Pighettus. 360

Iacobus Pernumia. 369

IACOBVS GALLVS Neapolitanus. I. C. &
Orator, Messanenle Gymnasium illustrat. In
Academiam Patauinam magnis honorarijs ac-
cerfitur. Varias allegationes scripsit. Nihil edi-
dit. Senex vel cæcus docet. Laudatur in fu-
nere à Sigismundo Boldonio. Imago eiusdem
306. Numisma. 309. 264

Iacobus Gretserus. 364

Ioannis Hus dogmata à Francisco Zabarellâ op-
pugnantur. 3

Ioannes xx. Pont. confirmat Franciscum Zaba-
rellam Archiepiscopum Florentinum 5. Se se
abdicat Pontificatu. 6

Ioannes xxii. Pont. dictus etiam xxii. &
xxii. Vacabatur antè Balthassar Cossa. 7

Ioannes Baptista Rota monumentum Ruzanti erigit.	34
Ioannes Dominicus Oddus.	48
Ioannes Antonius Rudolphus Sfortia. 68. & 68. & 347.	
Ioannes Cephalus Ferrariensis I. C. Docet in Gymnasijs Perusiæ, Ticini, Patauij. A Bononiensibus, & alijs accersitur frustra. Senio debilitatus obit. Sepelitur in D. Petri, ad altare proprium. Laudatur à Riccobono. Epitaphium eiusdem.	70. 71. 72. 190
Ioanna Austriaca.	80
IOANNES Stadius Mathematicus è Vico Loenhoutio. Louanij T. Liuium explanat. Astronomiam instaurare conatur. Eiusdem facultatis tabulas emittit. Allobrogum Principi gratus Genethliacæ operam nauat. Mathematicus Regis Galliæ efficitur. Moritur in suburbio Honoratiano. Effigies eiusdem.	
112, 113. 114. Elogium 115. Opera.	116
Ioannes Petrus Mantua.	118
Ioannes Cauinius Patauinus sculptor.	127
Ioannes Fascolus Patauinus.	136
Ioannes Zabarella Iacobi. F.	178
Ioannes Antonius Expertes Pat.	146
Ioannes Mercurialis.	155
Ioannes Taisnerius Belga, Musicus, Phil., & Chiromanticus. Ex lineis manuum mira prædixit. Romæ, & Ferrariæ Mathematicam docet. In Aulâ Caroli V. Regios pueros instruit. Varia de Chiromantiâ scripsit. Laus eiusdem	
160. & 162. Opera.	163

Ioannes Baptista Syluaticus Eques.	214
Ioannes Kheplerus Mathematicus.	251
IOANNES BAPTISTA Agucchia Archiepiscopus Amasiensis.	312
IOANNES ANTONIVS Maginus Pat. Mathematicus 283. Fortunam virtute ludit. In Gymnasio Bononiensi Mathematicas docet. Varia prædicit ex genituris. Astronomiam & Astrologiam illustrat. Nouas cælestium orbium Theorias & Ephemerides condit. Eum Rudolphus Imp. exoptat. Apoplexiâ correptus, iuxtà id quod prædixerat, obit. Celebratur à Rosseno. 286. Imago eiusdem. 282 Epitaphium 287. Opera, & Symbolum. 288.	290
Ioannes Thuilius Mariamontanus.	318
Ioannes Antonius Pinellus celebratur à Gualdo.	326
Ioannes Terentius Pat. Canonicus I. C.	329
Ioannes Baptista Milanus Episcopus Bergomi.	338
Ioannes Antonius Maginus, ex familia Dominicanorum Magini. F.	266
IOSEPHVS Molerius Messanensis Mathematicus, & Philosophus. Gulielmo Mantuæ Ducis carus Vincentium eius filium in Mathematicis erudit. In Patrio Gymnasio Mathematicas docet. Ephemerides euulgat. Pro anni correctione laborat, & exinde præmia obtinet. 108. & 109. Sepelitur in Ecclesiâ D. Francisci. Epitaphium eiusdem, Elogium, & Stemma.	110. 111
Io: Metellus.	115
Io: Antonius Castillionæus I. C.	58
Io:	

Ioa: Baptista Genua .	26
Iosephus Matthæaccius.	199
Iosephus Gualdus I. C. Archipresbyter Patauinus .	326
Iosephus Gualdus pater Pauli Gualdi.	326
Iulius Salernus. I. C.	70
IVLIVS Zabarella Patauinus, Philosophus, & Mathematicus, C. Iacobi F. Epilepticus efficitur. In Academiâ Deliâ Mathematicas docere cœpit. Sepelitur in D. Antonij absque memoriâ. 343. Epitaphium eidem ab Auctore concinnatum.	343. 136
Iulius Oradinus I. C.	188
Iulius Peregrinus.	279
IVLIVS Casserius Placentinus, Medicus, & Chirurgus. Ex discipulo Aquapendentis fit eiusdem successor in Anatomix Scholâ. Vir exigui corporis. Imago eius.	335. 136
Iacobus Ricquius Elogium Torquato Tasso concinnat.	176

L

L Aurentius Pignorius.	13. 14. 271
Lurentius Venerius.	74
Laurea Genua, M. Antonij F.	102
Leo X. Pont. Max. literatorum Mœcenas.	86
Lælius Augenius Eques.	214
Licinius, Nuncius Bergomatum.	174
Lieta Montagnana.	336
LVDOVICVS Mediarota Patauinus, Cardinalis, & Patriarcha Aquileiensis. 13. Effigies	

gies eius, Epitaphium. Numisma, & Memoria vnde. 13. 14. Stemma eiusdem 14. Fit Patritius Venetus. Annus, & dies eius obitus. Tumuli locus, & inscriptio. 14. 15. Cardinalis extitit Tit. S. Laurentij in Damaso. Legatus Eugenij IV. rem Romanam tuetur. Nicolaum Picinum profligat. Recupera-
 agrum Picenum. 15. Turcas contudit. 15. 17
 Elogium eius, & Effigies in Academiâ Deliâ
 Patauinâ. 16

Ludouicus Gometius. 119

Ludouicus Augenius Medicus. 214

Lucius Maius Eques. 238

M

M Agdalena Vercellensis, Abbatissa D. Ste-
 phani. 130

Marcus Aurelius Zanettus, Menatus audit apud
 Ruzantem. 32

Marcus Aluarotus, Collega Ruzantis. 33

Marcus Blancus Pat. I. C. 74

M A R C V S Mantua Pat. I. C. Caussas ciui-
 uiles, & criminales in foro defendit. Pro pa-
 triâ Orator apud Franciscum Donatum Vene-
 tiarum Ducem. In patrio Lyceo leges inter-
 pretatur vsquè ad senium. Eques creatur à
 Pio IV. Carolo V. & à Ferdinando. A Se-
 renissimâ Reip. Venetâ Supraordinarij Docto-
 ris locum obtinet. 118. 119. Ædes magni-
 ficas

ficas exstruit. Academiam Musis, & Literis
 aperit 120. Celebratur in funere à Riccobono.
 Sepelitur in Ecclesiâ Heremitarum. Mausoleum
 sibi viuens condidit. Effigies eius 117.
 Epitaphium. 121. Opera 123. Palatij illius
 monumenta quædam. 125. Colossus Hercules.
 125. Numismata duo. 127. 180. 190
 Marcus Antonius Genua Philosophus Patavinus.
 Nomen Philosophi sortitur ob merita.
 Docet in Academiâ Pat. Philosophiam vsquè
 ad senium Lecturam supraordinariam à Serenissimâ
 Reipublicâ Venetâ obtinet. Iacet in Ecclesiâ
 S. Ioannis ad Viridarium 101. Effigies
 eius 99. Numisma. 104. 137. 139. 257
 Marcus Tomasinus. 105
 Marcus Guacius. 125
 Marcus Triuifanus Medicus. 133
 Marcus Oddus Pat. Medicus. In patrio Gymnasio
 docet. Oddi Patris immortalitatem diligens,
 eius Opera euulgat. A ciuibus varijs muneribus
 exornatur. Obiit senex. 143. 14. 204
 MARCVS ANTONIVS Peregrinus Pat.
 I. C. A Laureâ statim Institutiones docet in
 Gymnasio publico. Actor caussarum, Fiscales
 partes defendit. Eligitur à Secretis Serenissimæ
 Reipublicæ Venetæ. Eques creatur. Lecturam
 primariam Iuris Pontificij obtinet. Opes
 maximas colligit. Senex obiit. Celebratur
 in funere à Benedicto Bouio. Imago eius
 276. Epitaphium. 279. Symbolum, & Stemma
 familiæ. 280. Opera eiusdem 281. Scripsit
 etiam

etiam de Feudis, quod opus reperitur in ma- nibus Ecc. L.	211
Marcus Antonius Nepos supradicti.	278
Marcus Franzinus Cuius Pat.	318
Marcus Cornelius Episcopus Patauinus.	326
Marescallus Retzius.	115
Matthæus Gribaldus I. C.	188
Marinus Grimanus S. R. E. Card.	151
Marinus Socinus. I. C.	187
Marinus Stephanellus.	194
Marius Mazolenus Theologus Pat. Philosophiæ Lector.	210 333
MARTIANVS Nauarus I. C. In Acade- miâ Salernitanâ, & Coymbricensi legit. Bar- tholomæum Caranzam defendit. 80. Roma- nis Purpuratis gratus Ecclesiæ inseruit. Ro- mæ senex obit 81. Epitaphium eius, Effigies, & Stemma.	84
Martinus Zuria.	80
Martinus Sandellius.	129
Mauritius Cataneus.	171
Maximilianus II. Imp.	556. 231
Maximilianus Mercurialis.	158
Mercurialis.	97
Melchior Cartularius. I. C.	198
Melchior Peregrinus M. Antonij. I. C. Pater.	276
Michael Columbus Consultationes Mercurialis euulgat.	160
Moletius.	283

N

N icolaus Picinus.	15.	16
Nicolaus Decianus.		74
Nicolaus Bottonus.		145
Nicolaus M. Antonij Genuæ. F.		102
Nicolaus Bottonus.		146
Nicolaus Gratianus. I. C.		238
NICOLAVS Passera Pat. I. C. Theorema- ta legalia publicè defendit. Agit caùssas. Ami- corum consuetudine mirificè capitur. Biblio- thecam conficit. Conciliationem legum euul- gat. Amicis ex testamento dona legat. Iuue- nis interit. Imago eius 256. Epitaphium ei- dem ab Auctore scriptum. 260. Numisma eiusdem.		262
NICOLAVS Sanguinaccius S. T. D. Roma Patauium redit, ibiquè domesticos iuuat. In- terficitur.		304

O

O belericus Bottonus.		145
Otto Brahe, Tichonis Pater.		243
OTTONELLVS Discalcius I. C. Pat. Caus- farum actor, Iurisciuiilis Interpres, varijs lega- tionibus obitis creatur Eques. Reip. Venetæ, & à Rudolpho II. Imp. Palatinus, Comes. Iac- cet in Ecclesiâ Heremitarum. Imago eiusdem. 215. Epitaphium duplex.		226. 227
Octavius Montagnana I. C.		198
Paliaris		

- P** Aliaris sculptor. 90
 Pascettus. I. C. 187
 Paulus de Faris. 98
 Paula Genua M. Antonij F. 102
PAVLVS Tomafinus Auctoris auus, Presbyter Patauinus. Inferuit Ecclesiæ Cathedrali, & Cardinali Pisano. S. Virginibus D. Stephani ad sacras confessiones excipiendas datur. Rector præest Ecclesiæ D. Laurentij. Inibi sepelitur. Varios tractatus elucubrauit. 105
 106. Stemma eiusdem, & Symbolum. 107
 Paulus Tomafinus I. C. Pat. Auctoris frater. 106. 259. Munera ex testamento Genuæ consequitur. Insignia Doctoratus accipit à Iacobo Gallo. 309
 Paulus III. Pont. 119
 Paulus Aicardus. 159
PAVLVS Benius Phil. Theologus, & Orator plures controuersias absoluit. Aduersus Crucifcantes scripsit. Conditur in D. Claræ. Opera eiusdem. 354. 355
 Paulus V. Pont. 322
PAVLVS Gualdus Vicentinus I. C. Archipresbyter Ecclesiæ Patauinae. Marco Cornelio inferuit. Io: Vincentio Pinello familiariter vtitur. Vitæ eius edidit. Senex obit Patauij. Imago eiusdem. 325. Elogium ab amicis eiusdem scriptum. 327

PETRVS Aponensis Pat. Medicus, Conci- liator dictus. Effigies eius ex D. Michaelis Sa- cello. Statua in Prætorio. Monumenta alia.	
21. Elogium ex Auctoris Musæo.	22
Petrus Bembus Cardinalis. 31. Laudatur in fu- nere à Sperono.	87
Petrus Barocius Episcopus Pat.	132
Petrus Maria Arquanus Logicæ lector. 136.	146
Petrus Catena Math. 136. Præceptor Magini.	283
Petrus Syluaticus.	212
Philippus Octavianus Montagnana.	210
Pius IV. Pont. Max. 88. 119.	151
Pius V. Sum. Pont.	82
Platina.	29
Poggius Florentinus orat in funere Cardinalis Zabarellæ.	105
Polidorus Sturnius.	364
Pompeius Magnus.	17
Portia de Rubeis mater Torquati Tassî.	170
PROSPER Farinacius I. C. Romanus, vul- neribus facie deformatâ. Fiscalis Romæ mor- tis periculum vitat. Epitaphium eiusdem, & Opera.	274

R

R Eginaldus Polus Cardinalis.	69
Riccobonus laudat Speronium. 88. Orat in funere Mantuæ. 120. Triuifani. 134. Ia- cobi Zabarellæ.	139
Rogerus.	70
Roncadinus filius T. Deciani.	76
Ru-	

Rudolphus Snellius Math. 181

Rudolphus Imp. 199. Matthæaccium decorat.

225. 251

R V D V L P H V S Sfortia I. C. Pat. Episcopus Polæ. Inferuit Auditoribus Romanæ Rotæ. Galliam peragrat. Albonæ iuuenis obit, ac inibi tumultatur. 348. Imago eiusdem. 346. Elogium. 349

S

S Abadinus, Iacobi Zabarellæ filius. 138

C. SCHINELLA Comitius Patauinus S.T.D. Philosophiam in Lyceô docet. Comititia ciuium ad meliorem formam redigit. Eius Imago. 368. 369

Sigismundus Imp. 5. Cogit Concilium Constantiense.

Sigismundus Boldonius orat in funere Iacobi Galli. 308

Sigismundus Rex Poloniæ. 139

Simon Craueta I. C. 189

Simon Augenius I. C. 214

Sistus V. Sum. Pont. 82

S P E R O N V S Speronius Pat. Phil. & Orator.

Adolescens in Patrio Lyceo Philosophiam docet. Romæ floret Pontifici gratus. Orat in funere Cæciliæ Varranæ. Bembum deflet.

Equus creatur à Pio IV. Senex patriam petit. Ex astrorum peritiâ multa prædixit. Sepelitur in Cathedrali. Numismata eius in sepul-

pulchrum iacta. 90. Monumentum in Prætorio
 Ciuitatis vnà cum statuâ. 92. Symbolum eius-
 dem. 91. Opera. 93
 Speronus de Comitibus Abbas, & Canonicus
 Pat. 90. 371

T

TIBERIVS Decianus Vtinenſis I. C.
 cauſſarum actor Venetijs. Legatum obit
 pro patriâ. Aſſeſſor fit Vicetiæ, & Patauij. Cri-
 minalium primum, mox & Iuriſciuiſis Lectu-
 ram obtinet. Monumentum eius in Eccleſiâ
 Carmelitanum. Imago 73. 74. Opera 77.
 Numiſmata. 78. Nominatur alias. 119. 190

TICHO Brahe Aſtronomiæ Reſtaurator. Ma-
 thematica inſtrumenta inſignia conſtruxit.
 Domos & Turres ſyderum obſeruationibus
 dicat in Dania. Nouas Planetarum tabulas
 condit. Obit in menſâ Cæſaris. Imago eius.
 242. Opera. 251

TORQVATVS Taſſus Poëta, Surrenti na-
 tus, à Mauritio Cataneo Rhetoricam didicit
 170. Æmulatur Arioſtum. Cunctorum Prin-
 cipum gratiam colligit. Varijs fortunæ caſi-
 bus iactatur 173. Ex infaniâ laborat. Ro-
 mam vocatur à Cinthio Aldobrandino Car-
 dinale ad lauream 174. Obitus eiufdem 174
 Effigies 169. Opera. 177. & 178
 Trifon Gábrielis ciuis Pat. 284

V

V A L E N T I N V S. Naiboda Coloniae	
Agrippinae natus. Mathematicus solitudinis, & Astrologiae amator. Sibi mortem praedicat. Patavij caeditur ignorato auctore necis.	
182. Symbolum eiusdem.	184. Opera.
Victor Niger, Abbas S. Benedicti.	
Victor Saxonia.	
Vincentius Gonzaga Mantuae Dux.	108. 174. 282
Urbanus VIII. Pont. Max. creat Episcopum Polae Sfortiam.	
	348

Z

Z Accharia Zaninellus pictor.	159
Ziliola Hieronymi Doctoris filia, Iacobi Zabarellae mater.	136

SYLLABVS LOCORVM.

A

<i>Abbatia S. Mariae de Pratoleâ Monachorum incuriâ aliò deuoluitur. Traditur Francisco Zabarella. Donatur Monachis ab eodem.</i>	4
<i>Abbatia S. Vincentij in Prato &c.</i>	58
<i>Academia Aetherorum &c.</i>	172
<i>Academia Montis regalis.</i>	151
<i>Academia Noua, siue Delia Patauij 16. Erecta auspice Antonio Frigimelica 16. Mathematicum suum eligit.</i>	342
<i>Academia Olimpica Vicentiae Orbis Florentissima.</i>	166
<i>Academia Patauina 55. & passim.</i>	
<i>Academia Ricouratorum Patauij.</i>	269
<i>Academia Salamantica.</i>	79
<i>Academia Salernitana.</i>	13. 263. 269
<i>Academia Stabilium Patauij.</i>	139
<i>Albionis obit Rudolphus Sfortia.</i>	347
<i>Allobrogum Dux.</i>	37. 114. 189
<i>Amasiensis Archiepiscopus.</i>	312
<i>Angeli Custodis Altare.</i>	352
<i>Anglaria.</i>	15
<i>Antenorea Cinitas &c.</i>	181
<i>Apponi Villa.</i>	22
<i>Aquapendens</i>	314
<i>Athesis.</i>	10
<i>Augusta Taurinorum.</i>	189
<i>Augusta Vindelicorum.</i>	44
	Ba-

B

B <i>Afilica D. Antonij de Paduâ Romæ.</i>	81
<i>Belgium 161. Natus in eo Ioannes Taisnerus. ibid.</i>	
<i>Belgradum.</i>	17
<i>Bergenses Tabule Astronomice 10: Stadij.</i>	113
<i>Bononia.</i>	7. 157. 187
<i>Bononiense Gymnasium.</i>	283

C

C <i>Ampūs Martius Romæ.</i>	81
<i>Canonici seculares S. Mariæ ab Anantio &c.</i>	338
<i>Caieta.</i>	28
<i>Carnorum regio.</i>	198
<i>Catania.</i>	264
<i>Cittadella Patavij.</i>	16
<i>S. Clare Templum, in quo sepultus Paulus Benius.</i>	353
<i>Colonia Agrippina. 181. Natus in eâ Valentinus Nalboda.</i>	ibid.
<i>Constantia.</i>	5. 6
<i>Constantinopolis.</i>	17
<i>Coimbrincense Lyceum.</i>	80

D

D <i>Daniel ad Pratum Vallis.</i>	33. 48
<i>Daniæ, ac Nonergie Rex Federicus.</i>	11. 244
<i>Delubrum S. Catharinæ in Ecclesiâ D. Antonij, ubi ossa Iacobi Zabarella.</i>	139

E

- E**cclesia S. Andreae Padue, ubi sepultus Alexander Carrerius. 366
- Ecclesia D. Ansonij Padue, ubi Fallopij corpus. 43. & Iacobi Zabarella ossa. 139
- Ecclesia D. Augustini Padue. 24. 52
- Ecclesia Carmelitarum Padue. 75
- Ecclesia Cathedralis Padue. 3. 212. 330
- Ecclesia S. Damasi Rome. 14. 15
- Ecclesia Patrum Dominicanorum Bononia, ubi sepulchrum Io. Antonij Magini. 286
- Ecclesia Patrum Eremitarum Padue. 63. Ibi Mausoleum Mantue. 120. Sepulchrum Bottoni. 147 & Ottorelli Discalci. 225
- Ecclesia D. Francisci Padue, in qua Sepulchrum, & Elogium Cagnoli 39. & Iosephi Moletij. 109
- Ecclesia S. Iacobi Padue, ubi memoria Carrerie familie. 367
- Ecclesia S. Io. in Viridario Padue. 103. 259
- Ecclesia D. Iustine Padue, ubi sepultus Gvidus Pancirolus. 191
- Ecclesia D. Laurentij Padue ubi ossa Pauli Tomasini. 106. 265
- Ecclesia S. Lucie Patavij. 14. 265
- Ecclesia D. Marci Mediolani. 57
- Ecclesia D. Marie Magdalene Padue, ubi sepultus Antonius Niger. 338
- Ecclesia D. Michaelis Patavij. 16. 21
- Ecclesia S. Onusrij Rome, ubi sepultus Torquatus Tassus.
- Ecclesia D. Peregrini Padue, ubi corpus Hieronymi Nigri. 194
- Ecclesia

<i>Ecclesia Monialium S. Petri Padue.</i>	72
<i>Ecclesia Senorum Patavij.</i>	203
<i>Ecclesia D. Stephani Padue, ubi conditus Trivisanus.</i>	
106. 129. 134.	
<i>Aedes Orbatorum Padue.</i>	330
<i>Etrurie Dux.</i>	157. 237.
<i>Etrurie Civitates.</i>	214
<i>Eugubium, ubi ortus Paulus Benius.</i>	350

F *Erraria* 172. *Ibi Torquatus Tassus sua carmina primum enulgat, & amores suos.* 172.

187. 211.

Flaminie Civitates. 214

Forum Livij Patria Hieronymi Mercurialis. 155. 198

Florentia. 1. 27

G

G *Allias peragrat Torquatus Tassus.* 173. & *Rudolphus Sfortia.* 247

Genua 100. *Eò se recipit M. Antonius Genua.* *ibid.*

Germanorum Natio Ottonello Discalio Statuam, & Epitaphium erigit. 227

S. Georgij Ecclesia in Villâ Tresmontij. 257

Gigantum aula Patavij. 7

Gradula, unde orta uxor Io: Antonij Magini. 286

H	<i>Etruria.</i>	16
H	<i>Honorantianum Suburbium.</i>	114
	<i>Hospitale S. Annae Ferrariae Torquatum Tassum ex-</i> <i>cipit, & sanat.</i>	173
	<i>Huenna.</i>	244

I

I	<i>Esuitarum in Ecclesiâ extat cadaver Hieronymi</i> <i>Capinacei.</i>	97
	<i>Ilias bonorum.</i>	55

K

K	<i>Nudstrup.</i>	243
----------	------------------	-----

L

L	<i>Ælius Augenius D. Marię Lauretanae Eques.</i>	214
L	<i>Lipsia.</i>	243
	<i>Louanij Stadius legit.</i>	113
	<i>Lusitania Rex.</i>	119
	<i>Lutetia Parisiorum.</i>	114
	<i>Lyceum Coimbricense.</i>	80
	<i>Lyceum Perusinum 208. In eo legit Franciscus Pi-</i> <i>colomineus.</i>	208
	<i>Lyceum Salamance.</i>	79
	<i>Lyceum Ticinense.</i>	70

M

M	<i>Antua 97. 108. Dux eius Maginum dili-</i> <i>git. 285. Passarinorum familia ibi potens. 100</i>	
	<i>Ma-</i>	

<i>Marostica.</i>	197
<i>Maceratensis Vniuersitas.</i>	115. 208
<i>Mediolanum.</i>	55. 57
<i>Melita.</i>	162
<i>Mercurialis Sacellum.</i>	157
<i>Messina patria Moletij. Ipsius Gymnasium illustratur à Iacobo Gallo I. C.</i>	307
<i>Montis Sanctus.</i>	214
<i>Museum Speroni Abbatis, & Canonici Patauini.</i>	90
<i>Musò.</i>	10
<i>Mutina.</i>	42. 100

N

N <i>Atio Lusitana</i>	81
<i>Nauara.</i>	79
<i>Neapolis, unde ortus Iacobus Gallus I. C.</i>	307
<i>Norimberga.</i>	45. 249

O

P

P <i>Arma.</i>	145
<i>Passarinorũ familia Mantuæ, & Mutinæ domina.</i>	100
<i>Picenus ager.</i>	214
<i>Piceni, & Etruriæ Ciuitates.</i>	214
<i>Pisanum Gymnasium.</i>	151. 257
<i>Platea Vinaria Paduæ.</i>	4
<i>Pole Episcopus Rodolphus Sfortia.</i>	347
<i>Pratalea.</i>	1
<i>S. Praxedes.</i>	80

S. Pra-

2

R

R Agusi ortus Georgius Raguseus. 338
 Regium, patria Domini Tufci Cardinalis. 321
 Roma 81. Orbis Theatrum. 156. 161. 171. 291. 326
 Romana Schola. 214

S.

S Acellum D. Virginis in templo Maximo Patavino. 88
 Sena. 208
 Sicilia 28. 162
 S. Stephani Templum Padue. 24. 105
 Stelliburgus. 245
 Subalpina ditio. 40
 Suburbium Honoratianum. 114
 Suburbium S. Crucis Padue 330. Ibi loci ades Sa-
 cris Virginibus ex Capuccinorum ordine ab Ale-
 xandro Terentio Canonico Patavino constructa. 330
 Surrenti in Regno nascitur Torquatus Tassus. 170

T

T Aurinum. 37. 189
 Templum D. Antonij Padue. 43
 Templum D. Francisci Senis, & Patavij, ubi sepultus
 Georgius Raguseus. 340
 Templum S. Urbani Padue. 4

Ti-

Ticinenses 151. *Ticinense Gymnasium.* 79. 237.

173.

Tresmontium Rus in Euganeis collibus. 255

Turris Plateæ maioris Patavij. 302

Tuscia. 3. 14

Ugentum. 3. 14

Ugentum. 3. 14

Ugentum. 3. 14

V *Eneta Respublica literatos cogit undique, & ad*

docendum in Lyceo Patavino. conducit. 156

Verona. 74. *In D. Sebastiani templo Verone sepul-*

tus Franciscus Pola. 344

Venutia. 244

Vicentia. 326. *& Massaria.* 65

Vicus Lænhoutius in agro Brabantino. 113

Viridarium Patavinum. 43

Vniuersitas Patavina. 51

Vrbini Dux. 23

Vtinum patria Deciani. 74

Vtinum. 74

Vtinum. 74

Vtinum. 74

X *Enodochium S. Francisci Patavij.* 14. 284

Enodochium. 284

Enodochium. 284

Enodochium. 284

Enodochium. 284

Enodochium. 284

Enodochium. 284

Enodochium. 284

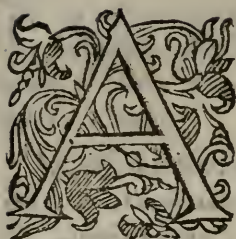
Enodochium. 284

Enodochium. 284

Enodochium. 284

INDEX RERVM.

A

- Edificium in Monticuli formam, Aquapendentis nomine, extra Portam S. Crucis in Patauino agro. 317
- Aeris Taurinensis intemperies Panciroli oculos lædit. 199
- Anni correctionem Venetus Senatus iuuat. 109
- Eternitatis Templum in Numismate Mantuæ. 127
- Aureum D. Marci Numisma donatur Bartholomæo Syluatico. I. C. 211

B

- B**ibliotheca Mantuæ celebris. 120. Nicolai Genuæ. 256. Benij, nunc Theatinorum 252. Cœnobij S. Benedicti. 359. Ragusei deuoluta fisco. 340

C

- C**anonici Patauini suum olim Episcopum eligebant. 4
- Catopticæ Imagines multæ domi Mattheacij. 199
- Carrariensium familia extincta. 3
- Chiromantiæ prædicationibus Viri graues fidem adhibent. 161

Col-

Colossus Herculis XL. pedum in atrio Mantuæ.	125
Cometarum ortus.	247
Comitia Patauina ad meliorem formam redacta.	370
Constantiensis Concilij cogendi causa. 5. Coa- ctum antè Basiliense.	8
Congregatio Oliuetana floret sub Abbate Oddo.	359
Crusantium Dictionarium impugnatur à Benio.	351

D

D Editio Patauij per clauēs.	3
Delphici Oraculi responsa vocata Capi- uaccæi dicta.	96
Deiparæ Virgini Oliuetanæ opus Disputatio- num Ragusæi dicatum.	317
Disputationes Pomeridianæ Patauij sublatae à Piccolominæo.	209
Dos Zabarellæ, Iacobi F. à Ser. Rep. Veneta elargita.	138

E

E ffigies Dæ Vestæ.	107
----------------------------	-----

F

F Amilia de Genuâ vnde. 100. De Gualdis quando nam in Italiâ confederit. Bottona Parmæ, & Paduæ floret.	145
Fff	Fa-

Facundiæ, & eloquentiæ Galli I. C. monumen-
tum Numismate declaratum. 309

Filiæ M. Antonij Genuæ liberalibus disciplinis
excultæ. 102

Fisco deuoluntur Ragusæ bona. 340

G

Iordanus nodus Emblema Iacobi Zabarel-
læ. 140

H

Hypotesis Copernicana variatur à Tichione. 247

Historia Patauina Scardeonij. 129

I

Ingenium admirandum Genuæ I. C. 102

Inscriptio fori Aquapendentis. 317

L

Libanariæ artis Magistratus deferitur. I. C.
Patauinis. 333

Limites statuuntur inter Remp., & Alphonsum. 211

Lingua Villicorum Patauinorum iocosa à Ruzan-
te illustrata. 31

Lucri neglecti *Lucrum*. Inscriptio posita præfori-
bus Aquapendentis. 317

Mo-

M

- M** Onumentū Francisci Zabarellæ correctum. p. 6
 Musæum M. Mantuæ. 120. Thiconis
 Brahe. 249. Speronis, Abbatis & Canonici
 Patauini. 90. 361

O

- O** bseruationes Copernicæ admirabiles. 284
 Tichonis illustres. 247

P

- P** alatium Mantuæ laudatum. 120
 Pancirola familia illustris. 187
 Patauini Medici inter se disceptantur in cura-
 tione febrium Pisauri. 251
 Patauij fines. 10
 Prædictio mortis Naibodæ mira. 182
 Petulantia Scholaris à Massariâ contusa. 168
 Prior Domus Dei creatur à Ciuibus Patauinis. 144

R

- R** aimundi Lullij ars illustratur à Georgio
 Ragusæo. 338
 Resp. Veneta ergà fideles subditos egregiè mu-
 nifica. 211

S

S Atyricus Somnus Barifoni.	311
Schola M. Antonij Genuæ Equo Troiano par.	101
Sigillum Patauinae Urbis cum carmine.	10
Stemma Francisci Zabarellæ in D. Urbani.	4
Supraordinarij locus eminentissimus in Aca-	
demiâ Patauinâ.	119. 317

T

T Heatrum Anatomicum Gymnasij Patauini.	316
---	-----

V

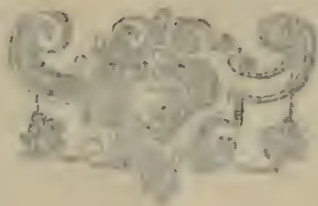
V Eneta Resp. Patauio potitur Carriensibus	
extinctis.	3
Virgines D. Stephani memoriam adhuc reco-	
lunt Pauli Tomasini Confessoris sui.	106
Vniuersitas vtraque Patauini Gymnasij creatis	
Ducibus Venetis gratulatur.	373

SERIES NUMISMATVM.

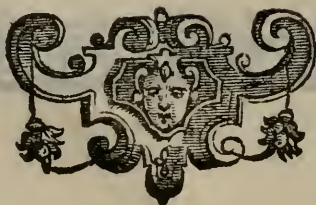
ALBERTINI BOTTONI.	150
ANGELI MATTHÆACII.	202
GVIDI PANCIROLI.	193
HIERONYMI CAGNOLI.	40
HIERONYMI CARDANI.	54
HIERONYMI FABRICII AQUA-	
PENDENTIS.	320
IACOBI GALLI.	390
LVDOVICI MEDIAROTÆ.	13.
MARCI ANTONII GENVÆ.	104
MARCI MANTVÆ.	127
D. MARCI.	211
PETRI APONENSIS.	24
SPERONI SPERONII.	91
TIBERII DECIANI.	78
TORQVATI TASSI.	180

Epicherematum, siuè Impresiarum,

& Symbolorum.

A	Ngeli Beolci Ruzantis.	35
	Francisci Zabarella.	10
	Francisci Piccolominai.	213
	Ioannis Stadij.	112
	Iacobi Zabarella.	140
	Ioannis Taifneri.	164
	Io. Antonij Magini.	290
	Marci Antonij Peregrini.	280
	Pauli Tomasini.	107
	Tichonis Brahe.	250
	Valentini Naibodæ.	484

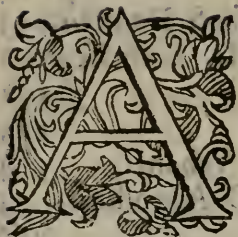

STEMMATA FAMILIARVM.

A Lexandri Terentij.	331
Alexandri Carrerij.	367
Aloysij Bellacati in Claustro Patrum Eremitarum.	p. 64
Angeli Beolci Ruzantis in Ecclesiâ S. Danielis.	33
Bernardini Tomitani in Ecclesiâ D. Francisci.	68
Bernardini Scardeonij.	131
Dominici Tusci.	323
Francisci Zabarellæ in Templo D. Urbani.	4
Francisci Frigimelicæ in Templo D. Augustini.	53
Francisci à Ferro.	266
Herculis Saxonix.	234
Ioannis Cephalì in Templo D. Petri.	72
Iosephi Moletij.	111
Ludouici Mediarotæ in fronte Ecclesiæ. S. Lu- cia, & in Domibus Xenodochij S. Francisci.	14. 18
Martini Nauarri vnà cum Effigie.	84
Oddi de Oddis in Ecclesiâ S. Danielis.	49
Pauli Tomasini.	107

E P I T A P H I A, & Inscriptiones.

A

<i>Emilij Campolongi.</i>	206
<i>Alexandri Terentiij.</i>	323
<i>Alexandri Carrerij.</i>	366. 367
<i>Aloyfi Bellacati.</i>	64
<i>Aloyfi Corradini.</i>	301. & 302
<i>Angeli Beolci Ružantis.</i>	34
<i>Angeli Mattheacij.</i>	200
<i>Antonij Nigri.</i>	358

B

B <i>Artholomei Vliarij.</i>	28. 29
<i>Bartholomei Syluatici.</i>	214
<i>Bernardini Tomitani.</i>	68
<i>Bernardini Scardeonij</i>	130, 131

C

C <i>Onstantij de Abano.</i>	34
-------------------------------------	----

D

D <i>Ominici Tufci.</i>	323
--------------------------------	-----

Faciij

F

F <i>Acij Cardani.</i>	57
<i>Francisci Zabarella.</i>	6
<i>Francisci Frigimelica.</i>	53
<i>Francisci Piccolomini.</i>	212
<i>Francisci à Ferro.</i>	266

G

G <i>Abrielis Fallopij.</i>	43
------------------------------------	----

H

H <i>Erculis Pupphiloponi.</i>	126
<i>Herculis Saxonia.</i>	235
<i>Hieronymi Cagnoli.</i>	39
<i>Hieronymi Cardani.</i>	57
<i>Hieronymi Capinaccei.</i>	97

I

I <i>Acobi Menochij.</i>	241
<i>Ioannis Cephali.</i>	72
<i>Ioannis Stadij.</i>	115
<i>Ioannis Taisneri.</i>	162
<i>Io. Antonij Magini.</i>	287
<i>Iosephi Moletij.</i>	110. & 111

L

L *Vdonici Mediarote.* 15

M

M *Arci Mantua.* 121
Marci Antonij Peregrini. 279
Martini Nauari. 79

O

O *Odi de Oddis.* 49
Ottonelli Discaltij. 228, & 227

P

P *Auli Benj.* 353
Prosperi Farinacij. 274

S

S *Peroni Speronij.* 89. 92

T

T *Iberij Deciani.* 76
Tichonis Brahe. 249
Forquati Tassj. 175

MONVMENTA ALIENA.

A Lexandri Borromæi, laudati in funere carminibus Cæsaris Cremonini.	334
Angeli Beolci, auctore Io. Baptista Rota.	
Bernardini Scardeonis, auctore Martino Sædelio.	130
Facij Cardani, auctore Hieronymo Cardano filio.	
p. 57.	
Francisci Zabarellæ, auctore Ioanne Cauatio.	7
Herculis Saxoniae Epitaphium à Victore, & San- sono Fratre erectum.	235
Hieronymi Fabricij Aquapendentis, auctore Io. Thuilio.	
Io. Stadij, auctore Io. Metello.	115
Ioannis Taisneri, auctore I. Fontano.	162
Io. Antonij Magini concinnatum à Roffleno.	287
Iosephi Moletij, operà Procuratorum hereditatis.	110
Iulij Zabarellæ ab Amici calamo.	343
Ludouici Mediarotę in Academiâ Deliâ Patauinâ.	16
Marci Antonij Genuæ ex Pierij Valeriani scriptis.	103
Ottonelli Discaltj, munere Nationis Germanicæ.	227
Pauli Gualdi ab Amico.	327
Petri Aponensis in Pratorio Patauino, & in Arce Serenissimi Vrbinatum Ducis.	
Speroni Speronij in Pratorio Patauino.	92
Torquati Tassi, Iusto Ricquio auctore.	176

F I N I S.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

A complete and authoritative reference work for the study of the history of the United States, this volume contains a wealth of information on the political, social, and economic development of the country from the early colonial period to the present. It is an essential resource for students, scholars, and general readers alike.

The volume is organized into three main sections: the first covers the early colonial period, the second the Revolutionary War and the early national period, and the third the antebellum period. Each section contains a detailed chronology of events, a list of key figures, and a bibliography of primary and secondary sources.

The volume is written in a clear and concise style, making it accessible to a wide range of readers. It is a valuable resource for anyone interested in the history of the United States, and it is an essential part of any library collection.

The volume is published by the University of Chicago Press, and it is available in both print and electronic formats. It is a high-quality work that is well-researched and well-written, and it is a valuable resource for anyone interested in the history of the United States.

The volume is a comprehensive and authoritative reference work for the study of the history of the United States, and it is an essential resource for students, scholars, and general readers alike. It is a high-quality work that is well-researched and well-written, and it is a valuable resource for anyone interested in the history of the United States.

The volume is published by the University of Chicago Press, and it is available in both print and electronic formats. It is a high-quality work that is well-researched and well-written, and it is a valuable resource for anyone interested in the history of the United States.

